

*Beyin bilgisinden
tasavvufun derin sırlarına...*

UYANIŞ

AHMET KÖSE

www.akose.org

AHMET KÖSE
UYANIŞ
İstanbul 1. Baskı 2017

Sayfa Uygulama: Hasan Demir
Yayınevi Sertifika No: 13699
Kapak Tasarım: Sercan Aslan
Baskı-Cilt: Yön Matbaası
Davutpaşa Cad. Güven İşmerkezi B Blok No: 366
Topkapı- İstanbul
Tel: 0212 544 66 34
Matbaa Sertifika No: 12573
ISBN:

KİTSAN KİTAP
BASIN YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Ticarethane Sokak No: 41/3
Fatih/Sultanahmet/İSTANBUL
Tel: 0212 513 67 69 Faks: 0212 511 51 44
www.kitsan.com

*Beyin bilgisinden
tasavvufun derin sırlarına...*

UYANIŞ

AHMET KÖSE

İlmimin kaynağı Üstadım Ahmed Hulûsi'ye

Vechini (şuurunu) **Hanîf olarak** (tanrıya tapınmaksızın, Allâh'a şirk koşmaksızın) **o Tek Din'e yönelt! O Allâh Fıtrâtı'na** (beynin ana çalışma sistemi ve mekanizması) **ki, insanları onun üzerine** (o ana sistem ve mekanizmayla) **yaratmıştır! Allâh yaratışında değişme olmaz! İşte bu, Din-i Kayyim'dir** (sonsuz geçerli Sistem, Sünnetullâh'tır)... **Ne var ki insanların çoğunluğu** (bu gerçeği) **bilmezler.**

Kur'ân Çözümü, Rûm Sûresi 30

İÇİNDEKİLER

TAKDİM..... 9

BÖLÜM 1 EVREN

1.1 UYANIŞ..... 15

1.2 NOKTADA GİZLİ..... 24

1.3 YARINI GÖRENLER..... 25

1.4 AÇILIM..... 30

1.5 KADER..... 39

1.6 FRAKTAL..... 48

1.7 HOLOGRAFİK GERÇEKLİK..... 52

1.8 ALAN ETKİSİ..... 58

BÖLÜM 2 BEYİN

2.1 GİZLİ HAZİNE..... 65

2.2 KALBİNDE BEYTULLÂH VAR..... 71

2.3 RUH..... 72

2.4 DUA VE ZİKİR..... 76

2.5 YOLU BİLMEK..... 82

2.6 VESİLE..... 88

2.7 SÜNNETULLÂH..... 93

2.8 DÜNYAM..... 97

2.9 BEYNİNDE..... 103

2.10 KABUĞU AT.....	108
2.11 BEYNİN İDOLÜ.....	113
2.12 BEYNİNDE İKEN.....	117
2.13 KELEBEK ETKİSİ.....	126
2.14 EPİFİZ 1.....	131
2.15 EPİFİZ 2.....	134
2.16 EPİFİZ 3.....	140
2.17 EPİFİZ 4.....	145

BÖLÜM 3 FÂTİHA SÛRESİ

3.1 İSTİÂZE.....	153
3.2 BİSMİLLÂHİR-RAHMÂN-İR RAHIYM.....	160
3.3 EL HAMDU LİLLÂHİ RABBİL'ÂLEMİYN.....	163
3.4 ER RAHMÂN-İR RAHIYM.....	169
3.5 MÂLİKİ YEVMİDDİYN.....	174
3.6 İYYAKE NA'BUDU VE İYYAKE NESTA'İYN....	177
3.7 İHDİNAS SIRATAL'MÜSTAKIYM.....	181
3.8 SIRATALLEZİYNE EN'AMTE ALEYHİM. ĞAYRİL'MAĞDÛBİ ALEYHİM. VE LADDAAALLİYN.....	185

BÖLÜM 4 EK YAZILAR

4.1 Mİ'RÂC 1.....	191
4.2 Mİ'RÂC 2.....	194
4.3 Mİ'RÂC 3.....	198
4.4 GECE VE GÜNDÜZ.....	202
4.5 BEYNİN GECE Sİ.....	206
4.6 ÖZGÜVEN.....	212
4.7 CENNET.....	217
4.8 KADR GECE Sİ.....	221

TAKDİM

2010 ile 2013 yılları arasında **Üstadım Ahmed Hulûsi**'ye yazdığım yazılardan oluşan ve bazı arkadaşlarımin tavsiyesi ile yeniden ele alarak paylaşmak için hazırladığım bu kitabın ana konusu beyindir.

Neden beyin?

Üstadım Ahmed Hulûsi'nin “**Yenilen**” isimli kitabı etkisi ve ardından katıldığım Münih'teki sohbetleri, benim **İslâm** dinine bakışımı kökten değiştirdi.

Daha sonraki bir görüşmemizde Üstadımın “**Ateist, Sünnetullâh'a yakındır...**” sözünden hareketle, tanrı kavramına dayandırmadan varlığın oluşumunu anlama çalışmalarım, sarsılmaz bir zemin üzerine kurduğumu zannettiğim inanç değerlerimi alt üst etti ve bu zulmet perdeleri ile örtülmüş ilâhî düzen ortaya çıktı. Bir süre bu hikmet yurdunda gezindikten sonra, orada müşahede ettiklerimi Üstadımla paylaştım.

Sonra...

Üstadım bana “**Çoktan tek'e bakıyor olsan da düşüncelerin faydalı...**” deyince, hikmetlerin bilincime nûrdan perde oluşturduğunu fark ettim ve “**TEK'ten çok'a**” bakmanın yolunu araştırdım. Üstadımın ilmini ar-

kama olarak **Abdûlkâdir Geylânî, Abdûlkerim Ceylî, İmâm-ı Rabbânî, Muhyiddin Arabî, Veliyyullâh Dihlevî, Abdûlaziz Debbağ** gibi, önde gelen tasavvuf ehlinin kitaplarına odaklandım... Ki onlardan alacağım feyiz, belki de bir kudret açılımına vesile olur da **zâtî hakikati** bilme lütfuna ererim diye.

Nihayet kalbimdeki o kara noktayı buldum. Nefsimde ve baktığım her yerde varlığın hakikati, **Vâhid'ül Ahdüs Samed** (sayısal çokluk kabul etmez som TEK) olan **Allâh**'tan başka birşeyin olmadığını gördüm.

Artık o sarsılmaz söz olan **Kelime-i Tevhid** temelleri üzerine din anlayışımı yeniden kurma fırsatı doğduğunu hissettim.

Fark ettim ki...

Günümüzde varlığın hakikati ve oluşum gerçeklerini anlamanın en kestirme yolu, beyin bilgisinden geçiyor. Çünkü günümüz bilimsel gelişmeleri bizlere yaratıcı zekanın, insanı beynin çalışma sistemi ve mekanizması üzerine yarattığını söyler.

Allâh Esmâ'sı ile işaret edilen evrensel öze ait kuvvelerin sistemsel açılımı olan beyin, duyu araçları ile engin bir frekans okyanusu olan evrene açılan pencereden algıladığı verilerle evrenin sanal bir modeli olarak dünyasını meydana getirir ve buna göre bilincini forme eder. Hal böyle olunca, insan için özüne giden yol tabiki beyin bilgisinden geçer!

Kur'ân ve hadislerdeki mecaz ve sembolik ifadeler, aslında insan beyninden ve insanın **beyninden özüne giden bir yolla Allâh'a ermesinden** bahseder.

Yine günümüz bilimsel gelişmelerine göre evren holografiktir ve holografik esasa göre varlığın en küçük parçası, bütünün bilgisine sahiptir. İşte evren isimli bu dev hologram, **İsmi Allâh olan** evrensel özün ilmidir (holografik tekil bilgi), ilminde ilmiyle seyrettiği!. Ve holografik gerçeklik dolayısıyla insan için evrensel boyutlara açılarak kendini evrensel planda tanımanın yolu, beynini beden kayıtlarından özgürleştirip, beyin bilgisinde derinleşmekle (beynin aşkın kuvvelerini harekete geçirmekle) mümkündür. Çünkü insan, Rabbi (varlığının meydana getiricisi) olan Allâh'ı evrensel standartlarda tanıyabilecek seçkin bir yaratılışa sahiptir.

Nebi ve Rasûller, ötedeki bir tanrının buyruklarını ulaştıran elçiler olmayıp, insana bu seçkin yaratılışının hakkını vererek yaşamasının bilgisini açan, dindeki tabiriyle **“Makam-ı İlliyyin”**e has meleklerdir.

İşte bu yazdıklarım ve daha fazlasını siz kardeşlerimle de paylaşmanın yararlı olabileceğini düşünerek: **“Beyin bilgisinden tasavvufun derin sırlarına...”** başlığı altında **“UYANIŞ”** isimli elinizdeki bu kitabı hazırladım.

“Beyin bilgisi ışığında dine bakış” diye özetleyebileceğim, konuya giriş mahiyetinde olan bu kitapta yazdıklarım ana hatları dışında detayda ne kadarı doğrudur bilmiyorum. Gerçek şu ki, ebediyeti kazanmak için geldiğimiz şu fani dünyada ömür hızla tükenmekte. Bizim için elzem olan, bu bilgilerin bize Allâh yolunda imanımıza ne kattığı ve pratikte ne kazandırdığıdır.

Milyarlarca nörondan oluşan ve gerçekte bir elektromanyetik dalga yumağı olan beynin yüzeyinde dalgalanmakta olan hayal dünyamız ve bu hayal dalgalarından olu-

şan kişiliğimizin, uçsuz bucaksız bir bilgi/frekans okyanusu olan evrendeki yeri nedir?

Beynimizde, istemediğimiz şeylerin dünyamıza ve kişiliğimize yansımaması veya istediklerimizin oluşması yolunda bir sistem ayarı yapmamız mümkün mü?

Beynin frekans bandını genişletmek suretiyle evrenin farklı kesitinden de veri almamız ve bu verilerin de beyinde vizyona dönüştürülerek dünyamızı daha da renklendirebilir ve kişiliğimizi daha da özelleklendirebilir miyiz?

Evet...

Bu ve buna benzer birçok soru geçmişte Kur'ân ve hadislerde ve dahi tasavvuf ehlinin eserlerinde mecaz ve sembolik bir dille cevaplanmış olup, günümüz insanı ise nihayet bu metaforları deşifre ederek evrensel sırlara açılmak için gerekli tüm bilimsel ve teknolojik donanıma sahip kılınmıştır!.

Üstelik bu bilimsel ve teknolojik donanımla Kur'ân ve hadisleri nasıl deşifre edebileceğimizin formülünü, eserleri ve sohbetleriyle bizlere ikram eden çok özel bir insan aramızda yaşamaktadır. O insan, **Üstadım Ahmed Hulûsi** ve ikram ettiği formül, yani **“bilimsel bakışla din...”** kendisi gibi eşsiz, paha biçilmez ve zamanla değeri artacak bir kıymettir.

Bu kıymet insanlığın öz değerleriyle ilgilidir ve her birimiz insan olarak var olmanın değerlerine bir başkasını taklit ederek değil, kendi aklımızdan beynimizi değerlendirdiğimiz ölçüde ulaşabiliriz.

Saygılarımla...

Waalwijk, 15-11-2016

BÖLÜM 1

EVREN

BÖLÜM 1.1

UYANIŞ

İşte böyle... Senden önce hangi topluma bir uyarıcı irsâl ettiyse, oranın zengin ileri gelenleri şöyle dediler: “Biz atalarımızı bu din anlayışı üzere bulduk ve biz onların eserlerine (şartlanmaları, genleri) uyanlarız.

(Hz. Rasûlullâh) dedi ki: “Eğer size, atalarımızın üzerinde bulunduğunuzdan daha doğruyu getirmişsem de mi?” Dediler ki: “İrsâl olduğun bilgiyi reddederiz!”

Kur’ân Çözümü, Zuhuf sûresi 23-24

Üstadım hac bayramınızı kutlar, elinizden öperim.

İmanımın gereğini samimiyetle ne kadar yaşadığım konusunda kendimi sorgularken aklıma şöyle bir soru geldi:

“Hz. Muhammed’in (s.a.v.) bildirdiği İslâm dinini ve sizin İslâm dinine dair açıklamalarınızı kabul etme noktasına nasıl geldim?”

Bu soruyu iki farklı açıdan sorguladım.

Birincisinde “çoktan tek’e” bakışla; ikincisinde “tek’ten çok’a” bakışla anlamaya çalıştım, ki bu iki bakış

açısının hem getirileri, hem de aralarındaki kıyasa gelmez fark zihnimde belirginleşsin istedim.

(Not: **Tek'ten çok'a bakış** = Özden göze bir yöneliştir.. Bilginin çekirdek tekilliğinden bir sistemle düzenli bir şekilde açılarak ağaca, oradan da meyveye doğru giden gelişim yolunu seyretmektir. Bir diğer ifadeyle oluşturdandan oluşumlara varmaktır.

Çok'tan tek'e bakış = Gözden öze bir yöneliştir.. Ağacın herhangi bir noktasından hareketle, başlangıç noktası olan çekirdeğe varma çalışmasıdır. Yani oluşumlardan oluşturan bir yol bulmaktır.)

SORUMU çok'tan tek'e bakışla sorguladığımda...

İslâm dinini kabul etmemin bana göre sebebi, bir çok insanda olduğu gibi, müslüman bir aile ve çevrede yetişmiş olmamdan kaynaklanmıştır. Çünkü Hz. Muhammed'i (s.a.v.) ve öğretisini kabul etmemde kendi dahlim hiç olmadı.

Sizin İslâm dinine dair açıklamalarınızı kabul etmemin sebebi ise, öncelikle müslüman olmamdan ileri gelmektedir.. Sonra da bilim ve mistisizme karşı ilgili olmam tabiki.

Acaba bir Hristiyan, Yahudi veya ateist bir aile ve çevrede yetişmiş olsaydım, sizin bilimsel veriler ve bulgular eşliğinde İslâm dini hakkındaki açıklamalarınıza yine de açık olabilecek miydim?

Evet, ilminiz ışığında farkettim ve gördüm ki...

Toplumsal örf ve adetlerle harmanlanmış inanç değerlerim -yani, Müslümanlığım- ile **Hz. Muhammed'in (s.a.v.) İslâm dini kapsamındaki bildirimleri birbirinden TAMAMEN farklı şeylerdir.**

Böylece bir yandan Kur’ân ve hadislerdeki metaforların işaret etmekte olduğu gerçekleri tespit ederek aydınlanmanın heyecanını yaşarken...

Ne acıdır ki, diğer yandan şartlanma yollu kabul etmiş olduğum inanç değerlerimi farkında olmaksızın muhafaza etmiş ve ilminizden yararlanarak bilinçaltında geliştirmeye devam edip, daha mükemmel (!) bir müslümanlığa dönüştürmüş olduğumu gördüm.

Dolayısıyla Hz. Muhammed’in (s.a.v.) öğretisini gerçek manada anlamak istiyorsam, yetiştiğim çevrenin geleneksel ve göreneksel bilgilerinin bilinçaltımda derin izler bırakmış (huy ve alışkanlık haline gelmiş); yanı sıra devam etmemi sağlayarak gerçek manada aydınlanmama sürekli engel olan yanlış bilgi bazı derin duygularımdan da arınmak zorundayım.

Örneğin, Kur’ân’da “**kitap ehli**” diye bahsi geçen Yahudi ve Hristiyanların, ataları tarafından şartlandırılmış bir inanç üzere yaşadıkları için dalâlette olduklarıyla ilgili bir çok ayet vardır.

Bu ayetler düşünmeden, sorgulamadan ve anlamadan kabul etmenin acı sonuçlarını türlü misallerle açıklayarak, son Nebi Hz. Muhammed’e (s.a.v.) dahi kulaktan dolma bilgiyle inanmanın çok tehlikeli anlayış sapmalarına yol açabileceği hususunda bizleri uyarır.

“**Hz. Muhammed Neyi Okudu**” kitabınızda Hz. Muhammed’in (s.a.v.) risâletinden önce, ailesi ve çevresi tarafından kabule şartlandırılmış bir inanç üzere (Kur’ân tabiriyle “**atalarının inancı üzere**”) yaşamadığından bahsettiniz. Bu konu üzerinde yaptığım araştırmalar; bana Hz.

Muhammed'in (s.a.v.) din (varlığın hakikati ve oluşum sistemi gerçekleri) anlayışının yapılanmasında, kendisinden önce yaşamış bir rasûl ve nebinin etkisi ve yönlendirmesi olmadığını farketmedi.

(Not: Tevrat ve İncil'in etkinliği yok derken, bu bilgiler bir toplum veya kişi tarafından Hz. Muhammed'e (s.a.v.) öğretilmemiştir. Yoksa istisnalar hariç Kur'ân'da bahsi geçen tüm rasûl ve nebiler aynı nesilden meydana geldikleri için, "Velâyet", "Risâlet", "Nübüvvet" gibi özellikler ve her bir rasûl ve nebinin kemâlatı ile hayat bilgisi genetik yollu birbirlerine intikal ettiğinden, bu hem risâlet ve nübüvvetin oluşumuna zemindir; hem de konusuna göre ilgili bilgiler tekrar çağrıştırılabilir. Bu da düşünceme göre vahyin bir türünü oluşturmaktadır.)

Çevrenin etkin olmadığı, "vahye" (beynin epifiz destekli ilham ve sezgi gibi aşkın algılama kapasitesine) dayalı bir bilgi edinimi yoluyla oluşmuş din (varlığın hakikati ve oluşum sistemi bilgisi) anlayışına sahip olan Hz. Muhammed'i (s.a.v.) anlamaya yatkın ve öğretisinden yararlanacak olanlar; şartlanmaların tesiri altında kalmayan özgür düşünce sahipleridir.

Bunları düşünürken aklıma şöyle bir soru geldi:

Hz. Muhammed (s.a.v.) "Ceddim İbrahim..." derken, neden Hz. İbrahim', (a.s.) diğer rasûl ve nebilerden kendine daha yakın görmüştür?. Halbuki kendisinden önce yaşamış, kendisine zaman bakımından daha yakın olan Hz. İsa (a.s.) varken ve Hz. İbrahim (a.s.) ile kendisi arasında gelmiş birçok rasûl ve nebi olduğu halde?

Bu soru üzerine Hz. İbrahim (a.s.) ile ilgili Kur'ân

ayetlerini tezekkür ettim ve Hz. İbrahim'in (a.s.) de din anlayışının oluşumunda, tıpkı Hz. Muhammed'de (s.a.v.) olduğu gibi, toplumsal bir koşullandırma ve yönlendirmenin olmadığını fark ettim.

Hz. Muhammed (s.a.v.) için Kur'ân'da kullanılan **Ümmî Nebi** ifadesindeki **ÜMMÎ** kelimesi: **“anlayışı yarattığı saflık üzere olup, fıtrâtı (hakikat şuuruyla yaşama yetisi olan yaratılış programı) çevresel etkenlerle bozulmamış...”** anlamında söylenmiştir.

Nitekim **“Her doğan çocuk İslâm fıtrâtı üzere doğar. Sonra, anne-babası onu Hristiyan, Yahudi veya mecûsi yapar.”** hadisi dahi insanın aile ve çevresinin görsel doğrularına şartlandırılarak, fıtratındaki safiyetinden (aslî kimliğini bilme ve yaşama yetisinden) uzaklaştırıldığına işaret etmektedir.

Şah veliyyullâh Dihlevî (k.s.) bu konuyla ilgili **“Hüccetullâhi'l Bâliğa”** isimli eserinde şöyle der:

“Rasûlullâh'ın getirdiği şeriatın (öğretinin) manasını kavramak istiyorsak, önce şu hususları anlamamız gerekir: Birincisi, ümmîlerin halinin bilinmesi. Bilindiği gibi, İslâm şeriatı (öğretisi) ümmîlere gönderilmiştir ve teşride (eğitimde) esas, onların hali olmuştur. İkincisi, onların içinde buldukları halin, nasıl ıslah edildiğinin (geliştirildiğinin) bilinmesi.”

Evet, **Hz. Muhammed'e (s.a.v.) inzal olmuş Kur'ân ayetleri ve açıklamalarının temelindeki düşünsel tabanı anlayarak, O'nun şeriatından (öğretisinden) yararlanacak olanlar, fıtrâtı (yaratılışındaki hakikat şuuruyla yaşama yetisi) çevresel etkenlerle bozulmamış ÜMMÎ'lerdir.**

Buraya kadar yazının başındaki sorumu **çok'tan tek'e** bakışla ele almaya çalıştım. Şimdi bir de konunun **tek'ten çok'a bakışı** diye belirtilen hakikat yönüne bakalım..

HAKİKAT şudur ki...

Hz. Muhammed'in (s.a.v.) Allâh ismiyle açıkladığı ve Vahid'ül Ahadüs Samed (sayısal çokluk kabul etmez som TEK) vasıflarıyla tanımladığı hakikat, ilminde bir birimi ne iş için var etmişse (onda hangi Esmâ özelliklerinin açığa çıkış seyrini takdir etmişse), o birimde Allâh Esmâ'sının ilmî ve kudret açılımı varoluşu istikametinde gerçekleşir.

Her birime, varoluş gayesine ulaştırarak düşünce ve fiiller nüvesinden gelen bir biçimde kolaylaştırılmıştır ve birimin tercihi veya gönlünün meyli de kendine kolaylaştırılardan yanadır.

Buna göre benim Hz. Muhammed'i (s.a.v.) ve sizi kabul etmemin esas nedeni, öncelikle Allâh'ın bende açığa çıkışını seyretmeyi dilediği Esmâ'sının o doğrultuda olmasıdır.

Varlıkta hiçbir şey rastgele meydana gelmediğinden **-varlıkta Allâh takdiri esastır-** ve her oluş bir diğer oluş eliyle tetiklenerek harekete geçirildiğinden **-kader mekanizması-**; Allâh farkındalığını **-Velâyetini-** yaşattığı kulları eliyle **-Risâlet ve Nübüvvet işlevleriyle-**, farkındalığı yaşıtmayı murad ettiği kullarını etkiler.

Yaşam alanımız olan dünyamız ve kişiliğimiz, beyin veritabanının sistemsel açılımıdır. Buna göre her birimizin yaşamı beynimizin kendi içinde kurguladığı hayal dünya-

sında geçer. Beynimizin içindeki hayal dünyasında doğar, büyür ve ölümle holografik evrende boyutlar değiştirerek yaşamımızı sonsuza dek bir hayal içinde sürdürmeye devam ederiz.

Dünyamızı ve kişiliğimizi meydana getiren beynimizde ise kuantum yasaları, dolayısıyla dalga mekaniği geçerlidir. Zaman ve mekan algımız, hatta algılayan varlığımız (bilincimiz) dahi beyinde belirli faktörlere dayalı bir dalga çöktürmesinden oluşur.

Newton'un deterministik fizik yasaları, beş duyu algılama sistemini baz alan bir görüşten kaynaklanır. Gerçekte evren ve kapsamında var olan herşey kuantsal kökenli olup, holografik düzenlenmiş bilgiden ibarettir.

Varlığın aslı bilgidir (dindeki tabiriyle **“ilim”**)!.

Evren ve kapsamında var olan herşey; Allâh ismiyle açıklanan hakikatin İLMİNDE (gerçek yaşam alanımız olan uzay bir bilgi boyutudur...) İLMİNİ (Esmâ'sı ile işaret edilen vasıflarını) bir veri tabanı hükmünde olan İLMİYLE seyrinden ibarettir.

Burada konunun püf noktası **“İLMİYLE”** kelimesidir.

İlmiyle ifadesi, Allâh Esmâ'sının açığa çıkış seyrini tayin eden varlık yazgısıdır. Evren, bu yazgıdaki farklı açılımların (ki her birim yazgıdaki bir açının temsilidir...) oluşturduğu içsel projeksiyonla var algılanan hayal içre hayaldir.

Yani, her birimin bu yazgıdaki açısını oluşturan algılama sistemine göre oluşmuş sübjektif bir evren algısı vardır.

Algı yetersizliğinden dolayı bizim çok boyutlu olduğumu zannettiğimiz evren, gerçekte Allâh ilmi olan Esmâ'sının

açığa çıkış seyri için ilminde takdir edilmiş varlık yazgısı olup, buna tasavvufta boyutsuzluğundan dolayı **NOKTA** denmiştir.

NOKTA, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) risâletinin hakikati olduğundan, ona **Hakikat-i Muhammedî** denmiş... Evrenin yazılım bilgisini bünyesinde barındırdığı için **Akl-ı Evvel** ismini almıştır.

NOKTA bir çekirdektir, içinde evrenin bilgi kodlarını (yazgısını yazılım olarak) holografik esasa göre bünyesinde barındıran... Ki kainat ağacı hiçbir zaman bilfiil o çekirdekten açığa çıkmamıştır. Sadece çekirdek içindeki yazgının içsel projeksiyonları, algılayanlarda kainatın çekirdekten açığa çıktığı sanısına yol açmıştır!. Gerçekte **NOKTA**, o ikincisi olmayan **Tecellî-i Vahid**'dir.

Bir **heyula**'dır (dev hologram), ki evren içre evrenler ve her birindeki sayısız türlerin oluşumu ve gelişimi... Tüm zamanlar ve mekanlar hep o çekirdeğin kendi içinde yaşanan hayalî yansımalarıdır. Tıpkı bir hologram gibi, bu hayalî yansımalar duyu araçlarına göre, sadece algıda hükmen vardır.

Bundan dolayı **Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabî (k.s.)** şöyle demiştir: “**Ayan-ı sâbite vücud kokusu almamıştır!**”

Hakikat bu olduğuna göre...

Her birim var oluş amacına uygun ortam ve şartlar içindedir... Çünkü aynı veya yakın dalga boyunda titreşen beyinler, birbirini çekerler.

“**Herkes sevdiğiyle beraberdir**” hadisi, anladığımız kadarıyla aynı dalga boyunda seyredenlerin birbirlerini çekerek dünyalarına almalarıyla ilgilidir.

İstenmeyen ortam ve şartlara gelince... Bu da beynin bir müddet eşi, taşıyıcısı ve yerine göre de düşmanı olarak nitelenen biyolojik bedeniyle yaşama zorunluluğundan kaynaklanır. Zira bedeninin tabiatının iktizası olan şeyler, insanı hakikatinin gereklerini yaşamaktan perdeler.

İmam-ı Rabbânî (k.s.) bu hususu **Mektûbât**'ında şöyle anlatır: **“Dünya ve ahiret birbirlerinin kumasıdır; biri memnun olursa diğeri kızar.”**

Beyni bedeninin esiri olmuş bir kişinin gönlünün meyli bedeninin istek ve arzularından yanadır. Tıpkı bir mıknatısın demiri kendine çekmesi gibi, beyni de gönlünün meylettği dalgaları kendine çeker ve çektiği dalgalardaki bilgi ile dünyası ve kişiliği şekillenir.

Buna mukabil beyni Allâh'tan yana iş görenin gönlü de varlığın hakikati ve oluşum gerçeklerinden yana olup, dünyası ve kişiliği de tabî olarak buna göre şekillenir.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 15-11-2010

BÖLÜM 1.2 NOKTADA GİZLİ

Hak ilminde bu âlem, bir nüsha imiş ancak;
Ol nüshada bu adem, bir nokta imiş ancak!

Ol noktada gizlidir nice bin derya
Bu âlem o deryadan bir katre imiş ancak!

Ademliğini her kim bulduysa odur Âdem
Yoksa görünen suret bir gölge imiş ancak!

Kim ol deme buldu yol, vasletti Niyazi ol
NACI denilen fırka, bu zümre imiş ancak.

Niyazi Mısırî (k.s.)

BÖLÜM 1.3

YARINI GÖRENLER

Dünle bugüne hitap etmeye çalışanlar, dünle yaşayanlardan başkasına yararlı olamaz!... Yarınlar, bugünden yarını görenlere aittir!

Üstad Ahmed Hulûsi

Üstadım selam,

Bursa ziyaretimde arkadaşım bana Ulu Cami'yi gezdirdi. Arkadaşım cami'nin tarihi ve orada yaşanan bazı hadiseleri nakletti.. Cami'deki İslâmî sanat ve değerleri anlattı.

Gezimizi bitirdikten sonra iki rekat namaz kıldık. Namaz esnasında bir yandan arkadaşımın Ulu Cami'ya dair anlattıklarını düşünüyordum; diğer yandan ise sizin Münih sohbetlerinizde anlattıklarınızı.

Gördüm ki, türkün örf ve adetlerine göre anladığı ve yaşa(t)maya çalıştığı müslümanlık, Rasûlullâh (s.a.v.) kaynaklı İslâm anlayışının önüne geçmiş; toplumun geleneksel din anlayışı, İslâm dininin orijinine perde olmuş.

Sizin “İSLÂM” isimli kitabınızda belirttiğiniz üzere **“Tıpkı yağan kar gibi... Bir Rahmet olan İslâm Dininin, nasıl çığa dönüşüp önüne çıkanı ezdiğine”** hayretle şahit oldum.

Bu yazımda sizinle **Mekke’de doğan İslâm güneşinin yükselişi ve batının modern bilimleri eşliğinde en dik konumuna gelerek tüm gölgeleri kaldırışı** hakkında naçizane düşüncemi paylaşmak istedim.

GEÇMİŞTE İslâm dininin gerçeğini fark edenlerin, tasavvuf ismi altında mensubu oldukları toplumun anlayışına göre anlattıkları **“Hak’tan → halka”** doğru bir yayılım şeklinde gerçekleşmiştir.

Buna mukabil toplumun bu yayılımdan anladıkları ise yöresel değerlere dayalı yorumlarla daima çöküntüye sebep olmuştur. Bu çöküntüyü de sanırım **“halktan → Hakk’a”** şeklinde tanımlayabiliriz.

Hızır’ın Ulu Cami’de namaz kılması, Somuncu Baba’nın Cami’nin dört kapısından aynı anda ekmek dağıtması ya da Bursevî Hz.lerinin vaaz vermesiyle Ulu Cami’nin değerlenmesi, birim ve toplum açılarındanır.

Bünyesinde evrensel gerçekleri barındıran İslâm dinini ve İslâm’ın düşünsel tabanı olan tasavvufu anlamayı ve yaşamayı yöresel menkıbelere, mimariye, sanata ve musikîye atfetmek ne kadar doğru olabilir?!

Evrensel olanın, tüm mekanların ve zamanların üstünde olup, yaratılmış arasında bir ayırım yapmadan, her birine eşit mesafeden hitap etmesi gerekmez mi?.

Tabiki menkıbeler, mimarî, sanat ve musikî; Kur’ân

ve hadislerdeki evrensel gerçekleri ve değerleri hissettirici olmaları yönünden faydalı olup, bu özellikleriyle saygı ve hürmete şayandır. Fakat saygının ötesinde kutsallaştırılarak, putperestlerin yaptıkları gibi bir toteme dönüştürülmeleri İslâm'ın ruhuna ters düşmez mi?

Geçmişte Kur'ân ve Rasûlullâh açıklamalarındaki metaforların işaret ettiği evrensel mesaj çok ender derin düşünen insanlar tarafından anlaşılabilmiştir. Anlayanlar ise, yaşadıkları devrin verdiği imkan dahilinde anladıklarının açıklanabilecek kısmını açıklama yoluna giderken, açıklayamayacaklarını yine misallendirmek zorunda kalmışlar. Böylece İslâm dininin düşünsel tabanı olan **tasavvuf** doğmuştur.

“**Hak'tan** → **halka**” diye tanımlanan bu anlatım şeklinde insanların anlayış seviyeleri göz önünde bulundurulmuş ve konular olduğu gibi değil de insanların kabul edeceği ve yararlanabileceği bir biçimde anlatılmıştır. Bu şekilde toplumun İslâm dinine dair bilgi sınırları genişletilmesi amaçlanmış ve anlamaya istidatlı beyinlerin gerçekliğe yükseleşlerinde bir basamak oluşturması hedeflenmiştir.

Ne var ki tasavvufun bu yayılım amaçlı bildirimleri, insanların sınırlı anlayışları ile türlü yorumlarla farklı görüşlerin meydana gelmesine sebep olmuş... Her insan kendine yakın bulduğu görüşte birleşerek mezhep ve cemaatler meydana gelmiş, mezhep ve cemaatler dahi yayılım arttıkça içten farklı kollara ve gruplara bölünerek çoğalmışlar. Neticede tasavvufun yayılım amaçlı bildirimleri, toplumun yerel görüşlerine dayalı yorumlarıyla sürekli örtülerek bir çöküntüyle sonuçlanmıştır.

Öyle ya da böyle, tüm çöküntülere rağmen tasavvufun yayılım amaçlı bildirimleri insanlığı hep ileriye taşıma-

yı başarmıştır.

Ve nihayet günümüzde Rasûlullâh'ı anlamının altın-çağı olan bilim çağına gelinerek, Kur'ân ve hadislerdeki metaforları ve dahi tasavvuf ehlinin anlatmaya çalıştıkları gerçekler ve değerler tüm insanlık tarafından anlaşılabilir hale gelmiştir.

Modern bilim ve teknolojiyle gelinen bu nokta, İslâm dinine dair tüm görüş ve fikir ayrılıklarının kalkacağı ve bölünmelerin son bulacağı, insanlığın aynı ve tek anlayışta birleşeceği bir nokta olacaktır.

İslâm dini bid'at'lerden (İslâm ile alakası olmayan, sonradan türeyen şeylerden) arındırılarak, orijinindeki saflığıyla başladığı noktaya geri dönecektir.

Dilerim bunu algılamak ve değerlendirmek bizlere nasip olur. Zira Efendimiz (s.a.v.) bu hususta şöyle buyurur: **“İslâm garip olarak zuhur etmiştir... Benimle olan zuhuru gibi tekrar zuhur edecek; ne mutlu o gariplere..”** Bu hadis, **İslâm dininin Efendimizin (s.a.v.) devrinde olduğu gibi, Hz. Mehdi'nin (a.s.) zuhuru döneminde de çok az insan tarafından gerçek manasıyla anlaşılacağına işaret eder.**

Evet... Tasavvuf ehlinin **“Hak'tan → halka”** şeklindeki yayılım amaçlı bildirimlerine karşın toplumun verdiği **“halktan → Hakk'a”** yanıtının yapboz düzeni içinde çok nadir beyinler sıyrılıp kendini gerçek manasıyla tanıyabilmişken...

Günümüzde son Müceddid'in bêtında (kendini açık etmeden, insanlara kapalı bir şekilde) gerçekleştirdiği **yenilenme** operasyonu **“Hak'tan →← Hakk'a”** diye tanım-

layabileceğimiz, “**özün ilmiyle âlemlere bakış...**” Kendini tanıma arzusuyla yanan tüm kardeşlerime hayırlı olsun!.

Yenilenme derken, hazır yeri gelmişken şu düşüncemi de paylaşmadan geçemeyeceğim...

Sizin “**Yenilen**” isimli kitabınızdan önce İslâm dinine dair yazdıklarınızı “**Hak’tan → halka**” denilen, “**Allâh’ın kendini insana göre tarifi**” şeklinde, tasavvufun yayılım amaçlı bildirim usulüne benzettim.

Çünkü evrensel gerçekler toplumun anlayışına uyarlanarak açıklanmış ve bununla da toplumun İslâm dinine dair genel anlayış sınırları genişletilmesi amaçlanmıştır.

“**Yenilen**” isimli kitabınızı ve sonraki anlatımlarınızı ise “**Hak’tan →← Hakk’a**” diye tanımlayabileceğim, “**Allâh’ın; kendini, kendine göre tarifi**” olarak, bir tür açılım şeklinde düşündüm.

Hoşgörünüze sığınarak naçizane düşüncem..

Saygılarımla,

Waalwijk, 15-01-2011

BÖLÜM 1.4

AÇILIM

Şu yol ki, Allâh'tan kula gider, cümle saadet içinde sadettir... O yol ki, kuldân Allâh'a gider, cümle dalâlet içinde dalâlettir...

Şeyh Harakanî (k.s.)

Üstadım selam,

Son görüşmemizde bana tek'ten çok'a doğru bakmam gerektiğini söylemişsiniz. Sonrasında sizinle beraber çok vakit geçirmiş iki arkadaşıyla görüşmemi önerdiniz. Önerinize uyup bahsettiğiniz arkadaşlarla beraber olduğum süreçte teklik konusıyla ilgili hiç ummadığım ve önemli olduğunu hissettiğim sinyaller aldım.

Hollanda'ya döndüğümde “**Yenilen**” isimli kitabınız eşliğinde teklik bilgisine dair bu sinyallerin hissettirdiklerinin daha da netleşeceğini umarak, konu üzerinde yoğunlaştım.

Fark ettim ki...

Genel bakışa göre algılanan varlığın **derûnunda** (hücrenin derûnu moleküler boyut, moleküler boyutun derûnu atomik boyut, atomik boyutun derûnu kuantsal boyut olması gibi... Yani, “boyutsal derinliğinde”) bir sistem vardır; sistemin derûnu ve tabanı ise kuantum potansiyel diye işaret edilen varlığın bilgi planıdır.

Engin bir dalga okyanusu olan evrenden beş duyu algılama araçlarımızın duyarlı olduğu frekanslardaki bilginin beynimizdeki simülasyonu meydana gelen yaşam alanımız (hayal dünyamız) ve buna göre oluşan kişiliğimiz, bu genel bakışa göre somut bir olgudur!.

Dünyamızı ve kişiliğimizi oluşturan beyinsel işlevler ise daha özde olarak soyut bir olgudur. Yani, varlığı; duyu-larla direkt değil, eserleriyle akıl yollu algılanıp değerlendirilebilen bir şeydir..

Ve nihayet beyinde işletilen bilgi, sırf fikir niteliğindeki olan bir kavram olmak suretiyle, soyutun da soyutudur!!!

Halbuki gerçekte durum tam tersinedir!..

Şöyle ki...

Kesitsel algılamanın (beş duyunun) beynimizdeki simülasyonu meydana gelen hayal dünyamız ve buna göre oluşan kişiliğimiz tamamiyle soyut bir olgudur.

Buna mukabil hayal dünyamızı ve kişiliğimizi oluşturan beynin çalışma sistemi ve mekanizması ise somut bir olgudur.

Ve nihayet tüm bunların ham maddesi olan bilgi ise somutun da somutudur!!

Bu iki bakış farkını şöyle özetleyebiliriz:

Genel bakış = “gözden öze” veya “çok’tan tek’e”
bir yöneliştir.

Gerçekte olan = “özden göze” veya “tek’ten çok’a”
doğru bir açılandır.

Genel bakıştan yola çıkarsak eğer...

Beynin beş duyu algılama sistemine dayalı kesitsel verilerin simülasyonu ile meydana getirdiği hayal dünyamızda bizce malum olan herşey, gerçekte mahiyetlerinin üstünü örterek bakış açımızı daraltır. Bildiğimizi sandığımız bir çok konuda yanılmamızın esas nedeni, herhangi bir şeyin bize malum olduğu kadar olduğunu düşünmemizden kaynaklanmaktadır. Halbuki hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmadığını birçok kez tecrübe etmişizdir. Çünkü beş duyu algılama ile evrene dair edindiğimiz kesitsel bilginin zihnimizdeki sanal simülasyonundan yola çıkarak, o bilginin evrensel plandaki yerini tespit etmemiz imkansız denecek kadar zordur.

Ayrıca kavrama aracımız olan akıl, sahip olduğu bilgi kadar algıdıkları hakkında fikir yürütüp değerlendirme yapabilir. Kaldı ki beş duyu ile evrenden algıladıklarımız okyanusta bir damla bile değildir. Algı yetersizliğinden dolayı bilmediklerini hesaba katamayan aklımızın değerlendirme-deki yanılma payı da tabî olarak çok yüksektir!

Gerçekte olan ise...

Beynin beş duyu algılama sistemine dayalı kesitsel verilerin simülasyonu ile meydana getirdiği hayal dünyamızda beliren şeylerin mahiyetine öncelik verilerek, malum olanların genel sistem içindeki oluşum hikmetleri deşifre edilmeye çalışılır. Ne var ki oluşların mahiyetine ulaşmak için bir takım teknolojik imkanlarla algı sınırlarının ge-

nişletilerek incelemeye tabi tutulması bir çözüm olmayacağı gibi, akıl dahi bu hususta felsefe yapmaktan öteye geçemez.

Nitekim eldeki tüm teknolojik imkanları sonuna kadar zorlayarak algılananın özünü deşifre etmeye çalışan bilim, son nokta olarak kuantsal boyuta gelmiş ve teori-fizik ile ötesini akletme aşamasına geçmek zorunda kalmıştır.

Evet, oluşların mahiyetine ulaşmanın yolu var mıdır?.. Ki buna göre bilinenlerin evrensel plandaki oluşum hikmetini kavrayabilelim.

İslâm dinine göre bir insan **vahiy gücü** ile oluşların ilmî mahiyetine ulaşabilir.

Vahiy gücü, epifizden beyne geçiş yapan yüksek frekansların beyin performansını artırarak, bunun bizi holografik evrende serbest hareket etme durumuna geçirmesidir. Böylece yöneldiğimiz her bir şeyin özüne nüfuz ederek, o şeyin ilmî mahiyetine ulaşır, genel sistem içindeki oluşum hikmetini kavrayabiliriz.

Vahiy gücüyle insanın algılanan biyolojik yapısına nüfuz ederek ruhundan haber verip, insanın genel sistem içindeki yerinden bahseden rasûl ve nebiler... Yine **vahyin sağladığı ferâsetle** insanın ölümötesi yaşamındaki akıbetinden bahsetmişler.

Bundan dolayı **insanın dünyadaki varlığının evrensel plandaki yerini ayrıntılı bir biçimde anlatan Kur'ân, son Nebi'nin vahiy gücüyle edindiği çok ciddi ve eşsiz bir bilgi kaynağıdır!**

Ne var ki Hz. Muhammed'e (s.a.v.) nazil olan evrensel gerçekler, yaşadığı devrin insanların genel anlayış kapasiteleri göz önünde bulundurularak açıklanma yoluna gi-

dildiğinden, Kur'ân ve hadisler deşifre edilmesi gereken metafor kitabına dönüşmüştür.

Geçmişte Kur'ân ve hadislerdeki metaforların işaret ettiği evrensel gerçeklere ulaşmak imkansız denecek kadar zordu. Çünkü insanlık bunu mümkün kılacak bilim ve teknolojiden yoksundu.

İlâhî takdir gereği günümüzde tavan yapmış bilim ve teknoloji sayesinde, Kur'ân ve hadislerin işaret ettiği evrensel sırlara ulaşmamız büyük bir ölçüde kolaylaşmıştır.

Şöyle ki...

Beş duyu algılama araçları ile evrenden beynimize ulaşan kesitsel veriler okyanusta bir damla bile olmadığı gibi... Bize ulaşan bu verilerin sanal bir simülasyonu ile dünyamız ve kişiliğimiz oluşur.

Her ne kadar dünyamızı ve kişiliğimiz, evrenden algıladığımız veri kesitlerinden oluşuyorsa da, holografik gerçeklik bize o kesitin her bir noktasında bütünüün bilgisinin de mevcut olduğunu söyler.

İşte işin püf noktası burasıdır!..

Dünyamız ve kişiliğimiz, evrensel datanın sanal simülasyonudur!. Dolayısıyla dünyamızda ve kişiliğimizde tespit ettiğimiz her özellik, **ismi Allâh olan** evrensel öze ait bilginin (Esmâ'nın) kuvveye dönüşmüş temsilî yansımasıdır.

Beynimiz, evrensel datadaki bilgi potansiyelinin kavranması için, kendi içinde bunun sanal simülasyonunu meydana getirerek açığa çıkaran, (organik değil...) elektromanyetik yapısal özelliğe sahip bir sistem ve mekanizmadır.

Bu sadece bizim hakikatimiz değil, evrendeki her oluşun hakikati bilgidir. Dindeki tabiriyle **“herşey varlığını**

Allâh Esmâ'sından alır..”

GELELİM vahiy kaynaklı bilginin değerlendirilmesi konusuna..

Risâlet ve Nübüvvet işlevleri, insanlığı ilgilendiren konuların genel sistemdeki yeri hakkındaki **vahye dayalı** olarak bilgilendirme işlevidir.

Vahiy kaynaklı bilgiden yararlanmak için, öncelikle aklın idrak etmekte yetersiz olduğu o bilginin doğruluğuna iman edilmesi zorunludur.

Bundan sonra **vahiy kaynaklı bilginin** genel insanların anlayış seviyelerince değerlendirilerek tahrif edilmesi için... Yani bildirimlerdeki evrensel mesajın anlaşılana (akıl erdirene) dek korunması için **tenzih** edilmesi gerekir. Çünkü, “**Allâh onların vasıflamalarından münezzeh-tir!**” (37:159)

Bununla beraber vahiy kaynaklı bilgideki evrensel mesajın sezilmesi için üzerinde fikir yürütülmesi çalışmasına da **teşbih** denmiştir.

Bu ara Hz. Musa (a.s.) yaşadığı zamanın insanların anlayışını dikkate alarak hakikati **tenzih** yollu açıklamıştır. Hz. Musa'nın (a.s.) **tenzih** ağırlıklı bildirimini değerlendiremeyen kavmi ise zamanla “**Allâh'ı ötede bir tanrı kabul etme**” fikri tesiri ile hakikatten sapmıştır. Bunun üzerine **Hz. İsa (a.s.)** Yahudi kavmini içinde buldukları bu fikir sapmasından kurtarmak için irsâl olmuş ve kavmini “**Allâh'ı varlığında ve varlıkta müşahede etme**” noktasına getirmek için **teşbih** ağırlıklı bir anlatım yoluna gitmiştir.

Hatta bu husus **tenzih** ağırlıklı müşahede halinde

olanlar **Musevî meşrebinden**; teşbih ağırlıklı müşahede halinde olanlar ise **İsevî meşrebinden** olmak üzere, hakikate erenlerde dahi iz bırakmıştır. (Not: Daha fazla bilgi isteyenlere **Üstad Ahmed Hulûsi**'nin konuyla ilgili eserlerini okumalarını tavsiye ederim.)

Tenzih ve Teşbih... Gökte parlayan yıldızları misali, vahiy kaynaklı bildirimlere dair kişide belirli açılım ve farkındalıklar sağlasa da, anlayışımızı bir güneş gibi aydınlatarak her birşeyin iç yüzünü açığa çıkarmaz.

Hz. Muhammed (s.a.v.) ile gelen **tevhid** ise **tenzih** ve **teşbih**'te dengeyi sağlayan bildirim şeklidir ki aklın en parlak hali olup, **Muhammedî meşrepten** olan Velîlerde olur.

Netice itibarıyla **tenzih**, **teşbih** ve **tevhid**; vahiy kaynaklı bilginin değerlendirilmesini sağlayan önemli görüş unsurlarıdır. Beynin (ilham ve yüksek sezgi gücü gibi) üstün alıcı kuvvetlerinden yararlanarak zihnî fonksiyonlarıyla; akıl kapasitesinin izin verdiği ölçüde algıladıklarının evrensel plandaki yerini kavramayı sağlar.

Bir de sadece **Ümmet-i Muhammed**'e bahşedilmiş, sizin **“Allâh'ın kendi teklîğine şehâdeti”** diye tarif ettiğiniz **Vahdet sırrı** vardır.

KONUDA biraz daha derinleşecek olursa...

Efendimizin (s.a.v.) algılananların mahiyetini bilmekle ilgili şöyle bir duası vardır: **“Bana eşyanın hakikatini göster..”**

Efendimizin (s.a.v.) duasındaki **“şeyler”** alamına gelen **eşya** kelimesinin çoğul, **“hakikat”** kelimesinin ise tekil olması önemli bir işarettir.

Yani, “o şeyin hakikati başka, bu şeyin hakikati başkadır” anlamında değil, “**her bir şeyin hakikati tek’tir, o da her birşeyde Esmâ’sıyla yüz gösteren varlık Vahid’ül Ahad** (sayısal çokluk kabul etmez TEK) olan Allâh’tır!.

Nitekim **vahiy kaynaklı bilgide “Ne yana dönersen Vechullâh karşıdadır** (Allâh Esmâ’sının açığa çıkışıyla karşı karşıyasın)..” ayeti, bu anlama işaret etmektedir.

YAZIMIN konusuna bir misal vererek bitiriyim... Bu misalde televizyon istasyonu evren; dönüştürücü cihaz ise beyindir.

Televizyon istasyonunun yaydığı dalgalardaki bilgiyi görüntü ve sese dönüştüren televizyonun değişmez bir çalışma sistemi ve mekanizması vardır. Buna mukabil ekrandaki görüntü ve ses, istasyondan gelenlere göre her an değişir.

Televizyon ekranında gördüklerimize ve duyduklarımıza dayanarak verici istasyon ve televizyonun dönüştürücü mekanizması hakkında bir değeryargısında bulumamız sadece bakış açımızı daraltmakla kalmaz, aynı zamanda bizi konunun iç yüzünden tamamen perdeler.

Ekrandaki görüntü ve sesin gerçekliğin sanal bir yansıması olduğunu kabul edip, verici istasyonu verdiği yayımla sınırlamamak gerektiği gibi... Ekranda gördüklerimize ve duyduklarımıza aldanarak bunları oluşturan cihazın çalışma sistemi ve mekanizması hakkında yanlış bir değerlendirme yapmaktan sakınmalıyız.

Aksi taktirde tenzihte ileri giderek ya Allâh ismiyle açıklanan hakikati herşeyin ötesinde bir tanrı gibi tahayyül ederiz; ya da teşbihte aşırıya kaçmak suretiyle gördüğümüz

herşeyle Allâh'ı kayıtlarız.

ÜSTADIM, sizin “**Yenilen**” isimli kitabınızı tekrar okumaya başladım ve hayret ediyorum... Çünkü bir çok cümlenin üstünü atlayarak yanlış okumuşum. Ve sanırım doğruya ulaşana kadar üstünü atlayarak okumanın aldatıcı kavrama metodu devam edecek.

Sevgi ve saygılarımla,

Waalwijk, 30-06-2012

BÖLÜM 1.5

KADER

Allâh'ım, verdiğine mâni olamaz, vermediğini verecek de yoktur; kazânı reddedecek güç de mevcut değildir.

Hz. Muhammed (s.a.v.)

Üstadım selam,

Biz, bize ulaşan tüm verileri beden şartlarına göre değerlendiririz. Bu düşünsel handikap, İslâm dinini anlamamıza da yansır. Böylece Kur'ân ayetlerini ve Rasûlullâh açıklamalarını türlü yorumlarla anlayışımıza uygun hale getirmeye çalışırız.

Uydurmaya çalıştığımız konulardan biri de “**kader**” konusudur.

Kader hakkında Efendimiz (s.a.v.) bir açıklamasında şöyle buyurur: “**Kadere, hayrına ve şerrine iman etmedikçe, başına gelenin asla şaşmayacağına, başına gelmesi mukadder olanın da asla gelmeyeceğini bilmedikçe, hiçbir kul iman etmiş sayılmayacaktır.**”

Naklettiğim bu hadisten anlaşılacağı üzere, kişi **“kadere iman”** etmedikçe, İslâm dinini kabul etmiş sayılmaz!.. İman esaslarından olan kadere iman etmek ise, ancak ne olduğu anlaşıldıktan sonra mümkündür.

Bu yazımda **kader** konusu hakkında anladıklarımı na-
çizane paylaşmak istedim..

Evrende var olan herşeyin aslı bilgidir. Bilgi ise ismi Allâh olan hakikatin ilminde ilmi olan Esmâ’sının açığa çıkış seyri için takdir ettiği bir yazgıdır.

Dolayısıyla evren, Allâh’ın ilminde takdir ettiği yazgı istikametinde Esmâ’sının sistemsel açılımı olarak vücut bulmuştur (var algılanmıştır).

Yani **Allâh, ilminde** (varlığın oluşum planı ilimdir), **ilmini** (Esmâ’sı ile işaret edilen özelliklerini), **ilmiyle** (takdir ettiği yazgıya dayalı olarak) **seyretmektedir**.

İnsan, Allâh ilminin açığa çıkış seyri için, ilminde takdir edilen yazgı içindeki sayısız yazılımlardan bir yazılımdır. Tasavvuftaki tabiriyle **ilmî sûretlerden bir sûret** veya **Esmâ terkididir**.

Varlıkta var olan her bir şeyin oluş ve açığa çıkış noktası, Allâh ilmindeki yazgı/yazılım boyutudur. Bilim buna **“örtük düzen”** der ve **“kuantum potansiyel”** ismiyle açıklık getirir. Burası Efendimiz’in (s.a.v.) **“kaderleri yazan kalemnin kurduğu”** diye işaret ettiği **“Levh-i Mahfuz”**dur.

Evren ve kapsamında her ne varsa, tıpkı bir ağacın oluşum bilgisinin çekirdeğindeki genlerde kodlu oluşu gibi, kuantum potansiyelde yazılım olarak mevcuttur ve bu yazılım holografiktir.

Buna göre örneğin bir gül, gül olma bilgisi dışarıdan edinmez. O, gül olma bilgisini, holografik bir yazılım olarak bünyesinde barındırdığı kuantum potansiyelden alır. Bizler o yazılımı, hücre çekirdeğindeki genetik katman olarak alırız.

Bir bahçıvan, gül tohumuna gül olması bilgisini dışarıdan aşamaz. Bahçıvan sadece gül tohumunun içindeki genetik yazılımın açılımı için uygun şartları sağlayabilir.

Verdiğim bu gül örneğindeki gibi, bizler de sadece birbirimizin yazgısında olanı harekete geçirerek açığa çıkmasına vesile olabiliriz.

Yani yaratılmış her şey, birbirlerinin yazılımlarını tetikleyerek harekete geçirmek üzere genel sistem içinde yerini alır. Dinde buna “**Allâh’a kulluk etmek**” denmiştir.

Burada akla şöyle bir soru gelebilir...

Bilim, genetik manipülasyon ile organizmanın genetik yazılımını değiştirebilmekte... Hatta bu şekilde farklı tür dahi meydana getirmesi mümkündür. Peki bu kadarı değiştirmek anlamına gelmez mi?

Büyük resmin sadece küçük bir bölümüne odaklı düşünürsek, bu sorunun cevabı: **evet..**

Fakat resmin bütününe genel bir bakış atabilirsek...

Tüm boyutları ve detaylarındaki sayısız türleriyle evrende, bütünsellikle çelişmeyecek dinamik bir nizamın yürürlükte olduğunu müşahade ederiz.

Konuda biraz daha derinleşecek olursak eğer, bu defa evren dediğimiz yapının **Hakk’ın varlığı** olduğu gerçeği ile yüzleşiriz. Ve fark ederiz ki gayrıdan münezzeh, Hakk’ın varlığı olan evren!.. ilminde, ilmî potansiyelinin açığa çıkış

seyri için oluşmasını takdir ettiği yeni yazılımların yazgısını, **kendi ellerinden bir el olan** diğer yazılımlar eliyle gerçekleştirir. **Tevbe sûresi 14.** ayet bu gerçeğe mecazda şöyle işaret eder:

“Savaşın onlarla (ki), Allâh elleriniz olarak onları azaplandırırsın.”

Buna neden şaşırıyoruz ki... Varlığımızı oluşturan yazılım anne rahmindeki yumurtaya babamızın kalemıyla yazılmadı mı?!. Ve bu işlem Allâh ilminde gerçekleşmedi mi?.

Şu da var ki, **Allâh ilminde herhangi bir şeyin oluşumu ve gelişimi, genel açılma uyumlu olarak gerçekleşir.**

Bizler genel olarak bir kişinin kendi içsellğinde yaşadığı hakikat farkındalığının **-velâyetin-** dışı vurumu olan **risâlet ve nübüvvet işlevlerini**, ötemizdeki bir tanrının yer-yüzünde kendine seçtiği bir kuluna, kendi adına hareket etme yetisi bahşederek o kulunu bir misyonla görevlendirmesi ve görevlendirdiği misyonuna hizmetini kolaylaştırmak için kuluna destek vermesi şeklinde, zanna dayalı yorumlarla bir din kurgularız.

Halbuki ne bir tanrı vardır dışımızda, ne görev veren vardır, ne de verilen göreve hizmet eden.

Evren ve kapsamındaki herşey, Hz. Muhammed’in (s.a.v.) Allâh ismiyle açıkladığı TEK’in ilminde, ilmî potansiyelinin (Esmâ’sının) açığa çıkış seyri için tasarladığı yazgının, kendi içinde meydana getirdiği çok boyutlu hologramik projeksiyondur. Dolayısıyla kendinden kendine gerçekleşen bu seyirde ilim de O’nundur, irade de O’nun, kudrette O..

ALLÂH İLMİNDEKİ sayısız yazılımlardan bazıları, ana işletim sistemi tarafından otomatik olarak kendi programları doğrultusunda işlev görmeleri için harekete geçirilir.

Harekete geçen yazılımlar da bağlantıda oldukları daha alt birimleri tetikleyerek, onları da kendi programları doğrultusunda işlev görmeleri için harekete geçirir.. Onlar da daha alt veya feedback yollu üst birimleri tekrar tetikleyerek işlevsel kılar ve bu böylece devam eder.

Böyle muazzam ve mükemmel bir yaratılış sistemi içinde, Allâh Esmâ'sının her an yeni bir şe'n alarak kuvveden file çıkış seyri gerçekleşir.

Örneğin bilgisayarda Windows veya Mac gibi ana işletim sistemi vardır ve yanı sıra birçok yazılımlar (software). Her biri bilgisayar harddiskine kodlanmış datadır.

Bilgisayarı açtığımızda ilk önce ana işletim sistemi harekete geçer ve kendi programı doğrultusunda işlev görmesi için kendisiyle beraber gerekli tüm yazılımları da tetikleyerek harekete geçirir.

Kimi yazılımlar ana işletim sistemini desteklemek ve korumak için, kimi yazılımlar kişiye özel bir gaye için, kimi yazılımlar yeni yazılımlar oluşturmak için, kimi yazılımlar da virüs gibi ana işletim sistemini çökertmek için yazılmıştır.

Birbirinden farklı amaçla meydana gelmiş sayısız yazılımların her biri tek bir alana (harddiskte) kodlanmış olup, bilgisayarın kalbi olan ana işletim sistemiyle hayat bulur ve yine ana işletim sistemi üzerinden birbirleriyle bağlantı kurup, birbirleriyle kaynaşır veya mücadele ederler.

Ana işletim sistemi bilgisayarın ruhudur, çünkü tüm

yazılımlar kendisiyle **Hay** ve **Kayyum**'dur. Efendimiz'in (s.a.v.) "**Allâh önce ruhumu halketti**" işareti, tasavvuftaki tabiriyle "**Ruhu Âzam**" da herşeyin kendisiyle hayat bulduğu evrenin ruhudur.

YAZILIMI gereği bir birime kolay gelen işler, bize o birimin oluşum gayesi hakkında fikir verir...

Sahâbeden İmran ibn Husayn r.a. bu konuda şöyle demiştir...

Bir kimse tarafından şöyle soruldu:

Yâ Rasûlullâh, cennet ehli ateş ehlinde (ayrıt edilip) bilindi mi?..

Rasûlullâh s.a.v.:

Evet!..

Yine o zât tarafından:

Öyle ise amel edenler niye böyle çalışıp duruyorlar?.. denildi.

Rasûlullâh s.a.v.:

Herkes niçin yaratıldı ise, onun yolları kendisine kolaylaştırılmıştır!..

Bu hadis gibi, "**kader**" konusu ile ilgili bizlere nakledilen birçok hadis hep aynı gerçeği dillendirir.

O gerçek şudur...

Bir ressamın resim yapmak, avukata avukatlık, siyasetçiye siyaset, bilim adamına bilim, filozofa felsefe kolaylaştırıldığı gibi; Allâh ehline de özünü bilmek ve yaşamak olan **velâyet** kolaylaştırılmıştır.

Yaradılışı gereği birime kolaylaştırılmış olanı bir gö-

reve veya hizmete atfetmek, işin aslını bilmemenin getirdiği aldanıştan ve avuntudan başka bir şey değildir.

Birimin oluşumunda varsa tüccarlık, kendisine “**tüccar ol**” denmese de gönlü tücarete meyledecektir.

Yine birimin oluşumunda varsa ressamlık, kendisine “**resim yap**” denmese de gönlü resim yapmaya meyledecektir.

Bu hususta sadece birimin gönlünün meylettiğini dışarıdan kendisine fark ettirecek şartların onu tetikleyerek harekete geçirmesi yeterlidir.

Bir annenin çocuğuna annelik yapması, dışarıdan gelen bir komut ile olmayıp, bilginin içsel bir güdü ile açığa çıkışıdır. Tabiki kadının bünyesinde olan annelik bilgisinin bir çocuk tarafından tetiklenmesi şartıyla!. Bu tetikleme de ya izlenim ile olur, ya da bizzat doğurmakla.

Birimin oluşumunda varsa velâyeti yaşamak, kendisine dışarıdan bir etki gelmese de gönlü kendini tanıma arzusuyla yanacak ve kendisini aydınlatan ilim dışarıdan değil, oluşum programından kaynaklanan bir biçimde, içten bilincini aydınlatacaktır.

Bir de başkasının yazılım nûrunun **ayna nöronlar** vasıtası ile diğerinin bilincini parlatması durumu vardır.

Kişi geçici bir süre başkasının nûrundan etkilenebilir. Belki bir ömür etkisine kapılıp obses olabilir. Fakat ne yaparsa yapsın asla kendisini etkileyen o bilgi doğrutlusunda gelişim göstererek gerçek anlamda aydınlanamaz. Çünkü yazılımı o istikamette değildir!.

Kişi gerçek manada aydınlanamıyorsa, aydınlanmış taklidi ile kendini kandırma yoluna gider. “**Kendini kan-**

dırma” durumu, stresin zararlarından kendini korumak için beynin bilinçaltında geliştirdiği bir çözümdür. Etki azaldıkça da kişi asıl gayesi istikametindeki yaşamına geri dönecektir.

Sahâbenin *“Yâ Rasûlullâh, seninle beraber olduğumuzda neredeyse meleklerle beraber olacağız, fakat senin yanından ayrıldığımızda yine eski halimize dönüyoruz..”* sözü, bir yönüyle bu gerçeğe işaret etmekte olduğunu düşünüyorum.

Evet... Her oluş, yazgısının gereğini yerine getirmek üzere yaşarken, bağlantıda olduğu başka birimlerin yazılımlarını tetikleyerek, onları da kendi programları doğrultusunda harekete geçirir. Böyle bir sistem içinde, sizin **“Evrensel Sırlar”** kitabınızda belirttiğiniz üzere **“elastik kap, zorlanarak genişler; elastikiyeti olmayan ise dönüşüme girer..”**

NETİCEDE... Kişinin yazılımında olmayan bir özelliğin kendisinde açığa çıkmasını veya çıkmamasını **Allâh kavramı** dışında herhangi bir sebebe veya mazerete bağlaması, kader sırrını anlamamış olmasından ya da kader hakkındaki Kur’ân ayetleri ve Rasûlullâh açıklamalarına imansızlığından kaynaklanır.

Kadere iman, beynimizi sebeplerle oyalamadan, esas gayesine odaklanmasını sağlamak içindir!. Zira sebepler ya da mazeretler, beynin kendini rahatlatmak için olanları veya olacakları akla yatkın hale getirme girişimidir.

Bu konuda Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurur:

Hiçbir kişiyi onun güzel işi ve ibadeti cennete koyamaz!..

Bunun üzerine ashabı sordu:

Seni de mi koymaz yâ Rasûlullâh?

Rasûlullâh (s.a.v.) şöyle cevap verdi:

Evet, beni de!.. Allâh'ın fazlı ve rahmeti beni kuşattığı için cennete girerim. Bu sebeple ashabım, iş ve ibadetlerinizde ifrat ve tefritten sakının. Doğru yoldan gidip Allâh'a yaklaşınız. Sakın hiçbiriniz ölümü temenni etmesin!.. Çünkü o, hayır sahibi ise, hayrını artırması umulur; günahkar ise tövbe ederek ölmesi beklenebilir.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 20-02-2011

BÖLÜM 1.6

FRAKTAL

Her şeyin melekûtu (Esmâ kuvveleri) elinde olan (tedbirâtın bu mertebede oluştuğuna işaret) Subhan'dır... O'na rücu ettirileceksiniz.

Kur'ân Çözümü, Yâsiyn sûresi 83

Üstadım selam,

Varlığı **oluşturan(lar) ile oluşan(lar)** (“yaratan ile yarattıkları” ya da “tanrı ile kulları”...) şeklinde iki yapıda ele almamız her ne kadar genel bakış açısını oluşturmanın mantığına uysa da, aslında bir oluşumun altyapısını teşkil eden oluşturma dahi bir oluşturmadır.

Ve yine bu genel bakışa göre oluşturan her zaman oluşmuş özünde ve kapsamlı olduğu varsayılır.

Ne var ki modern bilim böyle bir varsayımın bilgi yetersizliğinden kaynaklandığını söyler.

Beyin kendi içinde dünyasını ve kimliğini oluştururken, dünyası ve kimliği de başka bir oluşumun oluşturanı

olarak iş görür!..

Beyin ve kendi içinde meydana getirdiği dünyası ile kimliği bize göre her ne kadar evrenin farklı boyutlarında oldukları zannedilse de, gerçekte her ikisi de boyutsallık söz konusu olmaksızın tek bir planda yer alırlar. Farklı boyutlar düşüncesi, öncelikle bedensel algılamamanın (beş duyunun) bilinci yanılması, sonra da bu konudaki bilgi eksikliğinden kaynaklanmaktadır.

Örneğin, arabayla bir yerden başka bir yere yolculuk yapmaktayım.

Zamanda ve mekanda yapmakta olduğum bu yolculuk fikri, gerçeği değerlendirecek veritabanından yoksun olan beynimin, mevcut veritabanına göre kurgusudur. Çünkü algı ve bilgi yetersizliğinden dolayı, herşeyin tek bir planda bir diğer şeyle bağlantıda olarak mevcut olduğu ve bu evrensel bütünsellikteki çok yönlü işlevimin farkında değilim.

Bir yerden başka bir yere ziyaret nedeniyle yolculuk yapmakta olduğum düşüncesi, büyük resmin (gerçekliğin) sadece küçük bir parçasıdır!. Zira daha geniş bir açıdan bakabilsem, belki de dünya ismini verdiğim yaşam alanının canlı bir varlık olduğunu, benimde o varlığın kan damarları içinde akmakta olan bir kan hücresindeki oksijen olduğumu göreceğim!?.

Evet, nörobilimcilere göre beyin, kendi içinde dünyasını ve dünyasına göre de kimliğini oluşturan kuvveler merkezi iken; beynin içinde oluşturdıkları, belki de bir başka oluşumun boyutsal derinliğindeki oluşturanı olamaz mı?.

Geçenlerde “**Sucker Punch**” isimli bir film izledik. Filmde kişinin içinde bulunduğu gerçeklik, mevcut hâlet-i

ruhiyesine uygun varsayımlarla başka bir boyutta farklı bir gerçekliğe dönüşmekte ve er iki boyuttaki oluşlar ve olaylar birbiriyle bağlantılı olup, paralel gelişim göstermektedir.

Bundan çıkan sonuç şudur...

Beynimiz evrenden algıladıklarını veritabanına göre yorumlayarak kendine göre bir gerçekliğe dönüşürse de, dönüştürdükleri yine de ana gerçeklerle paralel bir yol izler!.

Cam açık uyurken gelen rüzgarın yüzüme vurmasını beynimin rüya aleminde kızılderehilerin yüzüme attıkları ok şeklinde yorumlanması gibi... Bunlar her ne kadar birbirinden farklı dünyaları oluştursa da, birbiriyle bağlantılı ve uyumlu hareket halindedirler.

Yani, her bir şeyin bir diğer şeyle bağlantıda olduğu evrende, boyutlar arası farklı dünyalardaki oluşumların her biri diğerleriyle paralel bir yol izler.

Yeryüzünde vuku bulan hadiselerin, göklerdeki planet ve yıldızların iz düşümü olduğunu tespit eden astroloji ilmi, aslında bu gerçeğin bir tespitidir. Yıldız ve gezegen hareketlerinin ileriye dönük olarak alacakları pozisyonları ve bunun oluşturduğu açılarının yeryüzündeki canlıları nasıl etkileyeceğinin öngörülmesi, mikrodan makro yapılara kadar evrende her şeyin kendi sistemi içinde yaşamlarını sürdürürlerken, aynı zamanda birbirleriyle bağlantıda olup, paralel bir hareket içinde olduklarını gösterir.

Yeryüzündeki canlıların oluşum ve gelişim çizgisi, göktekinin iz düşümüyse eğer... Başka bir gezegenin canlılarına göre biz gökte konumunda olmaz mıyız?. Bu durumda onlarda bizim iz düşümümüz olmazlar mı?.

Acaba “**O Allâh ki, yedi semâ yarattı ve arzdan da onların bir mislini! Emir (hüküm – iş) onların aralarından sürekli – kesintisiz inzâl olur...**” ayeti, bu gerçeği mi dillendirmekte.

NETİCEDE oluşturan(lar)ın oluşturdukları nihai bir oluşum olmadığı gibi; oluşturma işlemi dahi mutlak bir başlangıç noktasını teşkil etmez. Zira her oluş bir nihayet olduğu gibi, aynı zamanda başka bir oluşumun bidayeti durumundadır... Tıpkı fraktalda olduğu gibi. (Not: Fraktal; çoğunlukla kendine benzeme özelliği gösteren karmaşık geometrik şekillerin ortak adıdır. Sonsuza dek iç içe geçmiş birbirini tekrarlayan şekillerdir. Bu tanıma göre fraktal ana şekle benzer gitgide küçülen alanı sonsuz olan bir şekildir.)

Öyle ise “**sistemin üstü...**” anlamına gelen, oluşumun ötesinde bir oluşturan aramamak gerekir. Çünkü oluşturan aynı zamanda bir oluşumdur!. Bundan dolayı oluşturanı oluşum içinde tespit etmek, gerçeğe ermenin doğru yoludur.

Oluşturan(lar) ile oluşan(lar), Allâh ilminde Esmâ'sının açığa çıkış seyri için takdir edilmiş yazgıdan ibarettir. “**Arş'ın Rabbi Allâh, onların vasıflamalarından münezzehdir.**” (Enbiya sûresi 22)

Oluşturan(lar) ile oluşan(lar), evrendeki konumlarına göre nicelikleri ve nitelikleri ne olursa olsun, tüm bunlar uzay kapsamında (yani, Allâh ilminde...) birbirine göre var algılanan şeylerdir.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 02-08-2011

BÖLÜM 1.7

HOLOGRAFİK GERÇEKLİK

Medeniyet ve teknoloji olarak bizden daha ileri toplumlar da olmuştur geçmişte.

Üstad Ahmed Hulûsi

Üstadım selam,

H.z. Âli (k.v.) o gün için sır olan önemli bir Kur'ân gerçeğine şöyle işaret etmiştir:

“Kur'ân'ın sırrı Fâtîha'da; Fâtîha'nın sırrı B-ismillâh'ta; B-ismillâh'ın sırrı da başındaki B harfindedir. Ben, (Arapça yazılışı itibariyle) B'nin altındaki NOKTA'yım!.”

Günümüz bilimsel gelişmeleri sayesinde artık sır olmaktan çıkan **B** harfi manası, **holografik gerçekliğe** işaret etmektedir.

B harfinin işaret ettiği anlam ile Kur'ân OKUMak, holografik gerçeklik doğrultusunda ayetleri çözümleme çalışmasıdır.

Holografik gerçekliğe göre evren isimli dev hologramı meydana getiren bilgi, evrenin tamamına eşit olarak dağılmıştır. Buna göre evrenin her bir noktası, tamamının sahip olduğu bilgiyi hologramik bir biçimde bünyesinde barındırır.

Holografik evrende, holografik esasa göre meydana gelen beynin doğası da holografiktir ve beynin kendi içinde meydana getirdiği dünyası ve kişiliği de hologramdır.

Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) **“Zerre küllün aynasıdır”** ifadesindeki **“zerre”**, özel anlamıyla **beyindeki epifizdir**. Çünkü epifiz, yüksek frekansların beyne geçiş noktası olup, beynin evrensel bütünlükle; yani, holografik evren gerçeği ile; yani, Allâh ilmi ile; iletişimini sağlayan çok önemli bir beyin devresidir!. İmanın hakikati, risâlet ve nübüvvet işlevlerine kaynaklık teşkil eden epifiz, beyni hakikat nûruyla diriltten **“kalbidir Kur’ân’ın”**.

Genel manasıyla **“zerre”**, holografik tekil bilginin lokalize açılım noktasıdır. İnsanlarda holografik bilginin açılım noktası beyindir.

Lokalize bilgi açılımları, tıpkı bir domino taşının hareketiyle tüm diğer taşlardaki hareketi başlatması gibi, birbirlerinin açılımlarını tetikleyerek çok boyutlu hologram dünyaların seyrini meydana getirirler.

Holografik tekil bilgi, Allâh ilmindeki Esmâ potansiyelini yansıtmak için tasarlanmış varlık yazgısıdır (Not: Önceki bölümün konusu). Allâh Esmâ’sının sonsuz olması, seyri de sonsuz kılar. Dolayısıyla domino etkisinin meydana getirdiği bilgi dönüşümü ile her oluşu yeni bir oluş takip eder.

Burada akla şöyle bir soru gelebilir...

Holografik tekil bilginin sayısız lokalize açılım noktalarından bir nokta olan beynim, evrensel sistemin hangi domino etkileri ile lokalize olmuş ve varlığını sistemin hangi şartlarına göre devam ettirmektedir?

Bu sorunun cevabı bana göre şöyle:

Evrensel sistemde beynimin temeli, anne rahminde gerçekleşen hücre döllemeyle atılır. Bundan sonra sperm ve yumurtadaki genetik bilginin birleşmesinden oluşan hücre (zigot) bölünerek çoğalmak suretiyle beynimi ve taşıyıcısı olan bedenimi meydana getirir. Bu arada beynim, oluşumunun belirli evrelerinde kozmik/astrolojik tesirler tarafından bir genetik programlama sürecinden de geçer. Beynim anne rahmindeki oluşumunu tamamlayıp dünyaya doğduktan sonra, bedensel algılama (beş duyu) sınırları içinde holografik evrenden algıladıklarının bir hologramı olarak dünyamı oluşturur.

İşte beynim, bahsettiğim bu aşamalarla (evrensel sistemin bu etkileri ile) lokalize olup (niteliği ve niceliği belirlenip), holografik tekil bilginin sayısız **yansıtıcı noktalarından bir nokta** olarak evrende yerini alır.

Ayrıca evrensel bütünlükten bağımsız bir oluşuma sahip olmayan beynim; oluşuktan sonra da evrensel bütünlükten bağımsız ne bir düşünce, ne bir duygu ve ne bir eyleme sahiptir.

Evet, **sistemde bireysel bağımsızlık ve özgür irade yoktur!** Varlıkta her oluş, başka bir oluş eliyle/etkisiyle meydana gelir. Yani her oluş, hareket bilgisini başka bir oluştan alır... Fakat her oluş, kendi oluşum programı doğ-

rultusunda hareket eder!.

Kendini herşeyden ayrı ve bağımsız kabul etme hali, evrensel bütünlüğü fark edememekten kaynaklanır.

Bedenin beş duyu algılama araçlarından yola çıkarak, varlıkta sebep sonuç ilişkileri içinde en ilkelinden en gelişmişine doğru bir oluşum tespit etmiş ve buna evrim ismini vermişiz.

Halbuki görünenin aksine, varlıkta oluşumlar sebep sonuç ilişkisine dayalı olarak ilkelinden gelişmişine doğru bir yol izlemez. Çünkü varlığı meydana getiren bilgi holografik olduğundan herşey ezelde tespit edilmiş olup, geçmiş ve gelecek bir bütün haldedir.

Evrim teorisi, beş duyu algılama araçlarına dayalı bir tespit olup, asla gerçeği olduğu gibi yansıtmaz. Hatta kuantum fiziğindeki takyonlar gibi, zamanın tersine çevrilmiş halidir.

Allâh ilminde Esmâ'sının açılım seyri **Hakiym** ismi gereği sebepler zinciri içinde oluşarak gelişimini tamamlar. Örneğin çekirdekte gülün bilgisi eksiksiz mevcuttur. Çekirdek, nedenselliğin (toprak, güneş, yağmur vs.) tetiklemesi ile içindeki gülü açığa çıkarır. Yani hikmet, seyrin doğrultusunu belirler.

Gerçek şu ki, çekirdekteki bilgi beynimiz tarafından OKUnarak deşifre edilir.. Biz ise bu OKUnma sürecinin zihnimizdeki sanal açılımını seyrederez.

Yani beynimiz, algı ve bilgi yetersizliğinden dolayı gülün çekirdekten açığa çıkmamış olduğu hükmüne varır. Beynimiz o konudaki bilgi birikimini tamamladıkça hükmü değişir ve biz zihnimizde bu değişen hükmün holo eylemi-

ni seyrederek.

Verdiğim bu gül misalinde olduğu gibi, **varlıkta herşey Allâh ilminde olmuş bitmiş**, amacına ulaşmış, kemâline ermiş durumdadır. Eksiklik ve yetersizlik ise bakanın algı ve bilgi yetersizliğinden kaynaklanır.

Dün “**Rise of the planet of the apes**” filmini izliyordum.

Filmde insanlar gen mühendisliği ile bir maymunu kendilerine benzettiklerini görünce aklıma “**Allâh Âdem’i kendi sûreti üzere meydana getirdi**” ayeti geldi..

Acaba hangi sebepler zinciri sonucu maymunların genlerinde mutasyon meydana getirerek, holografik tekil bilgide kayıtlı olan daha gelişmiş insansı türünün oluşum hareketini başlattı?.

Başka bir ifadeyle... Nasıl bir sistem, yeryüzünde ilkel şartlarda yaşayan hayvanların bünyelerinde holografik olarak mevcut olan varlık yazgısının daha geniş kapasitede açılımını tetikledi?.

Bu sorunun cevabı bana göre şöyledir...

Her oluş, başka bir oluşa kendi bilgisini aktarır.

Nasıl ki insanlar herhangi bir maddeyi ya da hayvanı kendine uyumlu hale getiriyorsa (yapıyı kendi bilgisine programlayarak kendine benzetiyor, kendi gibi yapıyor sa)... İnsanı da kendine uyumlu hale getiren başka oluşlar vardır sistemde.

Kur’ân’da “**Ellerinizi olarak Allâh cezalandırsın**” ayetini çok yönlü ele alarak, “**elleriniz olarak Allâh yarat-sın**” şeklinde düşünecek olursak...

Şayet herhangi bir yapının oluşum programı izin veriyorsa, o yapının daha kapsamlı hale gelerek özelleşmesi pek tabii mümkündür ve mümkün olanın daha kapsamlı hale gelmesinin sistemi ise, başka bir varlık eliyle/etkisiyle gerçekleşir.

Evrensel sistemin işleyiş prensiplerini bilmeyen insanların çoğu akıllarının alamadıkları oluşlara tanrılık atfetmeye meyillidir.

Belki de geçmişte yaşamış insanlar, uzaydan dünyaya gelen, bilim ve teknolojide kendilerinden daha ilerde olan bir takım birimleri bu yüzden tanrı kabul etmiş olabilirler. **History Channel**'in yayınladığı “**Ancient Aliens**” belgeseli bu konuda çok ilginç tespitlerden bahseder.

Bizler kendimizi ne kadar gelişmiş sayarsak sayalım, son bilimsel gelişmeler bizim henüz evrenin ve insanın yapısını ve insanın evrensel boyutlarla dinamik ilişkisini deşifre edecek kadar gelişmiş olmadığını ortaya koymuştur.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 17-11-2011

BÖLÜM 1.8

ALAN ETKİSİ

Kim bir kişiyi bir kişiye karşılık (kıyas) veya yer-yüzünde fesada karşılık olmaksızın öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibidir... Kim de onu diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibidir.

Kur'ân Çözümü, Maide sûresi 32

Üstadım selam,

Dün akşam bir futbol maçı seyrederken varlığın oluşum sistemiyle ilgili şöyle bir düşünce oluştu...

Futbol bir fikir olarak açığa çıktı, uygulamayla geliştirildi.

Futbolun hayata geçmesi için gerekli olan asgari şartlar bir top, alan ve oyunculardır. Maksimum şartlar ise bir stadyum, yönetim, teknik kadro, oyuncular, hakemler ve taraftar.

Futbol ruhu itibariyle, ilgilenenleri belirli bir gayeye yönelik organize şekilde bir araya getirir ve tadına varmanın

zevkini yaşatıp, gaye hasıl olduktan sonra insanların dağılmasıyla son bulur.

Var olan herşey gibi, futbol da bir doğuma, gelişerek olgunlaşmaya ve nihayet ölüm ile dönüşüme geçme aşamalarına tabidir.

Futbol, insanlar ilgi duydukça var olacaktır.

Ayrıca futbol ruhu itibariyle tek, açığa çıkış formları ise çoktur. Dolayısıyla dünyanın neresinde futbol oynanırsa oynansın, hep aynı tek ruhun tezahürleridir.

Futbol misalinde olduğu gibi, insanlar da **“insanlık ruhu”** itibariyle tek olup, bu ruhun açığa çıkışı yönünden çoktur.

İnsanlık ruhu, yani **“insan olmanın anlamı”** nedir?.

Kur’ân ayetleri ve Rasûlullâh açıklamaları bu hususta özetle insanın, hakikatini yansıtabilecek ve kavrayabilecek en güzel sûrette halk edildiğinden ve bundan dolayı yer-yüzünde Allâh adına yetki ve tasarruf sahibi olarak **“halife”** oluşundan bahseder.

İnsanlık ruhu, insan olmanın anlamını (yani, Allâh’ı bilmenin gereğini) yaşatacak bilgi kodlarını **-Esmâe külleha-** genlerinde barındıran beynin çalışma sistemi ve mekânizması ile aşık olur!.

Her doğan insan, insanlık ruhunun bilgi kodlarını genlerinde taşır; bu ruhtaki anlam ve gaye doğrultusunda maddesi (biyolojik bedeni) ve manası (kişiliği) gelişim gösterir ve ölümün akabinde yaşamını aynı ruh ile holografik evrenin farklı bir boyutunda, o boyutun şartlarına uygun bir formda devam ettirir.

Milyarlarca insan varlığını insanlık ruhundan alır!.

Her biri o ruhtaki bilgi potansiyelinin farklı tezahürleri olarak o ruhun yüzünü farklı bir açıdan yansıtır.

Bir insanın, ruhtaki bilgi potansiyelinden hangi özellikleri yansıtacağını belirleyen faktörler şunlardır:

Genetik bilgi tabanı..

Anne rahminde gelişmekte olan beynin belirli evrelerinde geçirdiği kozmik/astrolojik programlanma süreci..

Doğum sonrası yetiştiği çevrenin etkisi..

Bu faktörler, tıpkı parmak izinde olduğu gibi, her beyyinde benzersiz nöral bağlantı ağları oluşturur. Böylece her insan, ruhtaki bilgi potansiyelini farklı kombinasyonla yansıtanı olarak insanlıkta yerini alır.

Ayrıca her insan, insan olmanın anlamını farklı bir açıdan yansıttığı için, insanlık ruhunun açığa çıkış kemâline de bir katkısı olur. Tabi bunun aksi de mümkündür... Yani bir insan, insanlık ruhunun zevaline de sebep olabilir.

İnsanlar gelir geçer, fakat insanlık ruhu yeryüzünde insanlar yaşadıkça bakidir.

Ayrıca insanlık ruhu, kendi kemâline katkıda bulunacak her yeni insanın katılımıyla gelişir. Tıpkı “**Evrensel Sırlar**” kitabınızda bahsettiğiniz gibi:

“İdepya, dünyalılar, yani gelişmemiş 5 duyulu insanlar diliyle, “ışınsal kitle” yıldızdır. Bu kitlenin hacmi, üzerinde gelişen ışınsal yapılı akıl birimlerinin her biriyile daha büyümekte ve güçlenmektedir...”

Rasûller, Nebiler ve Veliler, insanlık ruhundaki sır (hafî ve ahfâ) ile yaşayanlardır. Hakk’ın seyreden gözü, işiten kulağı, konuşan dili, tasarruf eden kudret elidir. Diğer

insanlar ise bu ruhun letaifini farklı açılardan, şuursuzca yansıtanıdır.

KONUNUN teknik yanının daha iyi anlaşılması için sizin “**İnsan ve Din**” kitabınızda “**Bilinç Beynin Neresinde**” yazınızda, Profesör McFadden’in yayınladığı “**The Conscious Electromagnetic Information Field**” makalesindeki “beynin elektromanyetik alanının bilinci oluşturduğu ve nöronlardaki senkronize ateşlemenin bu elektromanyetik alanın beyin bütünlüğünü kapsama özelliğinden ileri geldiği” tespitini bir üst plana uyarladığımızda: insanlık ruhunun açığa çıkışı da insanların beyin dalgalarından oluşan ortak bir elektromanyetik alandır. Bu elektromanyetik alan tüm insanları kapsar (morfik alan) ve bazı durumlarda tüm insanlarda senkronize ateşleme meydana getirerek, örneğin moda gibi fikir akımlarını oluşturur veya negatif akımları da tetikleyebilir.

Aynı amaca kilitlenmiş güçlü beyinlerin; bütün insanları kapsayan bu elektromanyetik alanda oluşturdukları güçlü anlam dalgalanması, tüm insanlarda o amaç doğrultusunda bir hareketi başlatabilir (morfik rezonans).

Hatta bireysel beyin gücüyle de bu manyetik alan üzerinden tüm insanların beyinlerini etkilerek yön verebilecek dalgalanmayı oluşturan yetenekler de vardır. Bu bireysel yeteneklere İslâm dininde “**Rical-i Gayb**”; **Rical-i Gayb**’ın kendi içinde oluşturdukları hiyerarşik organizasyona da “**Velâyet kurumu**” denmiştir.

Tüm insanlar varlığını insanlık ruhundan alır ve yaşamlarını bu ruh ile devam ettirirler.

Bu ruhun El Lâtîf olarak kendini hissettirmeksizin insanların varlığındaki mevcudiyeti ve **El Muhıyt** özelliği dolayısıyla kapsayıcılığından yararlanarak; **Rical-i Gayb** denilen bu duyarlı ve güçlü beyinler, bu ruh ile insanlığın durumundan haberdar olabilir (beyindeki **El Habîr** kuvvesi) ve yine bu ruh üzerinden insanlığa yön verebilirler.

Rical-i Gayb'dan olan **Müceddid** dahi, **İrşad kutbunun** beyin gücünden de yararlanarak bu ruh üzerinden tüm insanların beyinleriyle derinden (bilinçatında) bağlantı kurup, gerekli konuda yenileme işlevini gerçekleştirir.

Tabi insanı sadece kendi türüne olan bağı ve etkileşimiyle kayıtlamamak gerekir. Zira sizin "**Yenilen**" kitabınızda da belirttiğiniz üzere "**Beynin veritabanınının derûnunda çok boyutlu tek kare resim vardır! Burada geçmiş ve gelecek kavramı bulunmaz. Dejavu'nun kökeninde bu derinlikle iletişim yatar.**"

"**Beynin derûnundaki çok boyutlu tek kare resim**", bilimin "**örtük düzen**" kelimesiyle işaret ettiği, zaman ve mekan kavramlarının düştüğü holografik bilgi boyutudur. İnsanlar beynin boyutsal derinliğinden holografik evrene açılan bir yolla, farkında olmadan evrenin tüm boyutlarıyla ve o boyutların türleriyle dinamik bir ilişki içinde yaşamlarını sürdürürler.

Bu ne muhteşem ve azametli bir yaratılıştır.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 10-02-2011

BÖLÜM 2

BEYİN

BÖLÜM 2.1 GİZLİ HAZİNE

Hiçbir şey yoktur ki onun hazineleri (oluşturan kuvveleri) **bizim indîmizde olmasın! Biz onu** (o kuvveleri – özellikleri) **gereken ölçüsüyle inzâl ederiz** (açığa çıkartırız).

Kur’ân Çözümü, Hicr sûresi 21

Üstadım selam,

Modern bilim, tüm imkanlarıyla deşifre etmeye çalıştığı beynin bir çok gizemini gün ışığına çıkarmayı başarmış olsa da, insan beyni halen bilinmezliğini koruyan **“gizli bir hazine”** olmaktan öteye geçmiyor. Çünkü beynimiz duyu araçlarıyla evrene dair edindiği veri girdilerini kendi bilgi kapasitesince değerlendirerek kendi içinde evrenin sanal bir modelini oluşturup, bu model üzerinden hareketle hakikati hakkında fikir edinen, kapalı, fakat kendi içinde sınırsız bir derinleşme ve sonsuz bir genişleme potansiyeline sahiptir.

Beyin gizemi, Hz. Muhammed’in (s.a.v.) Allâh ismiyle açıkladığı zâttaki aşkınlık potansiyelidir.

Esmâ ül Hüsna, beyindeki aşkın potansiyeli tanımlama amacıyla bildirilmiş isimlerdir.

Tüm boyutları ve türleriyle evren, ismi Allâh olan Zâtın ilminde Esmâ'sı ile kendini tanımladığı vasıflarının açığa çıkış seyri için tasarlanmıştır.

Tasarım holografiktir!. Dolayısıyla evren içre bir birim olan insan, holografik esasa göre evrenin (tümün) bilgisini bünyesinde barındırmakla kalmaz; aynı zamanda bir bilgi olarak bünyesinde barındırdığı evrene bilinciyle açıldığı oranda, Allâh Esmâ'sını daha kapsamlı yansıtabilecek (beyinde işler bir devre olarak harekete geçirecek) aşkın bir beyin kapasitesiyle meydana getirilmiş istisnai bir yaratılışa da sahiptir.

Beynimiz, Allâh Esmâ'sının açığa çıkış seyri için meydana getirilmiş evrenden algıladıkları kadarıyla kendi içinde evrenin sanal bir modelini oluşturup, oluşturduğu bu sanal model üzerinden zihinsel kapasitesini geliştirerek **Allâh'a kendi içinden bir yol bulması ve yaşaması için meydana getirilmiştir.** Bu husus tasavvufta **seyr-i ilallâh, seyr-i fillâh, seyr-i maallâh, seyr-i anillâh** ifadeleriyle izah edilmiştir.

Evet, beynimiz evrenden algıladıkları kadarıyla kendi içinde evrenin sanal bir modelini oluşturur. Yani, “**tasvir eder**” ki bunun İngilizcedeki karşılığı “**convert**”tir. **Convert**, Allâh Esmâ'sından olan **El Musavvir** isminin karşılığıdır, ki bu beyindeki manaları sûretler halinde açığa çıkarma mekanizmasıdır. Bir diğer ifadeyle, bilgiyi sûrete dönüştürme işlemidir.

Örneğin gözden gelen frekanslardaki veriler beyinde

İlgili devrelerce görüntüye dönüştürülür. Aynı şekilde kulluktan beyne gelen frekanslardaki veriler beyinde ilgili devrelerce sese; burundan gelen kokuya; deriden gelen hisse tasvir olunarak, tüm bunlar beynin zihinsel kapasitesi tarafından kavranılması için belirgin hale gelir.

Keza yine aynı şekilde bedendeki hormonal faaliyetlerin ihtiva ettiği bilgi dahi beyinde duyguya dönüştürülür ve beynin zihinsel devreleri tarafından duyumsanır.

Özetle beynimiz, kendisine çeşitli kanallardan gelen frekanslardaki verileri sayısız devrelerin birbiriyle oluşturduğu karmaşık nöral bağlantı sistemi içinde bir değerlendirmeden geçirir ve kavranılması gerekenleri sùretlendirerek (sanal modelini oluşturarak) zihnini forme eder.

Kavrayış... Yani bilinç düzeyi, beynin zihinsel kapasitesiyle ilgilidir. Dolayısıyla zihinsel devrelerin kapasite yetersizliği, tasvir olunanların doğru değerlendirilmesine de mani olur.

Bilim, “**bilinçaltı**” ile “**bilinçüstü**” olmak üzere bilincin iki düzeyinden bahseder.

Kur’ân’da “**gece**” olarak misalledirilen bazı ayetler beynin bilinçaltında yürüttüğü faaliyetleri ve derin potansiyellerine işaret ederken; “**gündüz**” diye misallendirilen ayetler ise, beyinde farkındalıkla geçirdiğimiz süreçlere işaret etmektedir.

Gecesi itibariyle beynimiz, kendi içinde olup biten herşeyin farkındadır. Kur’ân bunu **Ayet-el Kürsi**’de şöyle açıklar:

“**Allâh O, tanrı yoktur sadece HÛ! Hayy ve Kayyum** (yegâne hayat olan ve her şeyi kendi isimlerinin anla-

mi ile ilminde oluşturan – devam ettiren); **O’nda ne uyuklama** (âlemlerden bir an için olsun ayrılık), **ne de uyku** (yaratılmışı kendi hâline bırakıp kendi Zâtî dünyasına çekilme) **söz konusudur. Semâlarda ve arzda** (âlemlerdeki tümel ilim ve fiiller boyutunda) **ne varsa hepsi O’nundur. Nefsinin hakikati olan Esmâ mertebesinden açığa çıkan kuvve olmaksızın** (Bi-iznihi) **O’nun indinde kim şefaata edebilir... Bilir onların yaşadıkları boyutu ve algılayamadıkları âlemleri... O’nun dilemesi** (elvermiş olması) **olmadıkça ilminden bir şey ihâta edilemez. Kürsüsü** (hükümlerlik ve tasarrufu {rubûbiyeti}) **semâları ve arzı kapsamıştır. Onları muhafaza etmek O’na ağır gelmez. O Alfy** (sınırsız yüce) **ve Aziym’dir** (sonsuz azamet sahibi).”

Gerçek şu ki, beynin gündüzü ile temsil edilen farkındalık süreçleri dışında, kendisinde o kadar çok işlemler olup bitmektedir ki... Her hücrelerinde üç milyar harf ihtiva eden bir genetik koda sahip olan, yüz milyar nörondan oluşan beyinde sayısız devreler, devreler arası sayısız nöral bağlar ve bunların esnekliği ile bir frekans okyanusu olan evrenden kendisine ulaşan verilerle sürekli yıkanıp, her an yeni bir şey olarak halden hale dönüşen beynimiz(!), akıllara durgunluk vermektedir.

Bilinci oluşturan beynin zihinsel devrelerinin kapasitesi ne kadar artarsa artsın, asla beynin tamamını kapsayamaz ve kavrayamaz. Şöyle ki, bir buz dağın üstü ne kadar büyürse büyüsün, suyun altında kalan kısmı daima 8 veya 10 kat daha büyük olacaktır.

Rasûl ve nebilerin, varlığın hakikati ve oluşum/gelişim sistemi bilgisini **vahye** dayalı bildirmiş olmaları ve bildirimlerinden yararlanılması için kendilerine **iman ile tes-**

lim olunması esasını öne almalarının sebebi, zihinsel süreçlerin bu yetersizliği ile ilgilidir!. Beynimiz bilinçaltında yürüttüğü faaliyetleri ve derin potansiyelleri ile keşfedilmeyi bekleyen engin bir anlam okyanusudur. Çünkü holografik esasa göre var olan beyin, derûnu itibariyle (ki beynin beş duyuya karşılık gelen biyolojik yapısı beyin yüzeyidir...) tüm boyutlarıyla evreni ihtiva etmektedir!.

Beynimiz, boyutsal derinliği ile evrenin bütünüyle senkronize bir halde çalışıp, bu dinamik yapısıyla da evrenle paralel bir biçimde her an yeni bir şe'n alırken; zihinsel kapasitesinin bedensel algılamayla (beş duyu ile) sınırlı işlevselliği yüzünden kendinde, gün ışığına çıkardıkları ile evrene açılan kapıdan ve o kapının ardındaki evrensel boyutlarda (hakikati itibariyle) kendini tanımayı sağlayacak aşkın potansiyellerinden yalıtılmış durumdadır.

Beynin zihinsel devreleri arasındaki en önemli devresi, bilincin de kaynağı olan prefrontal kortekstir. Çünkü prefrontal korteksteki nöral ağlar beynin tüm devreleriyle bağlantı kurabilecek üstün bir kapasitede tasarlandığından; beynin evrenle derin bağlarından yararlanarak kendini evrensel standartlarda tanıyabilecek muhteşem bir kapasiteye sahiptir.

Allâh Rasûlüne iman etmekten maksat, beynin zihinsel devrelerini yüzeyde tutan ölümlü beden sınırlı kapasitesinin ötesine geçirecek, boyutsal derinliğindeki (gece-sindeki) evrene açılma gayesi içindir. Böylece zihnimizin sanal yaşam alanı olan dünyamız yüzeysel olmaktan çıkıp, derinlikli bir dünya algısına dönüşür... Keza kişiliğimiz de öyle!..

Beynimizin içindeki hayal dünyamızın derinlikli

olduğunu ve derinliğinde başka hayal dünyaların saklı olduğunu bir fark edebilirsek... (Bu konuda fikir edinmek için **Filibeli Ahmet Hilmi**'nin "**A'mâk-ı Hayâl**" kitabının okunmasını öneririm.)

Beynimiz, yüz milyar nöronuyla, her bir nöronun bir diğeriyle onbinlerce bağlantı kurabilme özelliği ile muazzam bir bilgi işletim cihazı olarak imar edilmiş, içinde insanı barındıran muhteşem bir evdir.. Dindeki tabiriyle **Beyt-i Mamur!**

"O eve her gün yetmiş bin melek girer, kıyamete kadar dönmezler" hadisi, belki de mecaz yollu beyne sayısız frekanslardaki verilerin çeşitli kanallardan akışına işaret etmektedir.

Hz. İbrahim (a.s.) kendi derûnunda/gecesinde keşfettiği ve gün yüzüne çıkardığı hakikatin bir temsili olarak zahirde **Kabe**'yi inşa etmiştir. Bununla da belki bizlere, hakikati kendi derûnumuzda keşfedip, kendi ellerimizle gündüzümüz haline getirmemiz gerektiği mesajını vermiştir.

Diyeceğim o ki...

Beynimiz, risâlet ve nübüvvet bildirimleriyle imar edilmeyi bekleyen, imanlının kalbindeki Beytullâh'tır!.

Ya da Kudsî Hadisteki: **"Ben gizli bir hazinedim.. Bilinmekliğimi istedim âlemi, bilmekliğimi istedim, Âdem'i meydana getirdim.."** tanımını ile, derûnunda nice diyarların fetihleri için keşfedilmeyi bekleyen gizli bir hazinedir.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 31-05-2011

BÖLÜM 2.2

KALBİNDE BEYTULLÂH VAR

Çünkü bildin müminin kalbinde Beytullâh var,
Niçin izzet etmedin ol evde ki Allâh var.

Her ne var Âdem'de var, Âdem'den iste Hakk'ı sen,
Olma iblis-i şâki, Âdem'de sırrullâh var.

Pes enel hak defterinden al sebki ey zât-ı hak,
Dem be-dem bâtil tasavvur etme Hakkullâh var,

Yılda bir kez hac olursa Kâbe'de ey hâcegân,
Gir gönüller kâbesine nice haccullâh var.

Zâhidin dilinde zikri var ise çün lâ ilâhe,
Aşıkı sâdıkların kalbinde illallah var.

Pehlivandır şol kişi ki nefsinı katleyledi,
Hep erenler meclisinde ana eyvAllâh var.

Kimseye ta'netme ey dil sırrı hakka vâkıf ol,
Cümle eşya nûr-u haktır sanma gayrullâh var.

Kenz-i mahfidir hakikat ey Nesimî ebsem ol,
Sırrını fâş etme bu yolda çok gümrâh var.

Nesimi k.s.

BÖLÜM 2.3

RUH

Onu tesviye edip (beden ve beyini kemâle erdirip), **ona Ruhumdan** (Esmâ mânâlarımın özelliklerinden) **nefhettim** (üfledim); (böylece buyurdum) **Ona secdeye kapanın** (Onun kuvveleri olarak hizmetine girin).

Kur'ân Çözümü, Hicr sûresi 29

Üstadım selam,

Zâtı itibariyle tanımlanmaktan münezze olan Allâh, Esmâ'sı ile işaret edilen vasıflarıyla potansiyel olarak varlığın özünü teşkil eder. Allâh'ın Esmâ'sıyla insanın varlığındaki potansiyel mevcudiyetine dinde “**RUH**” denmiştir. Kur'ân'da “**Nefahu fihi min rûhî**” (yani, “**ona Ruhumdan nefhettim**”) ayeti, Esmâ'nın insan beyninde kuvveye (işler bir devreye) dönüşmesiyle insanın meydana gelişini anlatır.

Evet, varlığın özünü teşkil eden **Esmâ Ruh**, anne rahminde gelişmekte olan beynin kozmik ışınlar tarafından programlanmasıyla istikamet kazanır ve doğum sonrasında

yetiştigi ortamın şartlarına göre gelişerek tanımlanacak hale gelir.

Ayrıca dinde teklif edilen **ibadet** çalışmaları, tıpkı kozmik tesirlerin genetik düzenleme ile beyinde belirli potansiyelleri harekete geçirmesi gibi, beyinde iman esasları doğrultusunda bilinçli bir düzenleme yapılması amacıyla teklif edilmiştir. Bu sayede varlığın özünü teşkil eden **Ruhtaki potansiyel Esmâ'nın...**

Açığa çıkış kapasitesi artırılır;

Açığa çıkış istikametine yön verilir;

Yeni potansiyeller kuvveye dönüştürülür..

Böylece **Ruhtaki potansiyel Esmâ'nın** beyinde daha kapsamlı açığa çıkması sağlanarak, kişi kendine özgü bir takım yeni özellikler kazanır.

Hatta kişinin içinde bulunduğu ortam ve beraber oldukları dahi değiştiğinde, bununla paralel olarak beyindeki nöral bağlar da değişir. Çünkü beyinde **“nöroplastisite”** denilen, değişen şartlara göre kendini yeniden düzenleme özelliği vardır.

Her değişim beyinde bilginin alışagelmiş işletim doğrultusunu bitirip, yeni işletim süreçlerini başlatır. Böylece beyinde yeni potansiyeller harekete geçirilmiş olur.

Cüneyd-i Bağdadî (k.s.) beynin bu çalışma mekanizmasına mecazda şöyle işaret eder:

“Su içinde bulunduğu kabın rengini alır..”

Cümledeki **kab**, beyindir..

Kab içindeki **su**, **Ruhtur..**

Yani Ruhtaki potansiyel Esmâ, dış faktörlerin bey-

ni biçimlendirmesi ve renklendirmesiyle belirginleşerek tanımlanacak bir hal alır. Ruhun tanımlanacak bir hal almasıyla da bizler Allâh hakkında fikir edinerek bilgi sahibi oluruz!.

Kab hükmünde olan beynin biçimi ve rengi değişikçe, özünü teşkil eden **Ruhtaki** potansiyellerin açığa çıkışı da değişim gösterir. Yani, değişen sadece beyindeki nöral bağlardır aslında!. **Ruh** ise ezelden ebede hep aynıdır. Çünkü Allâh ismiyle işaret edilen TEK'in Esmâ'sı ile kendini tanımladığı vasıfları, her türlü kayıt ve noksan oluşturacak kavramdan beridir.

Kablar... Yani, beyin çalışma sistemi ve mekanizması, Allâh ilminde Esmâ'sının açığa çıkış seyri amacıyla tasarlanmıştır.

Nasıl ki suyu kabın biçimi ve rengiyle kayıtlamak doğru değilse; aynı şekilde varlığın özünü teşkil eden Ruh, beyinde tespit edilen işlevler kadar kabul etmekte o kadar yanlıştır.

Kur'ân bu konuda **Enbiyâ' sûresi 22.** ayette bizleri şöyle uyarır:

“Arş'ın Rabbi Allâh, onların vasıflamalarından münezzehdir.”

Zira Hz. Muhammed'in (s.a.v.) Allâh ismiyle ve **Vahid'ül Ahadüs Samed** (sayısal çokluk kabul etmez som TEK) vasıflarıyla açıkladığı hakikatin ilminde Esmâ'sının açığa çıkış seyri için tasarladıklarının değil var olması, Şeyh-i Ekber Muhyiddin Arabî'nin (k.s.) belirttiği üzere: *“var olmanın kokusunu dahi almamışlardır”!*.

Sadece Allâh vardır... Gayrının varlığı önce algı, sonra da algıladıklarını doğru değerlendirecek bilgi yetersizliğinden kaynaklanan indî bir hükümdür.

Yeri gelmişken, o meşhur **“Ruh bilinir mi?..”** sorusuna gelince... Bu konuda **İmam Gazâli (k.s.) “İhya-u Ulûmid’din”** kitabında şöyle der:

“Yoksa sanma ki, Hz. Rasûlullâh Efendimiz (sallâllâhu aleyhi vesellem) RUH’un hakikatini bilmiyordu!.. Zira, RUHUNU bilmeyen kendini bilmemiş olur!.. Kendini bilmeyen ise nasıl Rabbini bilebilir?.. RUHUN hakikatini Nebi ve Rasûller bildiği gibi; bazı velîler ve âlimlerin bilmesi dahi uzak değildir!..”

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 16-09-2012

BÖLÜM 2.4

DUA VE ZİKİR

Kullarım sana BEN'den sorarlarsa, şüphesiz ki ben Kariyb'im (anlayış sınırı kadar yakın!) (“Şahdamarından yakınım” âyetini hatırlayalım)... **Yönelip isteyene (dua) icabet ederim. O hâlde onlar da bana icabet etsinler ve bana iman etsinler ki olgunluklarını yaşasınlar.**

Kur'ân Çözümü, Bakara sûresi 186

Üstadım selam,

Hiç araba kullanmamış bir kişinin beyinde önce arabayı kullanmayı sağlayacak devrelerin oluşması ve geliştirilmesi gerekir. Bu da belirli aralıklarla tekrara bağlı uygulamalarla gerçekleşir ki bu hususta irade ve sabır önemlidir. Gerekli devrelerin oluşum sürecini belirleyen faktör ise beyin o konuya olan istidadıyla ilgili bir durumdur.

Kişi, araba kullanmayı beyinde otomasyona bağlayana kadar, zihinsel işlevleriyle ilgili en önemli devresi olan prefrontal korteksin (1) aktif bir şekilde koltuk ayarından, ayna kontrolüne, depriyaj, fren ve gaz pedallerinden vi-

tes atmaya kadar... Kısaca araba kullanmakla ilgili gerekli tüm işlemleri dikkatle ve belirli aralıklarla tekrar ederek beynini araba kullanmaya yönelik çalıştırması gerekir. Ta ki yeni oluşmakta olan devrelerin bu konuda gerekli beceriyi kazanıp, bu işlemi kendinde otomasyona bağlayana kadar.

Kişi araba kullanma becerisini beyinde bir kez otomasyona bağladıktan sonra, prefrontal korteksteki üst bilinç faaliyetleri bu defa gözlemleyen moduna geçerek etkinlik yüzdesi azalır. Buna beynin ekonomi moduna geçişi de diyebiliriz.

Ayrıca beyinde herhangi bir işlev otomasyona bağlandıktan sonra, prefrontal korteksin o işleve halen müdahil olması, genellikle ilgili devrelerde işlev aksamaları meydana getirir. Örneğin düşünerek araba kullandığımızda hata yapma oranımızın artması gibi.

Araba kullanmakla ilgili verdiğim bu misal beynin ana çalışma sistemi ve mekanizması hakkında önemli bir ipucudur. Hangi konuda olursa olsun, beyinde bir becerinin oluşması genellikle bu şekilde gerçekleşir. Yaşamımızda gerçekleşmesini istediğimiz her ne varsa, önce o şeyin gerçekleşmesini sağlayacak ilgili devrelerin beyinde oluşması ve geliştirilmesini sağlamak zorundayız. Bunun için de yapılması gereken uygulamaları en basitinden en kompleksine, gerçekleşene kadar belirli aralıklarla tekrar etmek gerekir.

Bu hususta önemli bir incelikte şudur...

Arabayı kullanmayı öğrenen veya herhangi bir konuda beceri kazanan bilincin kendisi olmayıp, beynin o konuyla ilgili alanlarında (bilinçaltında) oluşturduğu yeni nöral bağlardır.

Prefrontal korteksteki aklı işlevlerin esas rolü ise, bu konuda becerinin oluşması için gerekli bilgiyi edinerek, bilginin gerektirdiği istikamette beynin genel faaliyetlerini bu konuya yönlendirip teşvik etmesidir.

Beynin bu çalışma sistemi ve mekanizmasına İslâm dininde “**Dua ve Zikir**” denmiş ve insan için dünyadaki en önemli çalışma olduğu bildirilmiştir.

Dua, istenileni gerçekleştirme hususunda beynin genel faaliyetlerine düşünce dalgalarıyla istikamet vermektir. **Zikir** ise, belirli aralıkla tekrar esasına dayalı bir biçimde, beyni istenileni gerçekleştirme konusunda teşvik etmektir.

“**Dua ve Zikir**”, prefrontal korteksteki iki ana işlevidir. Örneğin, prefrontal korteks (bilinç) araba kullanamaz, bisiklet süremez, futbol oynayamaz, yazı yazamaz vs... Tüm bu işlevler, yönlendirme ve tekrar üzerine oluşturulup geliştirilmiş beynin farklı devrelerince otomasyonla gerçekleştirilir.

Yani prefrontal korteksin işlevi, beyinde istenilen becerinin veya yetinin oluşmasını sağlamasıdır.

Ne zaman ki ilgili devreler istenileni gerçekleştirebilecek bir şekilde gelişir, o vakit prefrontal korteksteki üst bilinç faaliyetlerine ihtiyaç kalmaz. Çünkü beynin ilgili devreleri artık kendiliğinden otomasyonla, o işi bilinçaltında gerçekleştirecek duruma gelmiştir. Bundan sonra oluşturulan devrelerden verim alabilmek için bilinci gözlemleyen moduna geçirerek müdahil etmemektir. Zira gerekli devreler oluşup iş görmeye başladıktan sonra müdahil olmaya devam edilmesi, bir yandan gaza yüklenirken, diğer yandan frene basarak arabanın ilerlemesine mani olunması misali,

ilgili devrelerin işlevini zorlaştıracaktır.

“Hepiniz çobansınız ve hepiniz elinizin altındaki-lerden sorumlusunuz..” hadisinin beyin bilimi açısından anlamı, prefrontal korteksteki üst bilincin bir çoban misali, elinin altında olan beyin genelini (beynin bilinçaltında yürüttüğü faaliyetlerini ve derin potansiyellerini) **dua** gücüyle belirli işlevlere yönlendirmesi ve **zikir** ile işleve yönlendirilen nöronlar arası bağlantıları artırarak gerekli kapasitenin oluşmasını sağlaması çalışmasıdır.

Örneğin bir bahçıvan gül açması arzusuyla tohumu eker, suyundan ışığına kadar tohumun açıp gül olması için gerekli tüm şartları sağlayabilir. Lakin bahçıvan asla tohumdan o gülü çıkaramaz!.

Aynı şekilde prefrontal korteksteki üst bilinç faaliyetleri de, istenilenleri gerçekleştirme konusunda beyin ilgili devrelerini buna yönlendirip gerekli pratiklerle destekleyebilir... Fakat beyin geneli izin vermediği sürece, o istenilenler asla gerçekleşmez. İstenilenlerin gerçekleşmesi hususunda, beynin o konuya istidatlı olması çok önemlidir. Kur’ân bu gerçeği **Âyet’el Kürsî**’de şöyle açıklar: **“Nefsinin hakikati olan Esmâ mertebesinden açığa çıkan kuvve olmaksızın (Bi-iznihi) O’nun indinde kim şefaath edebilir..”** Dinde ve tasavvufta yaygın olan **“kul acizdir”** ifadesi, prefrontal korteksteki üst bilinç faaliyetlerinin elinden **dua ve zikirden** başka bir şey gelmemesi, bundan sonrasının ise beyin o konudaki istidadına kalmış olduğu anlamında söylenmiştir.

Yine konuyla ilgili bir diğer önemli hususta şudur...

Biz kendimizi sadece bilinç varlık kabul ettiğimizde,

kendimizi beyin prefrontal korteksteki aklî işlevleriyle sınırlamış oluruz. Halbuki prefrontal korteksin farkındalık kapasitesi, beyin genel kapasitesine oranla okyanusta bir damla bile değildir. Prefrontal korteksteki farkındalık kapasitesi, beyin bilinçaltında yürüttüğü faaliyetleri ve derin potansiyelleri yanında bir hiçtir!

Ayrıca prefrontal korteksteki üst bilinç faaliyetleri dahi birbirinden farklı birçok devrelerin dağınık işlevleriyle gerçekleşir. Yani prefrontal korteks dahi tek bir bilinçten ibaret olmayıp, kendi içinde birçok birimlerden oluşur. Dolayısıyla kafamızın içinde bir tek kişi değil, kendine özgü işlev bilincine sahip sayısız birimler (dindeki tabiriyle “**melekler**”) mevcuttur, ki bunların hiç biri tek başına bizim kişiliğimizi oluşturmaz.. Kişiliğimizi, beynimizdeki sayısız birimlerin (devrelerin) anlık kompozisyonel yansımasıdır!.

BURAYA KADAR prefrontal korteksteki **dua ve zikir** faaliyetlerinden bahsettim. Dua ve zikrin bu özel anlamı yanı sıra bir de beynin genel anlamdaki duası ve zikri vardır. Tasavvufta buna “**fitrî dua ve zikir**” denilir.

Fitrî dua ve zikirde, en baskın olan devrelerin hem beyin genelini kontrol etmesi, hem de prefrontal korteksi yönlendirmesi söz konusudur.

Örneğin amigdala devresinin beyinde baskın duruma gelmesi, beyin genelinin anlık duygular tarafından kontrol edilmesine ya da bedensel dürtülerle sınırlı çalışmasına yol açar. Ya da beyindeki epifizin baskın olması (Rasûller, Nebiler ve Velilerde olduğu gibi), beyin potansiyellerini evrensel planda harekete geçirerek, prefrontal korteksteki üst bi-

lincin kendini evrensel boyutlarda tanımasına destek olur.
Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 26-11-2012

(1) Prefrontal korteksteki üst bilinç faaliyetleri veya akli işlevler, beynin diğer bölümlerinden aldığı bilgileri dikkatlice toplayarak idrak kapasitesine göre analiz ve sentezden geçirdikten sonra, mantığına göre beynin genel aktivitelerini yönlendirir, denetler veya beyni yeniden programlar.

Prefrontal korteksin işlevlerini şöyle özetleyebiliriz:

Ele aldığı konu hakkında kapsamlı bir bilgi edinip, o konunun genel sistem içindeki yerini tespit ederek, konu hakkında doğru bir fikir ve bilgi edinme;

İçinde bulunduğu şartların kendisini istikbalde nereye götüreceğini öngörmek suretiyle, o şartlardan uzun vadede faydalanacak bir plan yapma;

Gayeye kilitlenip, gereksiz detayların dikkati dağıtmasına izin vermeme (konsantrasyon ve sebat);

İçinde bulunduğu veya ileride yer alacağı ortam şartlarına uyum sağlama (nüfuz ve adaptasyon)..

Prefrontal korteksteki akıl/kavrama kapasitesi ile beynin genel bilgi ve işlev kapasitesi aynı değildir. Prefrontal korteksin beyin geneli üzerindeki hakimiyeti, idrak kapasitesiyle orantılıdır.

BÖLÜM 2.5

YOLU BİLMEK

“Bilgi”; gereği kavranmak, işareti fark edilmek, üzerinde düşünülüp yeni açılımlar edinmek, sonuçları hissedilip yaşanmak için “anahtardır”!

Üstad Ahmed Hulûsi

Üstadım selam,

Beyin hakkındaki son açıklamalarınızdan sonra karmaşık bir ruh hali içinde köyüme döndüm.

Hiçbir görüş ve fikir ile sarsılması mümkün olmadığını düşündüğüm Allâh ismi manası hakkında tüm bildiklerim ve duyumsadıklarım altüst olmuştu.

Allâh ismini telaffuz ettiğimde ne dediğini bilmeyen, ama biliyormuş gibi fikir yürüten bir çelişki içinde olduğumu gördüm.

Hz. Muhammed’in (s.a.v.) risâlet ve nübüvvetini kabul ediyor, fakat bu işlevlerin dayanağı olan Allâh ismi manası ile ilişkilendiremiyordum!

Bu zamana kadar referans aldığım düşünce sistemim çökmüş... Ve ben, derinlikli bir beyin bilgisi ışığında kendimi yeniden bulmaya çalışıyorum.

Bu konuda kanaatim şudur:

Hz. Muhammed (s.a.v.), varlığın hakikatine Allâh ismiyle işaret etmiştir.

Esmâ ül Hüsna (Allâh isimleri), varlığın hakikatini tanımlama amacıyla bildirilmiştir.

Esmâ ül Hüsna, sonsuz ihtimalleri bünyesinde barındıran hakikatin bir olasılık dalgası diye tarif edebileceğimiz halidir. Bunun açığa çıkışı, en yüksek frekanstan en düşük frekansa kadar engin bir frekans okyanusu olan evrenin elektromanyetik dalga planıdır ve işleyiş sistemi, dalga mekaniğidir. Tüm bunlar Allâh ilminde, yani uzay kapsamında holografik tekil bilgi olarak mevcuttur. Yani, evrenin en küçük parçasında varlığın tüm oluşum aşamaları mevcuttur.

Yaşam alanım olan dünyam ve buna göre oluşmuş kimliğim, beş duyu algılama ile evrenden beynime ulaşan frekanslardaki verilerin, beynin kendi çalışma sistemi içinde veritabanına göre işlemde geçirilerek kurguladığı bir hadir!.

Beynim, düşünce ve hislerimin kaynağı, fakat her türlü düşünce ve hislerimin fevkinde!. Mahiyetini asla tanımlayamayacağım ve kavrayamayacağım... Çünkü Allâh ismi manası, beynin mahiyetidir.

Esmâ ül Hüsna, beynin mahiyetini tanımlayan vasıflardır. Zira beynim, bu vasıfların sistemsel açılımı ile meydana gelen, Allâh Esmâ'sının işleyiş mekanizmasıdır!.

Bize aşikar olan nöronik ve elektromanyetik yapısı ile

ilgili tespit edebildiklerimiz yanı sıra, derinliği itibariyle holografik olarak bünyesinde barındırdığı evrensel bütünlüğe açılan sonsuz bir ilim ve kudret potansiyelidir.

Evet... Beş duyu algılama sistemiyle evrenden beynimize ulaşan frekanslardaki veriler, beyin çalışma sistemi içinde veritabanına göre işlemden geçer ve bu işlemden geçen bilgiden kavranılması gerekenlerin sanal simülasyonu olarak dünya algısı meydana gelir.

Beyinde kavrama işlevlerinin yürütüldüğu ve bundan dolayı bilincin kaynağı olan prefrontal korteks, kapasitesi izin verdiği ölçüde dünyasında algıladıkları hakkında fikir ve anlayış sahibi olur. Fakat prefrontal korteksin işlevi sadece algıladıklarını kavramak olmayıp, aynı zamanda kavradıklarına göre beyinde eylem veya eylemsizlik kararının da verildiği yerdir.

Prefrontal korteks, idrakı nispetinde bir karara vararak beyni o karar istikametinde eyleme geçirdiğinde, tıpkı bir yayın bırakılmasıyla serbest kalan okun hedefe doğru fırlaması gibi, ilgili tüm beyin devreleri o verilen karar doğrultusunda harekete geçerek yeniden düzenlenir. Böylece duyu araçlarımızla evrenden beynimize ulaşan veriler, bu yeni düzenlemeye göre işletilir ve bunun sanal simülasyonu olan dünyamız da buna göre yeniden yapılandırılır... Keza bilincimiz dahi (yani, prefrontal kortekste ki nöral bağlar) bu yeniden yapılanmış dünyaya uygun bir kişiliğe bürünür.

Buna mukabil kişi bir konu hakkında anlaması gerekenleri anladıktan sonra bir karar aşamasına varamıyorsa (çelişkileri devam ediyorsa), beyinde ilgili devreler gerilmiş bir yay misali tetikte bekleyerek bir türlü harekete geçmez.

Burada önemli olan husus, düşünceyi gereğinden fazla bir konuda meşgul etmeden karar aşamasına varabilmektir. Çünkü kararsızlık durumunda, biz bir karara varana kadar prefrontal korteksteki üst bilinç faaliyetleri beyin genelinin randımanını düşük tutacaktır.

Konuya şöyle bir misal veriyim...

Diyelim ki evinizde çöp dolu. Çöpün dolu olduğunu fark ettikten sonra yapılacak iş kalkıp çöpi boşaltmak olacaktır. Çünkü biz her ne kadar o çöpi kendi dışımızda (bizden ayrı) bir nesne gibi algılasakta, beynimizde o çöpe karşılık gelen devreler vardır. Dolayısıyla o çöpün beynimize ve beynimiz üzerinden bilincimize direkt etkisi vardır. Zahirde çöpün dolu olarak algılanması, batında ilgili beyin devrelerinde tıkanmanın meydana geldiğinin işaretidir ve kişi işareti dikkate alıp, çöpi fiilen boşaltmadığı sürece, o tıkanma zamanla beyin bütünlüğünde bir dengesizlik meydana getirecektir!. Beyinde meydana gelen denge bozukluğu, beynin sanan simülasyonu olan dünyamıza ve kişiliğimize de yansiyarak, bir takım sorunları meydana getirecektir.

Konunun daha iyi anlaşılması için başka bir misal daha veriyim...

Diyelim ki bir kişi cümleleri doğru kuramadığından karşısındakine kendini ifade etmekte zorlanıyor. Bu durumda kişi konuşmadan önce cümleyi doğru kurmak üzerine kafasını yormalıdır. Yani önce düşünceye gerekli ağırlığı verdikten sonra konuşma eylemine geçmelidir. Ta ki eylemi gerçekleştiren beyin devrelerinin bu işi bilinçaltında, düşünsel desteğe ihtiyaç duymayacak kolaylıkta başarana kadar.

İslâm dininde **Risâlet ve Nübüvvet** olmak üzere ger-

çeğın iki tür bildirimidir.

Risâlet kaynaklı bildirimler, Allâh ismi ile beynin mahiyetinden, ilim ve kudret potansiyelinden bahsederken; **Nübüvvet** kaynaklı bildirimler ise, beyindeki bu ilim ve kudret potansiyelinden hem dünyadaki yaşantımız ve hem ölümötesi yaşamımız için nasıl yararlanabileceğimizin yolu hakkında bilgi verir.

Risâlet kaynaklı bildirimler, kişinin anlayışına hitap ettiğinden akla dayalı bir aktivitedir.

Nübüvvet kaynaklı bildirimler ise, idrak edilenlerin eylemle hayata geçirilmesi amacıyla yöneliktir.

Aklî işlevlerin yürütüldüğü prefrontal korteksin kapasitesi sadece bilgi edinmekle değil, uygulamayla harekete geçen beyin devrelerinin desteğı ile artan bir olgudur. Yani uygulanan bir bilgi, prefrontal korteksteki aklî işlevleri destekleyerek daha kapsamlı ve derin bir farkındalığı sağlar. Bundan dolayı Efendimiz (s.a.v.) der ki: **“Kim bildiğıyle amel ederse, Allâh ona bilmediğini öğretir.”**

Evet, beynimizin mahiyeti olan Allâh Esmâ’sından (derin potansiyellerinden) kapsamlı bir yarar sağlamak için, hiçbir fikir ve görüş ile beyni kayıtlamamak gerekir. Kendimizi bedensel varlık kabul ettiğimizde, beynimizi bedensel aktivitelerle kayıtlamış oluruz ve bu da beden ötesinde/ evrensel boyutlarda kendimizi tanımamıza mani olur. İslâm dinindeki ibadet ve riyazet gibi uygulamalar, beyinden verim alabilmemiz için yapılması önerilen çalışmalardır.

Farz ibadetleri, beynin mahiyeti olan Allâh Esmâ’sından daha kapsamlı yararlanmamız amacıyla bildirilmiş, yapılması gereken asgari uygulamalardır. Beyindeki

Esmâ potansiyelinden fazlasıyla yararlanmamızı sağlayacak ibadetlere de dinde **nafile** denmiştir.

Kişiler arası bilgi paylaşımı dahi beyinden verim almamızı sağlamıyorsa, beyni o bilginin olabilirliği ve var sayımları ile (dedikodusuyla) oyalayıp meşgul ederek randımanını düşürecektir.

“**Söz büyüdür**” hadisi gereğince, sözlerin vehmi tahrik edici özelliği vardır. Söylenen şiirler ve şarkılar buna misaldir.

Uygulanmayan bilginin gerektiğinden fazla konuşulması, kişiyi o konuştuğu konuda transa geçirerek sarhoş edebilir. Dinde “**sekr hali**” denilen böyle bir durumda, kişi birşeyler yaşadığı veya bir yerlere geldiği vehmine kapılabilir.

İnsan, beynin bilinçaltı faaliyetleri ve derin potansiyellerinin önünü tıkamak için değil(!); bundan azami ölçüde yararlanarak nasibindekini kendi elleriyle oluşturması için yaratılmıştır. Rasûl ve Nebiler bunun bilgisi ve yolunu gösteren rehberlerdir.

Ayrıca uygulamada başarısızlık dahi bir başarıdır!. Çünkü bilgide pasif kalınacağına, (taklit yollu olsa da) uygulamanın harekete geçireceği potansiyellerin mutlaka bir getirisi vardır.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 02-05-2011

BÖLÜM 2.6

VESİLE

Ey iman edenler! Allâh'tan korunun; O'na yakîn edinmenizi sağlayacak vesileyi isteyin ve O'nun yolunda aziymle gayret edin ki kurtuluşa eresiniz.

Kur'ân Çözümü, Maide sûresi 35

Üstadım selam,

Her bir nöron (sinir hücresi) diğer nöronla temelde aynı yapısal özelliğe sahip olmasına rağmen, ayrı işlevlere programlanarak farklılaşır.

Bunun gibi insanlar da anatomik olarak aynı yapısal özelliklerle var olmalarına rağmen genetik veritabanı, kozmik/astrolojik programlama ve çevresel etkilerle türlere bölünüp, çeşitli karakterlere bürünerek farklılaşırlar.

Benzer frekanslara programlanan nöronlar arası bilgi akışını sağlayacak bağlantı ağları (sinaps) oluşur ve yeterli sayıyı bulduklarında beyin devresine dönüşürler. Diğer yan-

dan ise bu nöral bağların meydana getirdiği her devre, kapasitesi nispetinde beyin bütünlüğünü kendi işleyiş amacı doğrultusunda etkileyerek yönlendirmek ister.

Bunun gibi aynı veya birbirine yakın amacı paylaşan insanlar, varlığın elektromanyetik dalga planında birbirleriyle bağ kurarlar ve birbirlerini bağlayan konuda aralarında dinamik bir bilgi akışı gerçekleşir. Diğer yandan ise aynı amacı paylaşan insanlar, gücü nispetinde tüm insanlığı kendi amaçları doğrultusunda etkileyip yönlendirmek ister. Tabiki tüm bunlar bilinçaltında, beynin hissettirmeden yürüttüğü işlevleriyle ilgilidir!.

Beynin oluşumunda bazı nöronlar gruplaşarak korteks, limbik sistem, cerebellum gibi bildiğimiz öncül beyin devrelerini oluştururlar. Beyindeki bu öncül grupların işlev yoğunluğuna göre, gerek duyulduğunda atıl durumda olan nöronlar veya başka bir gruba bağlı olduğu kopma noktasında olan nöronlar destek amaçlı, o öncül gruba eşlik etmek için işlevlendirilir. Gereksinim kalmayınca bağlantı zayıflar, kopmalar meydana gelir. Sonra da ya başka bir grubun temel elemanı olmak üzere bekler ya da beyinde yeni bir devrenin oluşum öncülüğünü yapar.

Bunun gibi insanlardan bazısı bir düşünce akımına öncülük yapmak için vardır. Bir kısım insanlarda gerek duyulduğunda bu öncül gruplar tarafından gayri ihtiyarî uyarılıp, o gruba dahil edilirler ve gereksinim kalmayınca da amaca olan ilgileri bir şekilde azalır biter. Sonra da ya başka bir grubun temel elemanı olmak için kendine insanlıkta yer ararlar, ya da kendine ait hususî bir açılımın öncülüğünü

yapmak üzere insanlıkta yerini alır.

Rasûl ve Nebiler, insanlıkta hakikat farkındalığının uyarıcı öncüleridir. Hakikat şuuru onların beyinlerinden tüm insanlığa dalga dalga yayılarak buna istidadı olanları uyarır. Bundan dolayı hakikati bilmek isteyen her insanın mutlaka bir Rasûl ve Nebi ile bağlantısı vardır ve ilgisi kadar onlarla varlığın elektromanyetik dalga planında bağ kurup, istidadı oranında yararlanır.

Nasıl ki atıl durumda olan bir nöron bir gruba dahil edildiğinde, artık o grubun amacı doğrultusunda işlevsel hale gelirse... Yani, dahil olduğu gruba dönüşüp, o grubun bir ferdi haline gelmişse; aynı şekilde insanlar içinde **Rasûle iman eden ve Nebiye teslim olanlar** da, onların işlevine dahil olarak, onlara dönüşürler ve istidatları kadarıyla onların kemâlatından hisse alırlar.

Konuyla ilgili bir diğer hususta şudur...

Beyinde atıl durumdaki nöronların hangi gruba dahil olacakları, o nöronların kendi tercihleri olmadığı gibi; gerçekte hiçbir nöron grubu da kendisine dahil edeceği nöronları seçmez. Yani beynin çalışma sistemi bireysel istek ve arzulara göre değil, genel plana göre işler ve buna göre tabiri caizse tercihini yapar. Bunun gibi bireysel isteklerimiz de ancak evrensel bütünlükle uyumu yakalayınca gerçekleşir! **İnsan sûresi 30.** ayet bu gerçeğe şöyle işaret etmektedir: **“Allâh dilemedikçe siz dileyemezsiniz!”**

Evrende kaos yoktur!..

Varlıkta herşey birbiriyle uyumlu bir şekilde bağlantı-

lı olup, genel bir amaç doğrultusunda sistemli bir şekilde gelişim gösterir. Tıpkı ilk patlamada (big bang) benim burada bunları düşünüp yazmamın malum oluşu gibi...

Ayrıca varlığın tüm boyutlarında **doğal seleksiyon** denenilen, doğanın değişen şartlarına uyum sağlayanların hayatta kalıp, yaşama ve üreme şansına sahip olduğu bir nizam geçerlidir.

Üstadım, sizinle tanışmadan önce İslâm dinini kitaplarınızdan, sesli ve görüntülü sohbetlerinizden edindiğim bilgilerle anlamaya çalışıyordum. Anlayışımda yanıltığım noktaları fark ettirecek bilge bir insan olmadığından, bu konuda kendi imkanlarımla hareket etmekten başka bir çarem de yoktu. Haliyle anlayışımda isabetli olduğum konuda kendimi geliştirirken, anlamada yetersiz kaldığım yerleri genel anlayışıma uydurmak suretiyle örtmeye çalışarak yaşamımı sürdürüyordum.

Sizinle tanışmam ve vakit geçirmem, bende mevcut düşünce kalıplarımın dışına çıkmamı sağladı. Başka bir perspektiften bakabilmenin kazandırdığı görüş açıklığı sayesinde soru ve sorunlarım çözülmeye başladı ve anlayışımdaki çıkmazlardan tek tek kurtulmaya başladım. Burada **ayna nöronların** önemli bir işlevi vardır. Şöyle ki... Size yakınlığım, sizdeki İslâm'ı kavrama açılımının **ayna nöronlar** üzerinden beynime yansiyarak, bende de benzeri açılımı sağlayacak gerekli nöral düzenlemeye vesile oldu. Bu oluşumun bir diğer adı da empatidir. Tabiki size olan yönleşimin sebebi, hangi konuda aynalama işleminin gerçekleşeceğini belirleyen faktördür!. Yönleşimin şiddeti ise aynalama

işleminin gücünü belirler.

İnsanlıkta her yeni ilim ve kudret açılımı, milyarlarca insanlar içinde sadece bir insanın beyninden açılarak tüm insanlığa yayılır (Kur’ân tabiriyle “**irsâl olur**”). O yeni açılmıdan yararlanmanın en kısa ve etkili yolu, araya kimseyi katmaksızın o ilgili şahsın ilmî kişiliğine yönelmekle mümkündür... Tabiki onunla irtibata geçip arkadaşlık etmenin bu hususta faydası çok büyüktür.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 10-07-2011

BÖLÜM 2.7 SÜNNETULLÂH

Bu süregelen Sünnetullâh'tır! Sünnetullâh'ta asla de-
ğişme bulamazsın!

Kur'ân Çözümü, Feth sûresi 23

Üstadım selam,

İnsan bir meyve ağacına benzer...

Çekirdeğindeki genetik bilgi doğrultusunda bölünerek gelişen, dallara ayrılan ve sayısız yaprakları olan o komplike ağaçtan murad meyveye ulaşmaktır aslında.

Aynı şekilde hücre zarı içindeki genetik bilgi istikametinde bölünerek gelişen, çeşitli organları, damar yolları ve sinir sistemiyle o komplike beden ve beyinden murad insana ulaşmaktır.

Nasıl ki bir meyvenin oluşumu, ağacın kemâli ise ve olmuş bir meyve bu kemâlatın tamamlanması anlamına geliyorsa; aynı şekilde insanın oluşumu da beden ve beyin kemâli olup, olmuş bir insan da bu kemâlatın tamamlanma-

sı demektir.

Peki, çekirdekteki genetik bilginin açılımı ile meydana gelen ağacın oluşum aşamalarına İslâm dininde “**Sünnetullâh**” (Allâh’ın mevcudatı yaratma sistemi ve düzeni) dendiğinin farkında mıyız?. Ki tüm boyutlarıyla o ağaç, meyvenin oluşum ve gelişim mekanizmasıdır.

Bunun gibi hücre tekilliğindeki genetik bilginin sistemselsel açılımı ile meydana gelen beden ve beynin oluşum aşamaları dahi, insanın dünyası ve bilincinin oluşum ve gelişim mekanizması olarak **Sünnetullâh**’tır.

Çekirdekteki bilginin ağaç üzerinden meyveyi oluşturduğu gibi; hücre genetiğindeki bilginin de beden ve beyin üzerinden insanın dünyasını ve kişiliğini oluşturmaktadır.

Peki... Ağaç ile meyvenin aynı özden (Allâh Esmâ’sının genetik bilgi istikametinde {ağacı ve meyveyi oluşturacak bir biçimde} açığa çıkışmasıyla **-nefahtu fihi min rûhî-**) meydana geldiğini ve ağaca ait tüm özelliklerin bir kompozisyonu olarak meyvenin var olduğunun farkında mıyız?.

Aynı şekilde insan bilinci ile beyninin ya da dünyası ile bedeninin aynı özden (Allâh Esmâ’sının genetik bilgi istikametinde {insanın dünyasını ve bilincini oluşturacak bir biçimde} açığa çıkmasıyla **-nefahtu fihi min rûhî-**) meydana geldiğini ve beyine ait tüm özelliklerin bir kompozisyonu olarak insan bilincinin var olduğunun ya da bedene ait tüm özelliklerin bir kompozisyonu olarak insan dünyasının hayalde meydana geldiğinin farkında mıyız?

Ağaç ile meyvenin ya da beden ile beyin ve insan dünyası ile bilinci arasındaki derin bağ ve uyumun farkında mıyız?.

Holografik esasa göre var olan varlığın her bir zeresinde aynı oluşum prensipleri geçerlidir. Dolayısıyla herhangi bir şeyin oluşum sistemini çözen, aynı zamanda her bir şeyin oluşum formülüne de ulaşmış olur.

Bir üst plandaki bilgi daha alt plandaki oluşumlara kodlanır (örneğin, “**Emri semâdan arzı tedbir eder**” ayeti, yeryüzündeki hadislerin, gökteki yıldız ve planetlerin iz düşümü olduğuna {astroloji ilmine} işaret etmektedir..) ya da bir üst plandaki bilgi daha alt plandaki oluşumların özüne ara yüz teşkil eder!. Bu uygulamanın mantığını çözen, tüm oluşumların kuramını da keşfeder.

Ve bir kum tanesinde evreni görür ve bir yabancıçede cenneti bulur.. Tutar avucunda sınırsızlığı ve sığdırır bir saate sonsuzluğu.

Allâh ilminde takdir ettiği yazgıya göre Esmâ’sının açığa çıkışıyla evren ve içindekiler meydana gelir. Meydana gelen herşey, Esmâ hakikatinden meydana geldiğinden, evrensel bir oluşum sistemi ve düzeni içinde varlığını sürdürür!.

İnsan, oluşumundaki evrensel nizamın farkına varacak ve bilincini bedensel algılamamanın oluşturduğu koza içi yaşam kayıtlarından özgürleştirerek kendini evrensel standartlarda tanıyıp yaşayabilecek bir beyin kapasitesiyle meydana gelmiş “**eşref-i mahlûk**”tur (yaratılmışların en şerefli).

Acaba farkında mıyız yaratılışımızdaki bu ayrıcalığı?

Farkında olanlarımız, düşünce gücüyle kozası dışındaki evrene açılıp, hangi gerçeklerden haber getirmişler?.

Kelime-i Şehâdet nedir, nasıl getirilir?. Getirilir mi, yoksa “**Tanrı yoktur, sadece Allâh**” cümlesiyle özü itibarıyla evrenin tek bir bilinçten ibaret olduğunun tespiti ve müşahede edilmesi mi teklif edilmiş..

İmanlının mir’âc’ı olan Salât nedir, nasıl yaşanır?. Teklik esassından hareketle, bedenin dünyevî değerlerinin çekim alanından bilincimizi kurtarıp, evrensel gerçeklere açılarak kozmik bilinç olarak kendimizi deneyimlememiz mi hedeflenmiş..

Savm (oruç) nedir, nasıl tutulur?. Tutulur mu, yoksa oruçtan maksat bedenin geçici dünyevî değerlerinden soyutlanarak, öz değerlerimizle ihya olmamız mı istenmiş..

Hac nedir, neden yapılır?. **Hac**’dan maksat kozmik bilincin evrensel normlarına göre yaşama marifetine ulaşmak mıdır..

Zekat nedir, neden verilir?. Beyin potansiyellerinin cömertçe kuvveye (işler bir devreye) dönüşmesi için, bedensel bağlardan arınmamız amacıyla mı teklif edilmiş..

Naçizane düşüncem...

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 08-05-2014

BÖLÜM 2.8

DÜNYAM

Cümle âlem hayâldir; amma hayâlde hakikat görüntüleri her an ve ebeden cilve göstermektedir!

Hâce Abdulrahman Câmî k.s.

Üstadım selam,

Algı yetersizliğinden dolayı kendimizi beden içre bir varlık kabul ediyor; bedenimizi, dışımızdaki dünya ile içindeki bilincimiz arasında bir sınır kabul edip, dünya ve içindekileri kendimizden kopuk şeylerler olduğu düşüncesi içinde yaşıyoruz. Halbuki dışımızda zannetmek suretiyle kendimizden ayrı gördüğümüz her ne varsa, gerçekte beynimizin içinde meydana gelmektedir.

İçinde yaşadığımız dünya, evrenden beş duyu ile algıladığımız veriler kadarının beynimiz tarafından değerlendirilerek, kavramak üzere kendi içinde içsel (zihinle ilgili) ve dışsal (dünya ile ilgili) projeksiyonlar şeklinde meydana getirdiği evrenin sanal bir simülasyonudur. Beynin kendi içinde meydana getirdiği her ne varsa, nörolojik planda

dahi birbiriyle bağlantılı olup, sistemsel bir bütünlük içinde var olur. Öyle ki, aklımızdan geçen basit bir fikir, yaşadığımız bir duygu veya yerdeki bir kum tanesi bütünlükle uyumlu bir hareket içinde olduğu gibi, yeri geldiğinde bütüne istikamet bile vermektedir!.

Kısaca beynimiz bütünsel işler ve kendi içinde meydana getirdiği her ne varsa, bu bütünlükle uyum içindedir.

Bizim beyin ile ilgili anlamamız gereken çok önemli bir husus vardır...

Örneğin hakikate ermek isteyen bir kişi, kendisini hakikate erdirecek bir biçimde dünyasını düzenlemesi gerekir. Çünkü düzenlemekte olduğu dünyasının beyninden bağımsız bir varlığı yoktur!. Hatta dünyası bizzat beynidir! Dünyasını düzenleyen bir kişi, gerçekte beynini düzenlemektedir ve bunun getirisi bilince yansıtılarak kişiliğin gelişmesine veya zarar görmesine sebep olur.

Daha açık bir ifadeyle, kişi kendini hakikate erdirecek şartları dünyasında oluşturmadan, beynin bu yönde faaliyet göstermesini beklemesi, biber tohumu ekip, ondan gül çıkmasını beklemek kadar anlamsız ve boştur.

Dünyamız, bilincimiz ve beynimiz birbirinden kopuk olan ayrı şeyler olmadığı gibi, birbiriyle paralel bir yol izleyen ayrı şeyler de değildir... Tek bir şeydir!.

Konunun daha iyi anlaşılması için ünlü fizikçi **David Bohm**'un akvaryumdaki balık misaline bir bakalım...

Akvaryum içinde bir balık olduğunu düşünün ve siz akvaryumu direkt olarak değil de, iki ayrı kameradan izliyorsunuz. Kameralardan biri akvaryumun ön yüzüne, diğeri de yan yüzüne bakmakta.

Akvaryum hakkında daha önce bilgilendirilmemiş olduğunuz için, kameralardan gördüklerinizi iki farklı balık zannedeceksiniz. Fakat daha dikkatli incelediğinizde bu iki farklı görüntü arasında bir bağ olduğunu tespit edeceksiniz.

Balık su içinde manevra yaptığında, iki farklı açıdan gelen görüntü birbiriyle uyuşacak ve siz iki görüntü arasında bir ilişki olduğunu anlayarak: *“ya bu iki balık birbiriyle iletişim halinde hareket etmektedir, ya da ben aynı balığın iki farklı açıdan çekilen görüntüsünü izlemekteyim”* hükmüne varacaksınız.

İşte dünyamız, bilincimiz ve beynimiz de bu balık misalinde olduğu gibi aynı ve tek bir şey olup, bunun ayrı şeyler olduğu fikri ise algı yetersizliğinden ve bilgi eksikliğinden kaynaklanmaktadır.

Bedenimize aldığımız gıdalardaki bilgi beynimize akıp, psikolojimizi etkilediği gibi; aynı şekilde beş duyu algılama sistemiyle beynimize akan verilerle dünyamız yeniden yapılanarak kişiliğimiz şekillenir.

Nasıl ki biz *“Ben bu beden değilim!.. Bilinç varlık olarak bedenden bağımsız bir yaratılışa sahibim. Dolayısıyla bedende açlık, uykusuzluk, hastalık, yaşlılık gibi olup biten ne varsa beni bağlamaz...”* diyerek, bedenimizle bilincimiz arasındaki bağı yok sayamıyorsak!. Bunun gibi beynimizin sanal yaşam alanı olan dünyamızdaki konumumuz, içinde bulunduğumuz şartlar, beraber olduklarımız ve sahip olduklarımız ile bilincimiz arasında dinamik bir bağı da yok sayamayız. Beynimiz hem dünyamızı ve kişiliğimizin oluşturucudur, hem oluşturdukları arasındaki bağı sağlayan bir ara yüz durumundadır (dindeki tabiriyle **“varlığın özündeki risâlet {elçilik} boyutu”**)!.

Dünyamıza giren her ne varsa, bizim onlara olan ilgimiz kadar beynimizde yer edinerek dünyamızın şekillenmesinde etken rolleri vardır.

Örneğin, dünyamıza aldığımız bir arkadaşın maddî veya manevî bir sorunu var ve biz bu sorunu çözebileceğimiz halde bu arkadaşla ilgilenmediğimizi düşünelim..

Veya kendimiz için istediğimiz bir nimeti, dünyamıza aldığımız bir başkası için istemiyoruz...

Ya da dünyamıza aldığımız insanlara yalan söylüyor, onları aldatıyor, arkasından dedikodu yapıyoruz... Hatta daha da ileri gidip onlara iftira atıyoruz.

Tüm bunları aslında yaşamakta olduğumuz dünyanın kendi dışımızda bir dünya olduğu sanısı içinde, başkalarına diye yapıyor ve bunun bizi etkilemeyeceğini düşündüğümüz için yapıyoruz.. Halbuki iyi veya kötü, her ne yaparsak başkalarına değil, başkaları üzerinden beynimize ve beynimiz üzerinden kendimize yapmaktayız!.

Bu şuna benzer...

Diyelim ki kalbinizde bir sorun var ve siz: *“Ben kalp değilim, beyindeki bilinçten ibaretim. Kalpte bir sorun varsa, o bedenin problemidir, beni ilgilendirmez..”* diyorsunuz.

Böyle bir şey mümkün mü!?

Bedenimizdeki herhangi bir sağlık sorunu, beynimizde... Beynimiz üzerinden dünyamızı ve kişiliğimizi de mutlak olumsuz yönde etkileyecektir.

Bizim algı yetersizliğinden dolayı kendi dışımızda sandığımız her ne varsa, beynimiz açısından baktığımızda kendi içinde olup bitenlerin sanal simülasyonudur. İşte bu yüzden dünyamıza aldığımız kişi ve nesnelere, tıpkı bedeni-

mizdeki organlar gibi, bizzat kendimizle ilgili görüp tepkisini buna göre belirlemek zorundayız. Dolayısıyla herhangi bir kişiyi veya nesneyi dünyamıza almadan önce bunun beynin çalışma sistemi ve mekanizması açısından oluşturacağı muhtemel sonuçları çok iyi anlamamız gerekir. Zira dünyamıza aldıklarımızı gerçekte beynimize alıp yerleştiriyoruz ve bu yerleştirdiklerimize göre beynimiz dünyamızı düzenleyerek kişiliğimizi oluşturacaktır.

Dünyamızda olan herhangi bir şey, bizim amacımıza uymuyorsa, o şeyi dünyamızdan çıkarmadığımız sürece beynimizde parazit olarak amacımıza ulaşmamızı engelleyecektir. İşte beynin bu çalışma sisteminden dolayıdır ki, şayet bir kişi Allâh Rasûlüne iman ediyorsa, dünyasını da iman esaslarına göre düzenlemek zorundadır. Aksi taktirde imanın getirisinden mahrum kalır.

Allâh Rasûlüne iman eden, dünyasında olanları ya da sonradan dünyasına alacaklarını imanın gereklerine uydu-rur!. Uyumlu hale getiremediklerinin ise hammallığını yap-mayıp, dünyasından çıkarır. Bu da **takva** ile ilgili bir husus-tur.

İşte bu yüzden bu yolun büyükleri **“Seriât, hakikat üzerine bina edilmiş, hakikatin gerekleri üzerine düzenlenmiş uygulamalardan ibarettir.”** denmiştir.

Düşünsel veya hissî olarak kendimiz hakkında ne düşünürsek düşünelim veya ne hissedersen hissedelim... Gerçek şu ki, biz dünyamızdan ibaretiz!. **Dünyamız bilincimiz aynası olup, beynimizde olup bitenlerin yansımasıdır.**

İsteyerek veya istemeyerek dünyamıza aldıklarımızı

zın, beynimizde bir iz düşümü olan nöral haritaları vardır. Bizim dünyamızdakilere olan ilgimiz ve meşguliyetimiz kadar, onların beynimizdeki nöral varlıklarını besleyip, beynimizde işler bir devreye dönüştürürüz ve bunun sonuçları da kaçınılmaz bir biçimde dünyamıza yansiyarak kişiliğimizi şekillendirir.

Dolayısıyla bizler dünyamıza, dünyamızda beraber olduğumuz insanlara, ilgi alanımıza ve meşguliyetlerimize bakarak, hal ve ahvalimizi de pek tabii görebiliriz. Buna muvafık halde hale giren düşünce ve hislerimizin ise bizi yansıltma oranı çok yüksektir!.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 25-09-2012

BÖLÜM 2.9 BEYNİNDE

Kelimelerin, geçmişte beynimizde oluşturduğu anlamları aşarak, işaret edebilecekleri yeni kavramlarda dolaşabilmek!..

Üstad Ahmed Hulûsi

Üstadım selam,

Kur’ân dilinden anlamadan işaretlerindeki gizli sırları bulup kavramamız mümkün değil. Kur’ân dili, insanın hakikati kavraması için kullandığı anlatım şeklidir. Örneğin: **“Muhakkak ki, Allâh indinde İsa’nın oluşumu Âdem’in oluşumu gibidir..” (Âl-u İmran 59)**

Derin düşünen akıl sahiplerine inzâl olan Kur’ân’ın bu ayetinde bilinenin (İsa’nın) oluşumuna kıyasla bilinmeyenin (Âdem’in) oluşumu hakkında ipucu vermektedir.

Kur’ân dili, Efendimizin (s.a.v.) öz dili olduğundan, Kur’ân ayetlerindeki anlatım şeklinin benzerini Efendimizin (s.a.v.) hadislerinde de görürüz. Mesela bir Kudsî

Hadis'te **Allâh ismi manasının** anlaşılması hususunda şöyle der: **“Allâh Âdem’i kendi sûretinde yarattı.”**

Âl-u İmran 59. ayette olduğu, bu Kudsi Hadis'te Allâh ismiyle işaret edilenin ne olduğunun anlaşılmasını sağlamak için bizce bir bilinenden (yani, insandan) yola çıkarak, Allâh ismi manasının anlaşılması konusunda insanın önemli bir ipucu teşkil etmekte olduğu belirtilmektedir. Hatta **Abdülkerîm Ceylî k.s.** bu hususta **“İnsan-ı Kâmil”** isimli kitabında **“Allâh ismi insana aynadır”** diyerek konunun farklı bir derinliğine dikkatleri yönlendirmiştir. Zira tasavvuf ehli de Kur’ân dilinden anlayıp, o anlayış tarzından hareketle benzeri anlatım şeklini kullanırlar.

Peki günümüz bilimsel gelişmeleri bize insan hakkında ne söylüyor?

Günümüz bilimsel gelişmeleri insanı tanımak ve anlamaktan ziyade beyni anlamak üzere çalışmalarını yürütmektedir!. Çünkü insan, beyin faaliyetlerinin oluşturduğu bilinçten ibarettir. Bu bilinç, duyu araçlarından beyne akan verilerle her an bir bilgi dönüşümü geçirerek hal/durum değiştirir. Dolayısıyla bir nihaî oluşum olan insandan bahsetmek yerine, oluşumun ardındaki oluşturan sistem ve mekanizmaya odaklanması, insanı tanımak ve anlamak için daha gerçekçi bir yaklaşım şeklidir.

Yine günümüz beyin uzmanlarına göre insanın bilinci, bedeni ve dünyası, beynin çalışma sistemi ve sahip olduğu özellikleri hakkında fikir veren numune niteliğindedir. Hal böyle olunca insanı tanımak ve anlamak için beyin üzerinde yoğunlaşılması tabî olarak bir zorunluluk haline gelmiştir.

Evet, “**insan**” isminin günümüz bilimsel karşılığı “**beyin**”dir.

Bilimin açtığı bu yeni bakışa göre “**Allâh Âdem’i kendi sûretinde yarattı**” **Kudsî Hadis**’ini, “**Allâh beyni kendi sûretinde yarattı**” şeklinde ele almamız, Allâh ismi manasının anlaşılması konusunda önemli bir basamak oluşturacaktır. Nasıl ki insanı tanımanın ve anlamının yolu beyin biliminden geçiyorsa; aynı şekilde Allâh ismi manası hakkında doğru bir fikir edinmemizin yolu da beyin bilgisinden geçmektedir.

KONUyla İLGİLİ bir başka hususta şudur...

“*Benim beynim...*”

“*Benim bilincim...*”

“*Benim bedenim...*”

“*Benim dünyam...*”

Bu gibi ifadelerin hiçbiri beyin bilimi açısından gerçeği yansıtmaz!.

Çünkü başta benliğimiz olmak üzere, kendimize ait olarak kabul ettiğimiz her ne varsa, beynin kendi içindeki veri işletiminin oluşturduğu soyut tasarımlardır.

Şu bir gerçektir ki, bedene dayalı bir oluşum sürecinden geçen her insan, kendini bedensel bir varlık kabul etme fikri etkisi ile hakikatından perdeli bir yaşam sürer.

Kişi, yaşamının belirli bir noktasında gerçek kimliğine ışık tutan doğru bir bilgi edinebilirse, algı yetersizliğinden kaynaklanan yanlış değerlendirmelerinden önemli bir ölçüde kurtularak kendini tanıma yoluna girer.

Evrenle aynı özden meydana geldiğini fark ederek, evrensel özün holografik olarak varlığındaki mevcudiyetini müşahede eder. Yani, evrensel öze ait manaların beynindeki potansiyel varlığı ile beynin, bir yönüyle potansiyelindeki açığa çıkarmak üzere; diğer yönüyle de açığa çıkardıklarını kavramak üzere işlevlendirildiğini fark eder.

Varlığını ve dünyasını, bedensel algılamaya dayalı olarak beynin kendi içinde meydana getirdiği evrenin sanal bir simülasyonu olarak görüp değerlendirir.

Yüz milyar nörondan meydana gelen ve her bir nöronun onbinlerce bağlantı kurma özelliği ile evrendeki yıldız sayısından daha çok nöral bağ kurma kapasitesine sahip olan beynin, ölümlü beden sınırlı kapasitesi ile kayıtlanamıyacağını; bir frekans okyanusu olan evrenden duyu araçları ile kendine akmakta olan verilerle her an yeni bir hal alarak sonsuzda gelişen, evrensel özün yansıtıcısı olduğu gerçeğini idrak ederek ölümlü beden sınırları ötesinde, evrensel boyutlarda kendini tanıma açılımına erer.

İşte insan ve evrenin hakikati ile ilgili günümüzde bilim yollu tespit edilen bu gerçekler, geçmişte Rasûl ve Nebiler tarafından **vahiy gücü** ile kavranmış ve her biri kavradıklarını yaşadıkları zamanın şartlarına uygun bir şekilde anlatmışlar.

Bilime göre beynimiz, duyu kanalları ile evrenden kendisine ulaşan dalgalardaki verilerin sanal simülasyonu olarak yaşam alanını oluşturan ve buna göre bilincini forme eden... Fakat oluşturduğu şeylerin fevkinde olan bir ruh'tur!.

Beyin, duyu araçlarından gelen verilerin tetikleyerek

potansiyelinden açığa çıkardıklarıyla öz kimliği hakkında fikir edininp zihinsel kapasitesini geliştiren; geliştirdikçe hakikatini daha kapsamlı tanıma durumuna gelerek **“Allâh’ı idrak ancak onun idrak edilemeyeceğini idraktır”** anlayışı noktasına ulaşır, hakikatin kapsam ötesi olduğu idrakına eren; evrensel özün yeryüzündeki en muhteşem yansımasıdır.

Hz. Muhammed’in (s.a.v.) Allâh ismiyle açıkladığı hakikati enfüste (nefsinde/kişisel boyutlarda) tanımak, beyin bilgisinde derinleşmektir. Allâh’ı afakta (ufuklarda/evrensel boyutlarda) tanımak dahi derin beyin bilgisinin getireceği kapsamlı bir içe bakıştır!. Çünkü evrensel boyutlar dışarıda değil, holografik gerçeklik dolayısıyla beynin derûnunda mevcuttur. İslâm dininde ölümün taddılması konusu, bilincin holografik evren gerçeğini deneyimlemesiyle ilgilidir.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 30-06-2011

BÖLÜM 2.10

KABUĞU AT

Bal kavanozu yalamakla balın güzelliklerine erilemeyeceği gibi, varlık terk edilmeden de “vahdet kelâmı etmekle, “vehim” terkedilmez.

Üstad Ahmed Hulûsi

Üstadım selam,

Nörobiyoloji, gözden sinir yolu ile beyne akan frekanslardaki verileri işleyen, her biri görüntünün farklı bir detayına özelleşmiş otuzun üzerinde devrenin varlığından bahseder. Bu devrelerin birbiriyle oluşturdukları nöral bağlar arasındaki aktivite beynin elektromanyetik alanını dalgalandırıp, beyin genelinde senkronize ateşleme meydana getirir ve bunun oluşturduğu sentez ile görüntü deneyimlenir. Beynin elektromanyetik alanında gerçekleşen bu deneyim, bilincin meydana geldiği yerdir. (Not: Konu hakkında daha fazla bilgi isteyenler **Üstad Ahmed Hulûsi**'nin “**Bilinç Beynin Neresinde**” yazısını okumalarını ve **Profesör McFadden**'in “**Senkronize Ateşlenme ve Beynin EM**

Alanı Üzerine Etkisi: EM Bilinç Alanı Teorisi Üzerine Bulgu” makalesini incelemelerinin öneririm.)

Bunun gibi diğer duyu araçlarından beynimize akan frekanslar veya hormonal yoldan beynimize ulaşan veriler dahi konusuna göre özelleşmiş devrelerce değerlendirilerek, beynin manyetik alanı üzerinden ilgili devreleri harekete geçirerek bunların oluşturduğu sentezler ses, his, koku, duyu gibi bildiğimiz deneyimlere dönüştürülür. Tüm bu faaliyetler bilinçaltında, kendini hissettirmeden gerçekleşir.

Beynimiz, bir yandan kendi içinde yürüttüğü faaliyetlerin bilgi kayıtlarını da yaparak, bu kayıtlara göre nöral bağlarını yeniden düzenlerken; diğer yandan kendinde olup bitenleri kendine has şifreyle elektromanyetik dalgalar halinde dışarı yayar.

Beyinde kaydedilen verilerin tekrar çağrıştırılması işlemi ise, kaydın meydana geldiği frekans ile ilgili devrelerin tekrar uyarılması şeklinde gerçekleşir. Ayrıca kaydı oluşturan devrelerde meydana gelecek herhangi bir hasar ya da ilgili devrelerdeki sinaptik zayıflama veya değişim, bilginin tekrar çağrışımını zorlaştırır ve biz o konuyu hatırlamakta zorlanırız.

Beynin çalışma sistemi ve mekanizması hakkında bu kısa bilgiden sonra yazımın esas konusuna geliyim...

Evet, beynimiz çeşitli kanallardan gelen verileri kendi sistemi içinde görüntü, ses, his, koku ve duyu gibi hepimizin bildiği sıradan deneyimlere dönüştürerek bilincimizi oluştururken, bu dönüştürdüklerinin bilgi kayıtlarını da yaparak oluşturduğu bilincin varlığını devam ettirmesini sağlar.

Sizin de bahsettiğiniz üzere hepimiz, önceki kuşaklardan genler yoluyla bize geçen bilginin açığa çıkardığı fizyolojik özelliklerle kendimizi belirli bir ırka ait insan türü varlık olarak deneyimleriz.

Nasıl ki hammadde fabrikada belirli işlemden geçtikten sonra ürün haline gelirse... Aynı şekilde frekans okyanusu olan evrenden duyu kanallarıyla beynimize akan veriler de, beyin veritabanına göre ilgili devrelerce işlemden geçirilerek anlamlandırılır ve bunun gerekli görülen kısmı anlaşılması için kendini temsil eden sembollerle zihnimizde canlanır.

Beynin ürünü anlamdır ve anlamlar kavranılsın diye zihnin aşına olduğu sembollerle (görüntü, ses, tat, koku, his, ve duyu gibi dünyamızı oluşturan şeylerle) ifade edilir.

Fabrikada hazır hale gelen ürünün ambalajlanması gibi, beynimizin zihnimizde meydana getirdiği bu semboller de, kendi içinde yaptığı değerlendirmelerinden oluşan anlamların ambalajı hükmündedir.

Ne var ki beynimiz, kavrama aracı olan prefrontal korteksteki bilgi yetersizliğinden dolayı, zihninde canlandırdıklarını gerçek veri kabul etme zorunluluğu ile içeriğinden perdeli bir bilinçle yaşamına başlar.

Örneğin, beynin algı kapasitesine göre zihninde canlandırdığı beden sembolü ve deneyiminin yanlış değerlendirilmesi ile kişi kendini bendensel varlık kabul edip, bireysel benlik duyguna kapılır. Halbuki beynin zihninde canlandırdığı ve deneyimine yol açtığı her ne varsa, tüm bunlar evrenden algıladıkları kadarından değerlendirebildikleri olup, öz potansiyelindeki özelliklerinin açığa çıkmış sanal simü-

lasyonudur.

Başka bir ifadeyle dünyamız, beynimizin hakikati olan evrenle dinamik ilişkisinden bilinçüstüne çıkardıklarının çok boyutlu temsilleridir. Kişi bu temsilleri esas veri kabul etmek suretiyle ilhada sapar (dindeki tabiriyle “**şirk**”). Kendini bedensel varlık kabul ederek, evrensel kimliğinden perdelenir. Evrensel özün seyreden gözü, işiten kulağı, konuşan dili ve tutan eli olduğu şuuruyla yaşamanın yüceliğinden, ölümlü bedeninin kayıtlı dünyasına iner.

Beynin evrenle derin bağlantısı ve dinamik ilişkisi; bu ilişkinin beyni dalgalandırarak veritabanında meydana getirdiği bilgi dönüşümü; bilgi dönüşümünün beyinde tetiklediği potansiyeller ve bunun gün yüzüne çıkadıkları ile kendini tanıma; tanıdıkça bilinmeyen potansiyellerinle sınırsız ve sonsuzluğunu farketme ve nihayet idrak edilemeyeceğini idrak ile “**Allâhû Ekber**” diyebilmesi, insanın esas gayesi olmalıdır.

Ürün, ambalaj ve etikete ait bir şey değildir... Aksine ambalaj ve etiket ürüne aittir!. Esas olan üründür, ambalaj ve etiket ise dikkatleri ürüne çekmek için icat edilmiştir.

Bunun gibi dünyamızı oluşturan şeyler de, beynin bedensel algılama sistemine karşılık gelen evrenin zihnimizdeki sanal modeli olup, dikkatimizi evrenin potansiyellerine (dindeki tabiriyle “**Allâh Esmâ’sına**”) yönlendirmek içindir. Evrenle aynı özden meydana geldiğimiz için, öz kimliğimizi (dindeki tabiriyle “**Allâh’ı**”) tanımamız için işaretlerdir. Bunu böyle kabul ettiğimizde, kendimizi ayrı bir birey görmekten kaynaklanan sahiplik ve aidiyet duygusunun bir önemi kalmaz ve bunun oluşturduğu korku, endişe ve kaygılar anlamsız hale gelir. **Böylece Hz. Muhammed’in**

(s.a.v.) Allâh ismiyle açıkladığı evrensel özün, beyin mekanizması ile potansiyellerini bilinçüstüne çıkarmakta olduğunu ve açığa çıkardıklarını yine beynin kavrama mekanizması ile idrak ettiğini, kendisi olarak yaşarız. Takdirde Velâyet varsa, evrensel özün konuşan dillerinden bir dili, tasarruf eden kudret ellerinden bir eli olarak alemlere rahmet oluruz.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 28-11-2011

BÖLÜM 2.11 BEYNİN İDOLÜ

Kendini asla bedenın gölgesiyle veya onun yansımasıyla ya da hayalinde veya rüyada gördüğün şekliyle tanımlayamazsın. Bundan dolayı kendini bu yaşayan beden ile tanımlamamalısn.

Şankara

Üstadım selam,

İnsanın oluşumu anne rahminde hücre döllemesiyle başlar. Dölleme ile oluşan yeni tek hücre genetik bilgi istikametinde bölünerek çoğalır ve taşıyıcısı olan bedenini oluşturur.

Döllemenin oluşturduğu yeni tek hücrenin kendindeki genetik potansiyeli hakkıyla açığa çıkaracak organı, beyindir.. Diğer organlar ise beynin oluşumunu ve gelişimini destekler.

Ayrıca beden, beynin taşıyıcısı olması yanı sıra, sahip olduğu fiziksel özellikleri ile beyin kapasitesine nümûnedir de.

Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) buyurduğu üzere her birimiz, anne rahmindeki oluşumumuzun 120. gününde belirlenen ömür sürecine geldiğimizde, ölümlerle bir dönüşüm geçirerek bedensel yaşamımızı sonlandırır ve bir üst yapıda yaşamımıza devam ederiz. Bu üst yapı, kişinin dünyadaki düşünsel ve eylemsel aktivitelerinin beyninde tetiklediği potansiyellerinden oluşan; beynin dalga faaliyetiyle meydana getirdiği bir tür elektromanyetik dalga yapısıdır (*astral beden* de denilen, dinde insanın ölümötesi bedeni anlamında kullanılan “**ruh**”).

İnsan beyni sonsuz bir açılım kapasitesinin getireceği sınırsız imkanlara sahip olup, **Hz. Muhammed’in (s.a.v.) Allâh ismiyle açıkladığı varlığın hakikatini öz vasıflarıyla (Esmâ’sıyla) evrensel boyutlarda tanıyacak ve yaşayacak bir ilim ve kudret potansiyelidir.** Ne var ki insan, dünyadaki bedeni eşliğindeki oluşumu ve gelişimi sürecinde kendini bedensel varlık kabul etme girdabına kapılarak, bir nümûne hükmünde olan ve ölümlerle son bulacak bedenin sınırlı imkanlarıyla, kendisini sonsuzluğa taşıyacak olan beynin aşkın potansiyellerinin getireceği sınırsızlığın önünü tıkar.

Kişi eğer beynin aşkın nimetlerinden yararlanmak istiyorsa, öncelikle beyinsel bir varlık olduğunu kabul edip, bedensel varlık sanısı girdabından kendini kurtarmak zorundadır. İşte **İslâm dinindeki Risâlet ve Nübüvvet bahsi,**

özellikle bu konuda insanları aydınlatmak ve yol göstererek yardımcı olma amacını güder.

Risâlet işleviyle insanlığa varlığın hakikati, oluşum ve gelişim sistemi gerçekleri açıklanırken; **Nübüvvet** işleviyle de bu bildirimlerin gereğinin yaşanması için yapılması gerekenler bildirilmiştir.

Risâlet ve Nübüvvet bildirimlerine dayalı bir aydınlanma, beynin yapısal özelliği ve doğası açısından en ideal olanıdır. Çünkü her iki kanaldan bizlere ulaşan bilgi, bilinç (prefrontal korteksteki aklî işlevlerin sonradan edinilmiş bilgiye göre yürüttüğü mantık/varsayım) devrede olmaksızın, **vahiy gücüyle** (varlığı oluşturan orijin bilginin boyutsal yolla bilinçte açığa çıkması ile) edinilmiştir.

Vahiy gücünün açığa çıkarttığı bilgiye tabi olunması, beyindeki aşkın potansiyelleri (evreni meydana getiren ve tedbir eden sistemin ana kuvvelerini {holografik esasa göre meydana gelen evrende, her birimin oluşumu ve gelişiminde tek bir sistemin aynı kuvveleri iş görür}) direkt olarak tetikleyerek harekete geçirir. Böylece kişi bedensel algılamanın oluşturduğu sınırların ötesinde, evrensel boyutlarda kendini tanıma anlayışı açıklığı (dindeki tabiriyle “**iman**”) edinir. İman, kişide boyutsal farkındalıklar, derin hissiyatlar ve bunların beyinde tetikleyerek harekete geçireceği evrensel yetiler kazandırır.

Konumuzla ilgili bir diğer önemli nokta da şudur...

Beynin bilgi kapasitesinin artması ile kudret açılımının meydana getirdiği anlayış açıklığı (ve bunun oluşturduğu farkındalıklar, hissiyatlar ve yetiler), tıpkı fiziksel özel-

liklerimizde olduğu gibi, sadece beynin mevcut potansiyellerine bir nümûnedir!. Beynimiz, nümûne hükmündeki açılımlarıyla kayıtlanmaktan dahi beridir (dindeki tabiriyle “Ruh-ül Kuds”tür). **Enbiyâ’ sûresi 22.** ayet bu gerçeğe şöyle işaret eder: **“Arş’ın Rabbi Allâh, onların vasıflarından münezzehtir.”**

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 04-08-2013

BÖLÜM 2.12

BEYİNDE İKEN

İçinde doğdunuz aile, içinde yaşadığınız kültür, arkadaşlarınız, işiniz, izlemiş olduğunuz her bir film, yapmış olduğunuz her bir sohbet sinir sistemimiz üzerinde iz bırakmıştır. Bu kalıcı, mikroskobik izler birikerek sizi siz yapan bütünü oluşturur ve nasıl birine dönüşebileceğinizle ilgili sınırlamalar getirir.

David Eagleman

Üstadım selam,

Gözlerimiz, görüntüye çevrilecek frekanslardaki verileri sinir sistemi üzerinden **“içsel gözümüz”** de diyebileceğimiz, beynin oksipital bölümüne iletir. Gözlerimizin duyarlı olduğu frekans aralığı ultraviyole ile infraruj arasındaki elektromanyetik dalgalarla sınırlı olduğu tespit edilmiştir. Gerçi gözlerin duyarlılık kapasitesi aslında biraz daha esnek. Zira gözler belirli pratiklerle geliştirilerek duyarlılık sınırlarına yakın olan frekansları da beyne iletebilir. Böylece biz **“aura”** denilen, bedenin belirli manyetik katmanları-

nı da algılayarak, gözlem yollu o katmanlara dair bilgi edinebiliriz.

Beyinde görüntüyü oluşturan oksipital bölgesinin işlevi, sadece gözlerden gelenlerle de sınırlı değildir. Gözlerin duyarlı olduğu frekanslar, gözlerin dışında başka kanallardan da beyne iletildiğinde, bu dalgaların dolaylı yoldan oksipital bölüme yönlendirildiği bilimsel olarak ispatlanmıştır. Dolayısıyla gözler işlevini yitirse bile, gözler dışında başka yollardan aynı frekansların beyne iletilmesiyle beyinde görme işlevi devam edebilir.

Ayrıca beynin oksipital bölümü, gözlerin duyarlı olduğu frekans aralığı ile sınırlı da çalışmaz!. Uykuda gördüğümüz rüyalar veya ayıkken görülen vizyonlar, gözlerin duyarlılık kapasitesi dışındaki frekansların da bir şekilde görmeyi oluşturan devrelere iletilmesiyle alışagelmışin dışında bir rüyet meydana gelir.

Ses dalgalarına karşı duyarlı olan aranjör bir arkadaşım, gördüklerini daha derinden ses olarak algıladığını anlatmıştı. Tabiki bunun aksi de mümkündür. Tüm bunlar *sinestesi* de denilen, beyinde ilgili veya ilgisiz devreler arası nöral bağlardan kaynaklanmaktadır. Hatta bazı beyin bilimcileri soyut düşünmeyi, simgelemeyi, boyutsal tefekkürü sinestesi ile ilişkilendirmişlerdir. Bunlardan biri ünlü beyin uzmanı **V.s. Ramachandran** olup, “**Öykücü Beyin**” kitabında sinestesi ile ilgili okumaya değer tespitleri vardır.

Gözlerde olduğu gibi, bedenimizdeki tüm organlar belirli işlevle sınırlı olup, mevcut kapasitesinin dışına çıkamayan yapılardır. Buna mukabil beynin işlev kapasitesinin bir sınırı yoktur!.

Beyindeki mevcut devrelerin kapasitesini geliştirebileceğimiz gibi, hiç yoktan yeni devreler oluşturabilir ve devreler arası nöral bağlar kurarak alışılmışın dışında yeni bir takım yetiler edinerek özelliklenmemiz mümkündür.

Dinî terminolojide “**melek**” kelimesi **kuvve** anlamına gelir ve “**kanatlar**” mecaz yollu bu kuvvelerin işlev yönüne işaret eder. Bedenimizdeki organlar bedensel kuvvelerimiz olup, Kur’ân’da buna “**yeryüzü melekleri**” diye işaret edilmiştir. Bedensel kuvvelerle sınırlı olmayan beynimizin kuvveleri ise dindeki tabiriyle “**semâ melekleri**”nden olup, evrensel boyutlarda genişleme yetisi ve evrensellik üstü bir bilgi açılımı kapasitesine sahip olduğundan “**âlûn**” denmiştir.

Gelelim tekrardan beyin bilgi işletim sistemine...

Beyinde görüntüyü oluşturan oksipital devre, gözlerden gelen frekanslardaki veriler ile uyarılarak harekete geçirildiğinde, beyin elektromanyetik alanı üzerinden uyarıldığı konuyla ilgili tüm devrelerinde senkronize ateşleme meydana gelir. Bu şekilde beyin genelinde bir bilgi işletim süreci başlar.

Örneğin gözlerden gelen sinyaller görmeyi oluşturan merkezde bir parfüm görüntüsü olarak tasvir olunduğunda, beyin elektromanyetik alanı üzerinden o tasvir olunan görüntü ile ilgili diğer devrelerine kodlanmış koku, his, duygu, anılar v.s. gibi tüm veriler tekrar çağrıştırılarak, kişinin o anki bilinç durumuna göre kompoze olur. Beynin bu işletim sistemi sadece görmekle sınırlı olmayıp, her türlü algı biçimi için geçerlidir.

Bedenimizdeki tüm organların beynimizde devre ola-

rak iş gören, nöral bağlantı ağlarından oluşmuş yazılım haritaları vardır. Ben buna organların beyindeki **“ruh ikizleri”** diyorum.

Organların beynimizdeki ruh ikizleri, işlevlerini çoğunlukla orijinleriyle paralel yürütür. Şöyle ki, bedenimizde olup biten her ne varsa, sinir sistemi üzerinden beyindeki ruh ikizlerini bilgilendirerek yazılımlarını günceller.

Örneğin kalp atışı hızlandığında, kalbin beyindeki ruh ikizi de bundan etkilenir. Beynimiz bu şekilde (yani, kendindeki ruh ikizleri üzerinden) kullanmakta olduğu bedeniyle ilgili tüm gelişmelerden haberdar olur.

Beden ve beyin arasındaki bu ilişki otomasyonla bilinçaltında gerçekleşirken, bunun çok azı bilinçüstüne yansıtılarak bizler tarafından farkedilir. Bedenimizde olup bitenlerle ilgili farkında olduklarımız, beynin bilinçüstüne çıkardıkları kadardır.

Aslında beynimizde sadece bedenimizin organlarının ruh ikizleri iş görmez... Beynimizde beden üzerinden veya direkt bir kanalla dışarıya/evrene ulaşıp bağlantı kurduğu herşeyin ruh ikizleri!... Yani, beyinde devre olarak iş gören, nöral bağlantı ağlarından oluşmuş yazılım haritaları vardır. Dolayısıyla çevremizdeki insanlarla temasımız dolaylı yoldan, o insanların beynimizdeki ruh ikizleri üzerinden gerçekleşmektedir.

Annemiz, babamız, eşimiz, sevdiğimiz veya sevmediklerimiz (kısaca dünyamızda olan her ne varsa), tüm bunlar beynimizde nöral haritalar şeklinde birer yazılım olarak mevcuttur. O kişilerden bize ulaşacak veya bizden onlara gidecek herhangi bir bilgi, beynimizdeki ruh ikizleri üze-

rinden gerçekleşir. **Bu ruh ikizleri, Allâh Esmâ'sını varlığımızda da açığa çıkartan beynimizdeki bir nevi elçilik boyutudur.**

BEYNİMİZ oluşumu sürecinde, bedenimizdeki organlardan sinir sistemi ile iletilen frekanslarla programlandığı için, beynimizde ağırlıklı olarak bedensel kuvveler iş görür.

Konunun daha iyi anlaşılması için biraz açayım...

Beynimizde görüntüyü oluşturan oksipital bölümü, oluşumu sürecinde gözlerden sinir sistemi ile iletilen frekanslarla programlandığından, gözlerin algı kapasitesiyle sınırlı çalışır.

Ancak oksipital bölümün frekans alım kapasitesi artırılabilir ve gözün algı sınırı dışındaki frekansları da alıp görüntüye dönüştürmesi mümkündür. Uykuda gördüğümüz rüyalar veya ayıkken görülen vizyonlar buna bir örnektir.

Hatta beyin ve bedeni birbirine bağlayan sinir sistemindeki iki yönlü akımdan dolayı, beynimizin bedenin kapasitesini dahi geliştirmesi mümkündür!.

Sadece bedenin değil!!!. Beynimiz, beden üzerinden bağlantı kurduğu dünya ve içindekiler üzerinde dahi bu şekilde tasarruf etme yetisine sahiptir.

Bedenin algı kapasitesi ve fiziksel özellikleri dışında beynimiz çok üst düzey (paranormal) algı ve metafizik tasarruf araçlarına sahiptir. Çoğumuz zaman zaman beynimizdeki bu üst düzey algı ve metafizik tasarruf araçlarının parapsikolojik vakalar yaşamışızdır. (Nota: “**Kırk Hadis**” kitabında beynin üst düzey algı ve metafizik yetilerine kısaca

“beynin evrensel kuvveleri” şeklinde değinmiştim ve bunun ismi Allâh olan Vahid’ül Ahad’ın Esmâ’sı ile kendini tanımladığı öz, kemâl ve evrensel vasıfları olduğunu kitap boyunca izah etmeye çalışmıştım.)

Beyindeki epifiz, bu üst düzey algı ve metafizik yetilerin hem oluşturucusu, hem de tetikleyicisidir. Bedensel algının yetersiz kaldığı çok üst düzey frekansların beyne geçiş noktası olan epifiz, beyin randımanını artırarak duyu araçlarıyla yöneldiğimiz özne veya nesnelere derûnuna nüfuz etmemizi ve öz bilgisine ulaşmamızı sağlar.

İşte epifizden beyne geçiş yapan yüksek frekansların etkisiyle beynimizde üst düzey algı ve metafizik yetiler zaman zaman devreye girer ve bir takım aşkın (transcendent) deneyimleri yaşamamıza sebep olur.

TALÂK sûresi 12. ayette “Allâh’ın her şeyi (yaratana) olarak ilmen ihâta ettiğini bilesiniz..” der.

Beyin bilimi açısından bu ayet, her bir şeyin beyinde nöral bağlantı ağlarından oluşan holografik yazılım haritaları olduğuna işaret eder. Holografik diyorum çünkü beyinde herhangi bir şeyin kayıt işlemi kesitsel algı ile o şeye odaklanması, fakat o şeyin frekanslarının holistik olarak beyne geçmesi şeklinde gerçekleşir. Dolayısıyla beynimiz her bir şeyi, kendindeki holografik yazılım bilgisi ile kapsamış durumdadır.

“**Aynı cins aynı cinse muhatap olur**” esasına göre ve “**yoktan bir şey var olmaz**” kuralı gereğince... Beynimizde meydana gelen her ne varsa, bu sadece hariçtekini yansıtması şeklinde meydana gelmez.. Beynimizde meydana ge-

len herhangi bir şey, kendi öz potansiyelini hariçten gelen etkisi ile açığa çıkarması şeklinde gerçekleşir.

Birçok hayvan aslında biyolojik yapıları yönünden hayvan olup, bunun yanı sıra cinleri ya da melekleri de algılamaları yönüyle de o türlerle ortak özelliklere sahiptir.

Rasûl ve Nebiler dahi sadece insan türünden olmayıp, **Cebrâil** isimli melekle iletişim kurlmaları yönünden, o türe ait bir yönleri de vardır.

Allâh ilminde ilmینی seyretmek için takdir ettiği varlık yazgısı, holografik esasa göre varlığın her bir noktasında bütünüyle mevcut olduğundan, her birim Allâh ilmini kendi oluşum programı doğrultusunda yansıtarak dünyasını ve kişiliğini oluşturur.

İnsan beyninin boyutsal derinliğinde tüm boyutları ve sayısız türleriyle evrenin yazılım kayıtları (ruh ikizleri) faldır. Bundan dolayı insan, bedensel algılama (beş duyu) ile kayıtlanarak dışsalı durumuna getirdiği evrene, beynin üst düzey algı ve metafizik yetileri ile içsel bir yolla açılacak muhteşem bir kapasitede meydana getirildiğinden “hilâfet” ile vasıflanmış “eşref-i mahlûk”tur.

KONUYLE İLGİLİ bir diğer hususta şudur...

Yakın bir tanıdığınızı dikkatle incelediğinizde, o kişide annesinin, babasının, kardeşlerinin, arkadaşlarının, sevdiği ve nefret ettiği insanların izlerini görürsünüz.

Aslında başkalarına ait olarak gördüğümüz o izler, küçük yaştan bu yana dünyamıza giren birçok insanın beynimizdeki bilgi sentezinden oluşur.

Bazı insanlarda meydana gelen “*kişilik bölünmesi*”

(split personality), beyindeki türlü kişilik kayıtlarının bir sebeple tek bir kişiliğe kompoze edilememesinden kaynaklanmaktadır.

Beyin kendi kişiliğini, temasta bulunduğu insanların beynindeki nöral bağlantı haritaları şeklinde oluşmuş yazılımlarının (ruh ikizlerinin) birbirleriyle oluşturdukları nöral bağlar yoluyla... Yani, *sinestezi* ile kompoze ederek oluşturur.

Beyin, bir yandan çeşitli kanallardan kendisine gelen frekanslardaki verileri analiz ederek farklı bölümlerine kodlar; diğer yandan ise kendindeki farklı bölümlere kodladıklarını sentezleyerek birbirleriyle uyumlu hale getirip, bir bütünsellik içinde dünyasını meydana getirir ve dünyasına göre kişiliğini forme eder.

Konuyu basamak halinde şöyle ele alabiliriz:

Beyin, taşıyıcısı olan bedenini en ince ayrıntısına kadar analizden geçirerek nöronlarına kodlar ve kodladıklarının data senteziyle kendi içinde bedeninin sanal simülasyonunu meydana getirir.

Beyin, bedensel algılama araçlarıyla evrenden algıladıklarını dahi aynı şekilde analiz ederek nöronlarına kodlar ve bu kodladıklarını da sentezleyerek kendi içinde bedeninin yaşam alanı olan dünyanın sanal simülasyonunu (dünyasını) meydana getirir.

Ve nihayet beyin, kendi içinde meydana getirdiği bu sanal simülasyona göre zihnini forme eder (kişiliğini oluşturur).

YERİ GELMİŞKEN...

Sizin açıkladığınız üzere **Rical-i Gayb**'dan olan **Yenileyicinin** (dindeki tabiriyle “**Müceddid**”) beyninden yayılan yenilenme dalgalarıyla atom parçalanarak kuantum fiziği keşfedilmedi.

Yenileyici kendini atomun parçalandığı ve kuantum fiziğinin keşfedildiği bir zaman ve şartlar içinde buldu.

Bu veriler Yenileyicinin üstün beyin kapasitesiyle analiz edilip, **İslâm** dinine dayalı bir biçimde sentezlenerek “*modern bilimler eşliğinde Kur’ân ve Rasûlullâh açıklamalarındaki metaforların deşifresi*” açılımını oluşturdu.

Bilimsel gelişmelerin Yenileyicide meydana getirdiği bu bakış ve yaklaşım tarzı, insanların İslâm dininden tekrar faydalanmalarını sağladı.

Şöyle ki, bir insanda meydana gelen hikmet ve kudret açılımı, **Rical-i Gayb**'ın güçlü beyin dalgalarının desteği ile morfik alan üzerinden tüm insanlık için ilâhî bir hibedir.

Sevgi ve saygılarımla,

Waalwijk, 29-12-2011

BÖLÜM 2.13

KELEBEK ETKİSİ

Kelebeğin kanat çırpışı gibi küçük bir şey Dünya'nın yarısını dolaşacak büyük bir tayfuna neden olabilir.

Kaos Teorisi

Üstadım selam,

İster içsel bakışla kişiliğimizde derinleşelim, ister dışsal bakışta evrenin sonsuzluğuna açılalım... Gerçek şu ki, her halukarda sadece ve sadece beynin çalışma sistemi ve bunun açığa çıkardığı anlamlarla karşı karşıyayız. Nitekim **“Ne yana dönersen Vechullâh karşıdadır”** ayetinde bu sırta da işaret edilmiştir.

Hatta yönelim dahi beynin zihinsel devreleri ile gerçekleştğini hatırlarsak... **İsmi Allâh olan hakikatin kendinden kendine diyebileceğimiz bir şekilde, beyin adı altında Esmâ'sıyla irsâl olup (açığa çıkıp) beynin zihinsel devreleri ile açığa çıkmış vechini seyretmekte olduğuna fark ederiz.**

İşte bu gerçeği kavrayabilirsek, mental veya fiziksel bir varlık olmadığımızı da anlamış oluruz. Zira bizler, bir frekans okyanusu olan evrenden (yani, Allâh ilminden) algıladığımız bilginin beynimizde tetikleyerek harekete geçirdiği ilahî kuvvelerden meydana gelen kudsî oluşumlarız.

Allâh Esmâ'sının açığa çıkış seyri, beyin çalışma sistemi ve mekanizması üzerinden gerçekleşir. Çeşitli kanallardan beyne gelen frekanslardaki verilerin birçoğu bilinçaltında değerlendirilirken; kavranılması gerekli görülen az bir kısmı ise dünyamızı oluşturacak şekilde belirginleşerek zihnimizi forme edip kişiliğimizi var eder.

Biz, insanı ve dünyasını anlamak ve insanlığın çeşitli soru ve sorunlarına çare olmak istiyorsak eğer, işe öncelikle insanın hakikatini bilmek ve beynin çalışma sistemini kavramakla başlamak zorundayız!

Bu yazımda beynin çalışma sistemi ile ilgili şu çok önemli bir incelikte bahsetmek istiyorum: Fiil, beyinsel bir işlevin algıdaki temsilidir.

Diyelim ki bir kahve fincanını kulbundan iki parmakla tutuyoruz. Yani, bir dalgınlık veya dikkatsizlik halinde denge hızla bozulup kahveyi döküyoruz. Biz fincanı bu şekilde dikkatsizce tutmaya devam ettiğimiz sürece, tutmamızı sağlayan beyinsel işlevler beynin diğer alanlarına da kayıp, o alanlara da dikkatsizliğin yayılmasına sebep olacaktır. Başka bir ifadeyle, fincan tutmak gibi basit bir fiil, şayet doğru bir şekilde yerine getirilmezse(!)... İşlevdeki bu yetersizlik, beynin diğer alanlarına da kayıp yayılacak ve beyinde genel bir kavrama sorununa sebep olacaktır.

Aksine fincanı sağlam tuttuğumuzda ise, beynin bu iş-

levi diğer alanlarına da kayıp yayılarak, o alanları da sağlam kavrama konusunda bilgilendirip motive edecektir.

Beyin bütünseldir... Bundan dolayı beynimizdeki herhangi bir işlemin sonuçları mutlaka diğer alanları da etkileyecektir.

Konuyla ilgili bir örnek daha veriyim...

Görüşüğümüz insanlar her ne kadar bizim dışımızda var olan, bizden ayrı bireyler olsalar da... Gerçekte her birini var kılan nöral bağların beynimizde bir iz düşümü vardır (Not: bu konuda daha fazla bilgi için **Bölüm 2.12** bakınız). Özellikle duygusal bazda (pozitif veya negatif fark etmez) bizi en çok etkileyen insanlar, ayna nöronlar üzerinden beynimizi etkileyerek kendilerine benzetirler. Bundan dolayı Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.): **“Kişi, dostunun dini üzeredir. Bu nedenle her biriniz, kiminle dost olacağına dikkat etsin..”** buyurmuştur.

Ayrıca beynimiz üzerinden diğer insanlarla bağlantı kurduğumuz için, bizim başkalarına yaptığımız iyilik veya kötülük anlamındaki fiillerimiz önce bizi etkileyecek ve sonra da ulaşacak olursa eğer o kişiyi bulacaktır. Yani, başkalarına yaptığımızı sandığımız her ne varsa, ilk önce kendimize yapmaktayız.

Yine konuyla ilgili bir başka hususta şudur...

Diyelim ki evdeki çöp doldu ve biz bunun farkında olduğumuz halde umursamıyoruz veya *“sessiz kalyım, nasıl olsa biri atar”* diyoruz.

Dışımızda olarak algıladığımız o çöp aslında beynimizdeki belirli bilgi işletim alanlarının sanal simülasyonudur. Çöpün dolu olması, beynin ilgili alanlarında meydana

na gelmiş tıkanmanın temsilidir. Biz o çöpü boşalttığımız vakit, gerçekte o çöpün temsil ettiği beynin işletim alanlarındaki tıkanmanın yollarını açmış oluruz. Umursamadığımızda ise beynin ilgili alanlarında meydana gelen tıkanma, beynin tamamındaki veri akışını olumsuz yönde etkileyerek bizde genel bir denge bozukluğuna sebep olacaktır. Ayrıca **“umursamazlık”** veya **“başkasından bekleme”** gibi hal-ler, beyin geneline yayılarak beynin ana karakterini oluşturma ihtimali tehlikesi de vardır.

İşte çeşitli örneklerle bahsettiğim beynin bu çalışma mekanizmasından dolayı Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: **“Kardeşine tebessüm etmen sadakadır. İyiliği emredip kötülükten sakındırman sadakadır. Yolunu kaybeden kimseye yol göstermen sadakadır. Yoldan taş, diken, kemik gibi şeyleri kaldırıp atman da senin için sadakadır.”**

Fark edileceği üzere beyin bilgisi ışığında Kur’ân ve hadisleri anlama çalışması, bizi mutlak gerçeklerle karşı karşıya getirerek varsayımlarımızdan arındıracaktır.

Hayatımızda en basit ve sıradan gibi görünen şeylerden en komplike olanına kadar... Herşey beynimizdeki sayısız bilgi işletim süreçlerinin sanal simülasyonlarıdır. Bize karmaşık ve dağınık gibi gelen beyinsel işlevlerimiz, gerçekte birbiriyle uyumlu, sistemsel bir bütünsellik halinde çalışır.

Yapılması gerektiği gibi yapmadığımız veya ihmal ettiğimiz en basit bir düşünsel veya eylemsel fiilimiz, beynimizde işletim yetersizliğine sebep olacaktır. Hatta yaşamımızı güçlü bir kasırğa gibi altüst edecek kelebek etkisini başlatabilir.

Tabi bunun aksi de mümkündür...

Yapılması gerektiği gibi yaptığımız ve ihmal dahi etmediğimiz en basit bir düşünel veya eylemsel bir fiilimiz, beyin genelini olumlu yönden etkileyerek yaşamımızı güzelleştirecek mucizevî gelişmelere sebep olabilir.

Kısaca beynimizde meydana gelecek müspet veya menfi bir oluşum, öngörülmez kazançlar veya kayıplar doğurabilir.

Sizin de belirttiğiniz gibi: **“Dünyadaki çok önemli değişiklikler çoğu zaman hiç önemsemediğin ufak olaylarla başlar. Hiç bir şey küçümsenmemeli! Her oluşum bir basamak.”**

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 22-02-2012

BÖLÜM 2.14

EPİFİZ 1

Mir'âc odur ki, ölümü tadan kişi, intizâr vaktinde gözlerini ona diker

Hadis-i Şerif

Üstadım selam,

Bugün “**DMT spirit molecule**” belgeselini izledim.

Belgeselde **epifiz bezinin** (beyinde üçüncü göz diye tanımlanan, mercimek büyüklüğünde kozalaklı bez... İngilizcede adı “**pineal gland**”) salgıladığı DMT molekülünün (bir tür nörohormon) bilinçte transcendent deneyimlere sebep olduğu anlatılıyor.

Ayahuasca isimli bitkiden de elde edilen ve içilerek vücuda alınan DMT hormonu, LSD gibi halüsinojenlerden farklı olarak, kişide varlığın tekliği esas ve bütünlüğü deneyimini stimüle ettiğinden bahsediliyor.

Ayrıca belirli meditasyon çalışmalarının epifizde DMT salgılanmasına destek olduğu ve bu tür salgılamının

oluşturacağı aşkınlık halinin daha derin etkileri olduğu konusuna da değinilmektedir.

Kişi DMT hormonu etkisi altında iken hakikatine urûc ederek (şuursal bir yükselişle) birimsel varlığın(ın) yokluğunu deneyimliyor.

Belgeselde bir denekin **nokta** olarak tanımladığı, **evrenin tekillikten meydana geldiği** deneyimini paylaşması ise çok ilginç. Çünkü siz dahil, bazı tasavvuf ehli kitaplarında tekilliği **nokta** benzetmesi ile açıkladığından, bu benzetmenin ortak bir vizyondan kaynaklandığı fikrini oluşturdu bende.

Denekler üzerinde yapılan araştırmalar sonucunda, bu hormonun kendini beden veya birim kabul ve hissetme durumundan kişiyi çıkartıp, tümel tekin hayalî yansıması olduğu deneyimini yaşattığını saptayan bilim insanları, DMT molekülünün insanın evriminde önemli bir rolü olabileceğini de düşünmekteler.

Burada aklıma şu husus geldi...

Bazı tasavvuf kaynaklarında daha üst özellikli/şuurlu yeni bir neslin oluşumunda **Ulü'l Azm** olarak tanımlanan **Rasûllerin** önemli bir kilit taşı olduklarından bahsedilir. Bu bilgiden hareketle, evrenin ilk oluşum bilgisinin epifiz üzerinden beyinlerine geçişi ile teklik şuuruna evrilen bu zevatin beyinlerinden yayılan dalgalarla insanlık kademe kademe gerçeğe evrilmiş ve son Nebi Hz. Muhammed (s.a.v.) ile insanlığın evriminin tamamlanmış olduğunu düşünmekteyim.

DMT hormonunun beyin yönetimine el koyması ile deneklerin her biri kısa bir süre içerisinde **varlığın tekli-**

ği ve sistemsel bütünselliği gerçeğini deneyim yoluyla kolayca anlayabiliyorlar... Etkisi geçip, denekler bireysel kimliklerine geri döndüklerinde ise, anlatımlarından her birinin benzeri deneyim yaşadıkları ortaya çıkıyor.

Burada aklıma sizin “**İnsan ve Din**” isimli kitabınızda “**Tadına Varmak**” bölümündeki şu cümleler geldi:

“Bilinçli insan ruhu, bedenle irtibatını tam olarak kopardığı zaman, kim olursa olsun önce kendi bilinç ve arınmışlık mertebesine göre kendi öz hakikatine doğru bir yükselişe geçer.

Daha sonra, ruhtaki veri tabanının zorunlu getirisi olarak, -kendini tüm yaşamı boyunca beden olarak kabullenışı ve bedene dönük yaşaması nedeniyle- bedenine döner; kendini, varsa, duruyorsa eğer, bedeniyle bütünleşmiş olarak bulur.”

Ne kadar ilginçtir ki, Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) “**ölmeden önce ölünüz**” diye buyurduğu ve tasavvufta **yakîn hallerinden** olarak bilinen deneyim ile DMT etkisi altında olan deneklerin deneyimledikleri tabanda aynı olup, ölümün gerçekleşmesi halinde tüm insanların yaşayacağı ortak deneyimdir!.

Sevgi ve saygılarımla,

Waalwijk, 27-02-2011

BÖLÜM 2.15

EPIFİZ 2

O ağacın yapı (şuurdaki hakikat müşahedesi) **nere-**
deyse kendisine bir nâr (arınma çalışmaları) **dokunmasa**
da ışık saçar! Nûr'un alâ nûr'dur (Esmâ ilminin birim-
sel ilim suretinde açığa çıkışı)... **Allâh** (insanın hakikati olan
Esmâ mertebesi) **dilediği kimseyi kendi nuruna** (kendi ha-
kikati ilmine) **erdidir!**

Kur'ân Çözümü, Nûr sûresi 35

Üstadım selam,

Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) mir'âc yapmasına en-
gel olmak için cinlerden İfrit türünün üzerine saldırmalarına
karşın, Cebrâil a.s.'in **vahiy yollu öğrettiği korunma dua-**
sına beyin bilgisi ışığında kısaca bir bakış atalım...

“Sığınırım Keriym Allâh vechine ve O'nun keli-
melerinin tamamına ki, iyi kötü hiçbir şey onları teca-
vüz edemez...” : Hakikatime doğru şuur sal yükselişime en-
gel oluşturacak musibetlerden, (müspet veya menfî fark et-
mez) her türlü beşerî anlayışın fevkinde olan Allâh kavra-
134

mındaki vahdet/teklik görüşüne ve Allâh'ın Esmâ'sıyla bey-
nimdeki potansiyel varlığına sığırım.

“Semâdan inenin (fitne fikirler) **ve semâya yüksele-**
nin (vehmimi tahrik eden fikirlerin) **şerrinden...**” : İnsanın
semâsı hükmündeki beyinde vehmin ve kuruntunun kay-
nağı olan amigdalayı tahrik eden etkilerden.

“Arzda üreyenin (bedenselliğimden kaynaklanan) **ve**
arzdandan çıkanın (bedenimin dürtülerinin) **şerrinden...**” : İn-
sanın arzı hükmündeki bedeninde *ikinci beyin* olarak da bi-
linen, kimyasalların ve hormonların yüzde doksanının üre-
tilmekte olduğu enterik sinir sisteminin beden kaynaklı dür-
tülerinden.

“Gecenin (iç dünyamın) **ve gündüzün** (dış dünya-
mın) **fitnelerinden**” : Beynin bilinçaltında (örtülü olarak
kendini hissettirmeden) yürüttüğü faaliyetlerin ve farkında-
lıkla geçirdiğim süreçlerin fitnelerinden.

“Hayırla olan müstesna, geceleyin kapıyı çalanın
(içime doğanların) **şerrinden...** : Hakikatten perdelemeye-
cek olan müstesna, sezgi-ilham-rüya yollu içime doğanla-
rın şerrinden.

“Yâ RAHMÂN!..” : Hitap, Allâh'ın Esmâ'sıyla bey-
nimdeki potansiyel mevcudiyetindedir.

EVET... Hakikat farkındalığına ermek ve o şuurla ya-
şamak isteyen her insan yukardaki korunma duasında bah-
sedilen, kendini bedensel varlık kabul etmesine yol açan en-
gellerle karşı karşıyadır.

Buna mukabil bedensel algılama sınırları dışındaki
frekansların (özellikle yüksek frekanslar diye tabir edilen,

evrenin ilk oluşum bilgisinin) beyne geçiş noktası olan epifiz ise, beyin performansını arttırarak kişinin evrenselliğe açılımını sağlamaktadır. Epifiz, dinde “**iman nuru**” denilen, kişideki algılananın ötesi olduğu farkındalığının kaynağıdır.

Epifizin yüksek frekans desteğini arkasına alan bir beyin, zihinsel faaliyetlerini evrensel planda (**Vahdet**/varlığın tekliği esasına dayalı, **Tevhid**/sistemsel bütünsellik anlayışına göre) yürütürken; epifizin yüksek frekans desteğinden mahrum bir beyin ise bedensel algılama sınırları içinde ve bedeninin tabii dürtüleri etkisi altında yaşamını sürdürür.

Kişi, Risâlet işlevinin açığa çıkardığı hakikat bilgisine iman edip, gereğini yaşama yolunda Nübüvvet hükümlerini (şeri hükümleri) yerine getirmesi halinde beynini bedeninin baskısı altında çalışmaktan kurtarıp, epifizdeki yüksek frekans desteğini arkasına alarak ilham gücü ile mevcut kayıtların dışında kendini tanıma açılımına kavuşur. Fakat kişi edindiği hakikat bilgisinin gereğini yaşama yolunda Nübüvvet hükümlerine uymazsa, bedeninin çizdiği sınırlar içinde debelenmekten asla kurtulmaz!.

Çok nadir de olsa, bazı insanların epifizi hiçbir arınma çalışması gerektirmeden beyin yönetimini zorla ele geçirir ve o kişide evrensel bir aydınlanma meydana getirir. **İmam-ı Gazâli (k.s.)** bu istisna durumu “**kudsî peygamberlik ruhu**” diye tanımlar. Bunun nasıl gerçekleştiğini anlamamız için **Nahl sûresi 68.** ayette: “**Rabbın bal arısına vahyetti**” işaretinden hareketle hayvanlar alemine kısa bir göz atalım...

Hayvanlar doğal yaşamlarını bedeninin tabiatı güdümünde sürdürürlerken, özellikle üreme ile ilgili durumlarda

bazı hayvanlar tabii yaşamlarının dışına çıkarak doğa ötesi bir durum sergilerler. Örneğin tatlı suda yetişip denize göç eden somon balıklarının yumurtlamak için tekrar tatlı sulara dönmeleri gibi... Amaçlanan yere vaktinde ulaşmaları için binlerce kilometrelik göçler ve göç esnasında imkansız gibi görünen engelleri aşarlar.

Bu balıklar bedeninin tabiatının güdümünde yaşamlarını sürdürürlerken, gelişmekte olan biyolojik yapılarının belirli evresinde harekete geçen epifizleri, tüm bedensel ve beyinsel işlevleri kendi sultasına/kontrolüne alır!. Normal şartlarda bir tehlike anında beyinlerindeki amigdala, onları bireysel varlıklarını savunma yolunda harekete geçirmesi gerekirken; epifizin beyin yönetimine el koyması ile bu balıklar bireysel menfaatlerini düşünmeksizin, yüksek frekansların oluşturduğu şuur ile bir ideal uğruna hareket etmeye başlarlar. Hayvanlar alemindeki bu işaretleri dikkati nazara alarak insan beynindeki epifizin, kişinin bilinci ve yaşamı üzerindeki etkilerinin ne olabileceğini bir düşünelim.

Bu hususta örneğin Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) vahiy alışı esnasındaki hallerini anlatan hadisleri okuyabiliriz.

Efendimizin (s.a.v.) vahiy esnasında bazen yüzünün kızardığını ve uyuyan kimsenin gidip gelen nefesi gibi solduğunu; çok şiddetli soğuk bir günde kendisine vahiy nazil olurken, şakaklarından şıpır şıpır ter aktığını; bazen sahabenin vahiy esnasında arı uğultusuna benzer bir ses işittiklerini; vahiy nazil olurken, Efendimizin ağırlığına tahammül edemeyen devenin çökmesi; sahabeden bir zatın: ***“Rasûlullâh’ın dizi, dizimin üzerinde idi. Birden onu vahiy hali yakaladı, baldır kemiğimi kıracak kadar bir ağır-***

lık hissettim. Vallahi yanımdaki Rasûlullâh olmasaydı, acıdan çılgınlıkla haykırır, bacağımlı çekerdim..” demesi gibi, tüm bu haller epifizin beyin yönetimini ele geçermesinden kaynaklanmaktadır.

Efendimizin (s.a.v.) doğumundan ahirete intikaline kadar, yaşamındaki tüm mucizeler, epifizin beyin yönetimini ele geçirmesiyle gerçekleşmiştir. Örneğin seferde çadırı önünde koruması olmadan yatmayan Efendimize birgün vahiy ile ölümünün savaşta olmayacağı bildirilince, artık korumaya ihtiyaç duymamış... **Huneyn gazvesinde** sahabe düşman tarafından bozguna uğrayıp, birçoğu panik içinde dağılırken, tüm engellemelere rağmen Efendimiz (s.a.v.) yüksek sesle kendi Risâletine şehadet ederek katırını korkusuzca ok atan düşman üzerine sürmüş ve içinde bulunduğu bu yüksek ruhaniyetle yerden aldığı toprağı düşman üzerine saçarak onları bozguna uğratmış... Düşman ise çareyi kaçmakta bulmuştur!

Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) epifizinden beynine, beyninden yayılan dalgalarla sahabenin beynine “*ayna nöronlar*” ile akseden yüksek frekanslar, onların beyinlerini bedeninin tabiatı güdümünden kurtarıp, vahiy kaynaklı bilgi istikametinde hareket etmelerini sağlamıştır. Böylece sahabe Rasûlullâh’ın ideali uğruna (Rasûlullâh’ın ideali “**Allâh**”tır) ailelerinden, mallarından ve canlarından geçip imkansızı başarmış ve bu uğurda akıl almaz mücadeleler vermiş.

Yaşadığı bu aşkın halin Rasûlullâh Efendimizden (s.a.v.) kaynaklandığını tespit eden bir sahabe ise, tespitini Efendimizle şöyle paylaşmıştır: “*Ya Rasûlullâh, senin yanındayken meleklerle beraber gibiyiz, ama senden ayrılın-*

ca tekrar eski halimize dönüyoruz..”

Günümüzde epifiz hakkında bilimin tespit ettikleri belki de buzdağın sadece görünen yüzü kadardır. Buna mukabil epifizin hayvanlar alemindeki işlevlerinden yola çıkarak, insan beynindeki işlevlerinin ne olabileceği hakkında **başta Rasûlullâh (s.a.v.) olmak üzere, sahabe ve velîlerin yaşantılarından örneklerle** çözümlene yoluna gidersek, buzdağın su altındaki görünmeyen yüzü hakkında çok önemli ipuçları elde edebiliriz.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 07-09-2011

BÖLÜM 2.16

EPİFİZ 3

Andolsun ki biz semâda (beyinde) burçlar meydana getirdik (beyinde hakikat müşahedesini oluşturan özel alanlar {pineal gland} oluşturduk) **ve ona ibretle bakanlar için (çeşitli özelliklerle) bezedik.**

Onu şeytan-ı racîm'den (amigdalanın oluşturduğu birimsellik – kaybetme korkularından) **biz koruduk.**

Kur'ân Çözümü, Hicr sûresi 16-17

Üstadım selam,

Dün akşam “**The Ten Commandments**” filmi izlerken **Hz. Musa (a.s.)** ile ilgili aklımda kalan ayetleri tezekkür ettim.

Film, tahrif olmuş Tevrat kaynaklı olup her ne kadar o dönemin şartlarını doğru yansıtmasa da, Kur'ân ayetlerindeki anlatımlara uygun düşen bazı sahneleri **Risâlet ve Nübüvvet işlevleri** ve **vahiy alma** gibi konularda benim için önemli bir fikir ve ilham kaynağı oldu.

Kur'ân'da Rasûl ve Nebilerin gösterdikleri mucizelerle düz bir mantıkla baktığımızda, günlük yaşamımızda bir örneğine rastlamadığımızdan tüm bunların yorumlanması gereken metaforlar olduğunu, gerçekte böyle mucizevî hadislerin asla vuku bulamayacağını düşünürüz.

Diğer yandan, günümüz bilimsel gelişmeleri (özellikle kuantum fiziği ve holografik evren modeli) göz önünde bulundurduğumuzda, bu mucizelerin bilfiil vuku bulması da pek tabii mümkün görünmektedir. (Not: Daha fazla bilgi isteyenlere, günümüzde yaşanan birçok metafizik vakalara holografik modellerle açıklık getiren **Michael Talbot**'un "**Holografik Evren**" kitabını okumalarını öneririm.)

Peki ama nasıl?

Bu sorunun cevabını önceki yazılarımda anladığım kadarıyla cevaplamaya çalıştığım için, bu yazımda konunun değinmediğim kısmı üzerinde durmak istedim.

Hz. MUSA (a.s.) yaratılışından gelen bir biçimde, epifizin yüksek frekans desteği ile beyni bedensel algılama sınırları dışındaki evrene duyarlı bir yapıya sahipti. Başka bir ifadeyle, holografik evrende serbest hareket etme şuuruna evrilmeye müsait bir beyin yapısına sahipti. Tıpkı diğer Rasûl ve Nebilerde olduğu gibi, Hz. Musa (a.s.) da zaman zaman bu duyarlılığın getirisi ile evrensel genişliğe açılarak, oradan da hakikatine uzanan derin hissedişleri vardı, fakat bilgi yetersizliğinden dolayı bu hissettiklerini tanımlayamıyordu.

Örneğin filmde Hz. Musa (a.s.) Mısır'dan Eymen'e giderken yalnız başına geçtiği o kızgın çölde "*Musa...*

Musa...” diye özünden gelen ilahî hitabı algılıyor, ama veritabanının yetersizliğinden dolayı bu işitmekte olduğunu kaynağını tespit edemiyordu.

Eymen’de Şuayb’ın (a.s.) terbiyesi altında geçirdiği on sene içinde, epifizinden beynine geçiş yapan yüksek frekansların oluşturduğu duyarlılığı değerlendirmesini (düşünce gücüyle {beynin yönlendirilmiş dalgalarıyla} holografik evrende serbestçe hareket ederek, kaynak bilgiye ulaşmasını) öğrenerek, tüm soru ve sorunlarının evrensel plandaki çözümü **“sesli hitap olarak”** zihninde şekillenmeye başladı.

Hız. Musa’nın (a.s.) beyni, bedensel algılamanın oluşturduğu koza dışı gerçeklere dair algıladıklarını başta veritabanına göre hayal merkezini devreye sokarak **“kul ile Rabbi arasında sesli bir diyalog”** şeklinde yorumlarken; kavrayışı artıp, algısı derinleştikçe beyni yorumsuz değerlendirme biçimine doğru kaymaya başladı.

Kur’ân’da A’raf sûresi 143. ayet bu hususa şöyle işaret eder:

Musa, takdir ettiğimiz süreç tamamlandığında; Rabbi de Ona seslenince, (şöyle) dedi: “Rabbim, göster kendini, bakayım sana!”... (Rabbi) buyurdu: “Beni, asla göremezsin!.. Fakat dağa (benlik dağı) nazar et... Şayet (tecelli ettiğimde) dağ hâlâ durursa, beni görebilirsin!”... Rabbi dağa (benliğine) tecelli edince, onu yok etti... Musa da baygın (benliğini yitirmiş olarak) düştü! Kendine döndüğünde: “Subhansın sen (seni tenzih ederim)! Sana tövbe ettim... Ben iman edenlerin ilkiyim” dedi.

Bundan sonra bazı vahiyler yorumlu, bazıları ise

yorumsuz değerlendirmeler şeklinde devam ederek, Hz. Musa'nın (a.s.) kemâlatı (anlayışı) ve şeriatı (öğretisi) oldu.

Ulü'l Azm'den (insanlığa anlayışta seviye atlattıran Rasûllerden) olan **Hz. Musa (a.s.), evrensel gerçekte dair kendisine açılanları, Risâlet işleviyle** (yani, epifizin desteğini arkasına alarak, evreni var eden ve ayakta tutan sistemin ana kuvvelerini kendi zatî ilmi ve kudreti olarak deneyimleyip, bunun sağladığı tasarruf gücü ile...) **mensubu olduğu toplumun beynine nüfuz ederek onlarda da bu gerçegi algılayacak kapasitenin oluşumunu sağladı.**

Hz. Musa (a.s.) açılımını bir yandan çevresindekilere sözlü ve görsel bildirimlerle aktarıırken, diğer yandan ise beyin dalgalarının dünyaya yayılmasıyla, insanlığın kemâline giden yolda önemli bir basamak oluşturdu.

Bir Rasûl ve Nebinin beynindeki epifiz desteği, onun Allâh ilmi olan holografik evrende serbest ve çok yönlü hareket ederek, tüm soru ve sorunların çözümüne dair kapsamlı bir bilgi ve kuvve (beyinde işler bir devre) edinmesini sağladığı gibi... Aynı zamanda o Rasûlün beyninden yayılan dalgalarla mensubu olduğu toplumun (Kur'ân tabiriyle **"kavminin"**) beyinlerinde yeni bir genetik düzenleme/format meydana getirir.

Hz. İbrahim (a.s.) ve Hz. Muhammed (s.a.v.) gibi tüm insanlığa irsâl olmuş bir Rasûlün ilmî kemâlatı ve tasarruf gücü ise hakikate giden yolda insanlığı çok farklı bir noktaya taşıyacak köklü bir değişime/dönüşüme (bir tür genetik mutasyona... Dindeki tabiriyle **"El Bais") vesiledir.** Rasûl ve Nebilerin insanlığın evriminde çok önemli rolleri vardır.

Konuyla ilgili önemli bir diğer hususta, **Risâlet iş-leviyle açığa çıkartılan bilgiye karşı tüm insanların sorumlu olmasıdır.**

İnsanların sorumlulukları kendi dışındaki bir tanrının elçisine olmayıp, irsâl olan bilgiyle yeniden düzenlenen beyinlerindeki Rabbini daha kapsamlı bilme ve yaşama potansiyelinedir! Zira o genetik potansiyelin açığa çıkmasıyla kişinin beyni köklü bir dönüşüm geçirerek daha verimli bir hale gelecektir. Bunun gerçekleşmemesi ise dinde “**nefse zulüm**” olarak anlatılmıştır.

Doğru veya yanlış... Anladığım kadarıyla sizi okuyanlar, sizin **Muhammedî kemâlata ve şeriata dair Rical-ı Gayb**'dan olan “**Müceddid**”in yenilediği konuda, bizimle paylaştığınız bilgilere karşı sorumlu olduklarını düşünüyorum.

Bu konuda gönlüm biraz daha derinleşmeyi istiyor, fakat kalemin çıttırtısı, haddimi aşmakta olduğum konusunda beni uyarıyor. O halde durmak gerek.

Rabbim, Allâh katındaki yerinizden dalga dalga yayılan ilimle dimağımı rızıklandırın.

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 24-07-2012

BÖLÜM 2.17

EPIFİZ 4

Ve bu müşahedenin, bu yaşantının, bu hissedişin ötesinde, gecelediği Ebu Tâlib'in kardeşinin evi olan Ümmü Hani'nin evinden sabahleyin çıkarken; "Beni gören Hakk'ı görmüştür!..." sözleriyle bir gerçeği ifade etmek istedi.

Üstad Ahmed Hulûsi

Üstadım selam,

Bu yazımı **Hasr sûresi 21.** ayet üzerine hazırladım.

“Eğer şu Kur’ân’ı (bildirdiği gerçeği) bir dağın (benlik sahibi bilinç – ego – eniyet) üzerine inzâl etseydik, elbette onu Allâh (ismiyle işaret edilenin) haşyetinden (muhteşem azamet karşısında benliğinin hiçliğini fark ederek) huşû ederek, çatlayıp paramparça olduğu hâlde görürdün!”

Evet... Kur’ân’ın bildirdiği gerçeğin kavranması, kişinin beyninde varlığın tekliği -**Vahdet**- ve bütünselliği -**Tevhid**- esasına dayalı bir hassasiyet meydana getirerek zih-

ninde Allâh'tan ayrı varlık kabul etme vehmini paramparça edip dağıtır.

Dolayısıyla Kur'ân bilgisi edinmemiz, bizde Allâh'tan ayrı varlık kabul etme vehmini bir bulut misali dağıtarak hakikat güneşini ortaya çıkartıp görüşümüzü aydınlatmıyorsa, Kur'ân bize inzâl olmamış demektir.

Ayette bana göre anahtar kelime “**inzâl**”dır.

İnzâl, bilmek (konunun bilgisini edinmek) ve edinilmiş bilgiye göre hareket etmek (taklit) ile bilgisini edindiğin konuyu kavrayıp, idrakın gereği bir yaşam sürmenin (tahkin) ayırım çizgisidir.

Nedenine gelmeden önce konuya önce konuyu teknik açıdan ele alalım...

Beyindeki **epifiz**, hakikat ile bağlantımızı sağlayan çok özel bir devredir.

“**Düşük frekans**” olarak nitelenen, bedensel algılaşmanın (beş duyunun) duyarlı olduğu dalga boylarıdır. Bu frekanslar bizim küçük yaştan itibaren deneyimlediğimiz ve klasik fiziğin temel yasaları olarak tanımladığımız, dünyamızı oluşturan mekanizmadır.

Buna mukabil beyindeki epifizin duyarlı olduğu “**yüksek frekanslar**” ise tekillikten meydana gelen evrenin oluşumundaki ilk dalga hareketidir. Bunun beyin üzerindeki etkisi ise, modern fiziğin yasaları ile... Yani kuantum kuramı ile açıklık kazanabilecek evrensel bir olgudur. “**Kur'ân'ın inzâl olması**” deyimini, beynin bu yüksek frekanslar tarafından anlık bir istilası ile meydana gelen evrensel bir aydınlanmadır. İstila halinde kişinin hangi konuda aydınlanacağını ise, o anki soru veya sorunları belirler.

Yüksek frekansların beyne geçiş kapısı olan epifiz, bu işleviyle beyin performansını artırarak evrensel bir hassasiyet meydana getirir. Bu sayede kişi bedensel kimliğinden soyutlanarak varlığın hakikatine doğru şuursal bir yükselişe geçebilir (dindeki tabiriyle **“urûc eder”**).

Engin bir frekans okyanusu olan evrende, bedenselliğin oluşturduğu koza dünyasının zamansallık ve mekansallık algısı içinde akıp gitmekte olan birey, yüksek frekansların beyne istilasıyla ışık hızında seyre ulaştıkça, koza dünyası dışındaki evrene açılarak bedensel kimliği (ve dünyası) paramparça olup dağılır; nihayetinde olmuş ve olacakların tek bir noktada toplandığı holografik tekil bilgide (dindeki tabiriyle **“Allâh ilminde”**), hologramda seyahat etme serbestliği içinde bulur kendini.. Ve **Hz. İsa'nın (a.s.): “Sonu aradığınıza göre başlangıcın perdesini mi açtınız? Çünkü başlangıç nerede ise, son orada olacak. Mesut o kimsedir ki başlangıçta duracak ve sonu bilecek ve ölümü tatmayacak..”** sözündeki sırta erer.

Düşünce gücüyle yöneldiğimiz Kur'ân ayetlerinin anlamını seyirde, varlığın hakikati ve oluşum sistemine dair müşahede ettiklerimizin varlığında, bir an sanı varlığımızın yokluğunun boşluğunu deneyimlerken; hakikate dair müşahede ettiklerimizin getirdiği bu farkındalıkla kendimizi tekrar bedenle bütünleşmiş bir halde buluruz. İşte o bir anlık deneyim, bilincin yüksek frekans üzerinden seyridir.

Kur'ân'da bizlere, **Kur'ân ile günde en az beş vakit Hakk'ı** (bildirdiği gerçeği) **müşahedeye yönelmemiz** (dindeki tabiriyle **“salât”**) **teklif edilir.**

Mümkünse, **“hologramda daimi bir seyir halinde..”**

“Somut verilerden yola çıkarak sorgulama, muhakeme, tefekkür, analitik ve sentetik düşünce ile ardındaki soyut/kaynak bilgiye ulaşarak derinleşme ve derin gerçeklere dayalı bir öngörü sahibi olmak” gibi aklî faaliyetlerin yürütüldüğü ve buna göre eylemlerimizin bir plan dahilinde belirlendiği **prefrontal korteksteki nöral bağlar** ne kadar çok olursa, kişinin kavrayışı da o ölçüde gelişerek epifizden gelen hidayeti (dindeki tabiriyle “**iman nuru**”) değerlendirebilir.

Rasûlullah Efendimizin (s.a.v.): “Kişinin dini, aklı ölçüsündedir. Aklı olmayanın dini yoktur.” buyurması, din ilminden yararlanma hususunda aklın ne kadar önemli olduğuna işaret etmektedir.

Bunun gibi yine **Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) Şah-ı Velâyet Hz. Âlî’ye (k.v.)** bu hususta: “**Sen aklınla Allâh’a yakın olanlardan ol**” tavsiyesi, hakikat ile bağlantımızı sağlayan epifizdeki yüksek frekanslardan (iman nurundan) ancak akıl kapasitemiz kadar yararlanabileceğimizin bildirimidir.

Arapçada “**ukl**”, yani **bağlamak** anlamına gelen “**akıl**” kelimesi, bir yönüyle de beyindeki nöral bağlantı ağlarına işaret etmektedir. Çünkü **anlam**, beyindeki nöral bağlar tarafından oluşturulan sübjektif bir kavrayıştır. Dolayısıyla akıl kapasitesini artırmak, aslında beyindeki nöral bağları çoğaltmakla eş anlamlıdır.

Konuyu biraz daha irdelenecek olursak... Akıl, beynin prefrontal korteksteki işlevinin yansımasıdır. Daha öncede bahsettiğim gibi, prefrontal korteks beyin geneliyle bağlantı kurabilecek ve beyin geneli üzerinden, beynin evrenle derin bağlantılarından yararlanarak evrensel boyutlarda kendi-

ni tanıyabilecek üstün bir kapasitede meydana getirilmiştir (dindeki tabiriyle “**Ahsen-i Takvim**” {en mükemmel yapıda}). Beynin prefrontal korteks alanındaki nöral bağları artırarak aklın beyin geneli üzerinde hakimiyetini sağlayanlar hilâfet sırrına erip, yeryüzünde **Allâh adına** tedbir ve tasarruf etme yetkisiyle yaşarlar.

Bu husus Kur’ân’da **TÂHâ sûresi 53.** ayette şöyle açıklanmaktadır:

“Arzı sizin için bir beşik olarak meydana getirip, orada sizin için yollar açar, semâdan bir su inzâl eder... O su ile çeşitli nebattan çiftler çıkardık.”

Yüz milyar nörondan oluşan ve trilyonlarca bağlantı kurma kapasitesiyle beyin, insanın kendini geliştirdiği **beşik** hükmündedir.

Nöronların birbiriyle oluşturdukları bağlantı ağları (sinapslar), insanı Allâh ilmi olan evrende çeşitli anlam yerine götüren **yollardır**.

Nöral bağların oluşturduğu anlamlar, beyindeki Esmâ potansiyelini tetikleyerek işlevsel kılar. **Esmâ** (Allâh’ın kendini tanımladığı vasıfları), “**Semâ’dan inzal olan su**” misali kişinin bilinci ve yaşam alanı olan dünyasını oluşturan (Kur’ân tabiriyle “**çeşitli nebattan çiftler çıkaran**”), holografik esasa göre her zerrede mevcut olan evrensel sistemin ana kuvveleridir.

Herkes akıl kapasitesi kadar **KİTABULLÂH’ı** (Allâh ilmi olan evrenden bilincine yansıyanları) **OKU’r** (kavrar)!.

İsrâ sûresi 15. ayet bu gerçeği şöyle açıklar: “**OKU yaşam bilgini (kitabını)! Bilincin bu aşamada, yaptıklarının sonucunun ne olduğunu görmeye yeterlidir.**”

Kişinin akıl kapasitesi ne düzeyde olursa olsun... Neticede her insanın ortak olarak kavraması gereken bazı temel gerçekler vardır. Bunlar özetle: **Hakk'ın varlığı** (Esmâ) **ile vücud bulan** (var algılanan) **insanın ölümsüzlüğü**; **bedenin ölümü sonrasında insan için boyutlar değiştirerek süregidecek sonsuz bir yaşam gerçeği**; **insanın dünyadaki varlığı, sonsuzluğa kendini hazırlaması için ibadetle gerekli ruhaniyeti kendinde oluşturmaktır.**

Fakat akıl kapasitesi yüksek olanın hakikat ve sisteme dair fark edeceği öyle incelikler vardır ki, bunun beyinde tetikleyeceği potansiyellerin getirisini ancak yaşayanlar bilir.

İmam Gazâli'nin (k.s.) "Mişkâtül Envar" (Nûrlar Feneri) isimli kitabında söylediği gibi:

"Bunu bilen bilir, bilmeyen inkâr eder!.. Bu ilim ancak, Allâh'ı bilenlere verilmiş olan hususi mahiyetteki gizli bir ilimdir.

Onlar bunları söyledikleri zaman, Allâh'a karşı mağrur olanlardan başkası inkâra kalkmaz..."

Sevgi ve saygılarımla

Waalwijk, 01-01-2013

BÖLÜM 3

FÂTIHA SÛRESİ

BÖLÜM 3.1

İSTİÂZE

NOT: Kitabın bu üçüncü bölümünde “*beyin bilimi ışığında Fâtiha sûresini nasıl anlayabiliriz*” sorusundan hareketle, Kur’ân okumanın böyle bir derinliği de olduğuna dikkatleri çekmek istedim.

Sûre hakkında gerekli gördüğüm ipuçlarını verdim ve konunun derinliğine nüfuz etmeyi kişinin kendi gayretine bıraktım. **Fâtiha** sûresinin anlamı hakkında geniş bilgi isteyenlere **Üstadım Ahmed Hulûsi**’nin ilgili eserlerini okumalarını öneririm.

“Eûzü Billâhi mineş şeytânir raciym”

İnsandaki vehim kuvvesinin şartlanmalarla “yok”u var, “var”ı yok olarak düşünmesi sonucu; insana kendini Allâh Esmâ’sı dışında bağımsız bir varlık ve beden kabul ettiren; bunun sonucu olarak da gökte bir tanrı kabulüne

yönlendiren, taşlanmış şeytanî vesveselerden, Hakikatim olan Allâh Esmâ'sının koruyucu kuvvelerine sığınırım.”

Kur'ân Çözümü, Fâtiha Sûresi

Farkındalığı oluşturan beynimizdeki **prefrontal korteks** (pfk), oluşumu sürecinde bir yandan ağırlıklı olarak beden ve beynin limbik sistemi gibi alt devrelerinin güdümünde; diğer yandan ise beş duyu algılama sınırları içinde kendisine ulaşan verilerin yönlendirmesi ile **“kendini Allâh Esmâ'sı dışında bağımsız bir varlık ve beden”** kabulüne şartlandırılır ve belirli bir yaş evresine ulaştıktan sonra bu kabule dayalı bir biçimde kristalize olup kalıplaşır. Artık hiçbir bilgi ondaki anlayış kalıbını kolay kolay kırıp, onu bildiğinin ötesine geçiremez.

Çünkü pfk oluşumunun ilk aşamalarında, henüz kendisine çeşitli kanallardan gelen verileri sorgulayacak bir ön bilgiye sahip olmadığından, gelen ilk verileri mutlak doğru bilgi kabul ederek o veriler temeli üzerine kendini geliştirir. Yani beden ağırlıklı veri girdilerinin oluşturduğu bir ön program doğrultusunda çalışan beynimiz, kavrama merkezi olan pfk'i sürekli kendi programı istikametinde iş görme-ye zorlar.

Öyle ki, pfk aklî işlevlerini kullanacak aşamaya ulaştıktan sonra (erginlik yaşına geldiğinde veya dindeki tabiriyle **“aklı baliğ olduğunda”**), sorgulama ve araştırma neticesinde ulaştığı gerçeklere göre kendindeki yanlışları fark etse dahi, bu fark ediş beynin alt sisteminde (beynin alt sistemi = pfk dışındaki tüm beyin devreleri olarak düşünebiliriz) yeniden yapılanma meydana getirmez. Bundan dolayı

gerçeğin bilinmesi, yanlış bilginin oluşturduğu kabuller ve alışkanlıklardan arınmak için asla yeterli olmaz.

Yanlış bilgilerin oluşturduğu kabullerden ve alışkanlıklardan kurtulmak için beynin doğru bilgiye dayalı bir biçimde yeniden yapılanması zorunludur. Bu da ancak edinilen doğru bilginin uygulanmasıyla mümkündür. Çünkü ilk verilerin oluşturduğu ön programa dayalı olarak otomasyonla çalışan beynimizin yeni verilere göre tekrardan programlanması için onun otopilottan çıkartılarak, alışagelmış işletim sürecinin yeni bir işletim süreci ile yer değiştirmesi zorunludur.

Bunun için ilk önce **“kendimizi Allâh Esmâ’sı dışında bağımsız bir varlık ve beden”** kabul etmemize yol açan (vehmi tahrik eden şeytanî/saptırıcı) fikirlerin etkisinden kendimizi koruyacak, beynimizde varlığın hakikati ve oluşum gerçeklerine dair doğru bir veri tabanından oluşmuş bir ek kapasite meydana getirmemiz gerekir.

Beyinde bir ek kapasite oluşturmanın yolu ise zikir-den geçer. Bununla birlikte bedensellik fikrine dayalı düşünce ve eylemleri yaşamımızda asgariye indirip, hakikat bilgisinin gerektirdiği düşünce ve eylemlerde bulunarak (dindeki tabiriyle **“şerî hükümlere tabî olup, tabiatın iktizasası olan, bilinci bedensellik fikri ile kayıtlayan fiillerden uzak durmakla”**) zikirle oluşturulan ek kapasitenin değerlendirilmesi önemlidir. Bu da tabiki güçlü bir irade, azim ve sabır gerektirir.

Bu ara İslâm dininde **cin** adıyla bildirilen, insan gözü tarafından görülemeyen varlıkların insanların beyinlerine yolladıkları elektromanyetik impulslarla vehmin kaynağı olan **amigdalay**ı, bedensellik fikri doğrultusunda tahrik et-

melerine karşı da gerekli korunmayı sağlamalı. Zira cinler, insanların beyinlerine yolladıkları ışınsal impulslarla insanlarda **kendilerini Allâh Esmâ'sı dışında ayrı bir varlık veya beden** kabulü vehmini tahrik ederek, insanları sürekli hakikat farkındalığı ve yaşamından perdelemeye çalışırlar. Bu da onların Kur'ân'da "**şeytan**" vasfıyla anılmalarına sebep olmuştur.

Cinler, hakikat bilgisine dayalı bir biçimde arındırılarak yeniden yapılandırılmış (dindeki tabiriyle "**ıslah olmuş**") beyinler üzerinde pek etkili olamadıklarından, o insanları kontrol edemezler. Dolayısıyla cinnî etkilerden koruyucu **dua ve zikir**lerin yapılması ile beraber, kapsamlı bir korunmayı sağlamamız için **ilim, ibadet ve riyazetle** gerekli beyinsel arınmayı gerçekleştirmemiz gerekir. Çünkü kişinin cinnî etkilerden korunması, beynin bedensellik fikrine dayalı işlevlerinden korunmasından daha kolaydır.

KONUYLE ilgili bir diğer hususta beyindeki **epifiz bezi**yle ilgilidir.

Hakikat farkındalığı ve yaşamı ancak epifizden gelecek yüksek frekans desteği ile mümkündür. Aksi takdirde hakikate dair edinilen bilginin kişiye bireysel çapta getirisi dışında bir yararı olmaz. (Not: Epifiz hakkında bilgi için kitabın ilgili bölümlerine bakınız.)

Anne rahminde oluşmakta olan beynin 120. gününde gelen astrolojik tesirler, kalp nöronları üzerinden epifizde yüksek frekanslara karşı duyarlılığı oluşturan özel bir açılım meydana getirir. Bu sayede pfk'deki aklî işlevlerimiz beden kalıbı dışına çıkarak evrensel boyutlarda hakikatiyle

bağlantı kurabilir. Bu bağlantının algılanışı genellikle **ilham** (içe doğan bilgi) şeklinde başlar ve kişinin gelişimi düzeyine göre duyuşal anlamda vizyonlarla da gelişebilir veya bilinmeyen beyin potansiyellerinin harekete geçmesiyle daha farklı bir algı biçimine de dönüşebilir.

“Şeytanın şerrinden Allâh’a sığınılması...” ise, **kendini Allâh Esmâ’sı dışında bağımsız bir varlık ve beden** kabulü yolunda vehmi tahrik eden bedensel dürtüler, çevresel etkiler ve cinnî impulslara karşı korunma iradesinin beyinde harekete geçirilmesidir.

Başka bir ifadeyle **Allâh’a sığınmak**, epifizdeki yüksek frekansların oluşturduğu evrensel aydınlanmayı sağlayacak bir biçimde beynin işletilmesidir. Zira beynimizde harekete geçirilmeyi bekleyen aşkın potansiyeller mevcuttur. Dolayısıyla korunmamızı sağlayacak **ilâhî ilim ve kudret** ötemizde değil, bünyemizde.. Yani, **beynimizden nüvesindeki Allâh Esmâ’sına** olduğu için, sığınılacak ve bizi himaye edip koruyacak **Rab, Melik ve İlâh** (Ulûhiyet/Allâh’lık kemâli) orasıdır!.

Dinî terminolojide pfk’deki aklî işlevlerin beyni epifizdeki yüksek frekansları değerlendirmeye yönlendirmesi, **“kulun Rabbine salât’ı** (yönelişi)”; epifizdeki yüksek frekansların beyni istilası ise **“Rabbın salât’ı”** diye ifade edilmiştir.

Ayrıca kişinin epifizdeki yüksek frekans desteğinden yararlanması için, öncelikle varlığın hakikati ve oluşum gerçeklerine dair edindiği bilgide isabet etmesi de çok önemlidir.

KONUYLE ilgili bir diğerk incelikte şudur...

Beyindeki pfk sadece farkındalığı oluşturmaz, farkındalık düzeyine göre beynin komuta, kontrol ve organize merkezidir de!..

Örneğink kendindeki doğrulara dayalı olarak varlığımızın devamını sağlamak için bizi derinden (bilinçaltında) kontrol eden, duygularımızın ve vehmin kaynağı olan amigdala, pfk tarafından gelecek bir komutla kontrol edilebilir.

Başka bir ifadeyle pfk sahip olduğu akıl kapasitesine göre gerekli beyin devrelerini baskılayabilir, randımanını artırabilir ve tabiri caizse yeniden formatlayabilir. Zaten İslâm dinindeki “Dua ve Zikir” çalışmaları bu bağlamda, teknik olarak isteklerimizin gerçekleşmesi konusunda beyni yönlendirme ve beyinden verim alma gayesiyle teklif edilmiştir.

Hakikat bilgisine dayalı olarak yeniden düzenlenen amigdala, feedback sistemiyle pfk’de (kişinin genel kültürüne göre) hakikate dair bir takım hissiyatlar ve vizyonlar meydana getirebilir. Böylece *kendimizi Allâh Esmâ’sı dışında bağımsız bir varlık ve beden* olduğumuzu duyumsatarak perdelenmeyi (gafleti) oluşturduğu için **en büyük şerk kaynağı** diye nitelenen **amigdala**, bu defa hakikat şuuruyla aydınlanmamızı artıran bir kuvveye dönüşmüş olur.

Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) **“Ben şeytanımı Müslüman ettim”** ifadesinin günümüz beyin bilgisi ve tekniğı açısından amigdalanın bedensellik fikrinden arındırılarak evrensel gerçeklere dayalı bir bilgi ile formatlanması anlamında söylenmiştir. Önceleri bedeni esas alan ve bedensel kimliğimizi himaye etme yolunda iş gören amigdala, bu

defa evrensel gerçeklere dayalı iş görerek bizi derinden gelen duygusal güdümlerle bedensellik fikri tesirine kapılmaktan korur. İşte beynin bu çalışma sisteminin tasavvuftaki anlamı karşılığı:

“(Pfk’de ki aklî işlevlerin, bedensellik fikrine dayalı iş gören amigdalanın) **Rabbanî kayıtlar(ın)dan çıkıp, Allâh’ın genişliğinde yayılması**”.

Netice itibariyle epifiz etkendir.. Buna mukabil amigdala ise hem etken ve hem edilgen bir yapıya sahiptir.

Hakikat farkındalığı epifizden gelir, pfk’in akıl kapasitesi ölçüsünde idrak edilir; idraka göre amigdalada gerekli düzenleme yapılır ve amigdala **feedback** (geri bildirim) sistemiyle pfk’i yeni programı doğrultusunda derinden (bilinçaltısından gelen dürtülerle) besler.

Doğrusunu bilen Allâh’tır.

BÖLÜM 3.2

BismillâhirRahmânirRahıym;

(“B” işareti kapsamı itibariyle) **Esmâ’sıyla varlığını yaratan ismi Allâh olanın Rahmâniyeti ve Rahıymiyeti ile...**

Kur’ân Çözümü, Fâtiha Sûresi

Allâh’ın insan varlığındaki yeri, Esmâ’sıyla insan beynindeki potansiyel mevcudiyetidir. Yoksa **Hız. Muhammed’in (s.a.v.) Vâhid-ül Ahad** (sayısal çokluk kabul etmez TEK) **vasıflarıyla açıkladığı Allâh ismi manası zamandan ve mekandan münezzehtir** olduğu gibi, içi veya dışından dahi bahsedilmesi muhaldir.

Esmâ, varlığın hakikati olan Allâh’ın kendini tanımladığı öz, kemâl ve evrensel vasıflarıdır. Dolayısıyla insan için hakikatini bilmenin, hissedip gereğini yaşamının yegane yolu beynindeki Esmâ potansiyelinden azamî ölçüde yararlanmasından geçer.

Rahmân ismi ile varlığın özünü teşkil eden Esmâ potansiyeline işaret edilir. Beyin, insanın özüyle bağlantısını

sağlayan bir ara katman gibidir. Tasavvufta bu ara katmana **“Melekût”** denilir, ki **vahdet** (teklik/oluşturan) **ile kesret** (çokluk/oluşmuşlar) **arasındaki elçilik boyutudur.**

Şöyle ki, Esmâ potansiyelinin kuvveye dönüşmesi (Kur’ân tabiriyle **“Ruh’un ve melâike’nin tenezzülü”**), teknik olarak beyinde işler bir devre haline gelmesiyle gerçekleşir. Kişinin beynindeki Esmâ potansiyelini, kendisine ebediyeti kazandıracak kuvvelere dönüştürmesi yolunda değerlendirilmesine dinî terminolojide **“iman”** ve imanın gereği olan fiillere de **“salih amel”** adı verilmiştir.

Açıkladığında, müşriklerin anlamakta güçlük çektikleri **“Rahmân’a secde edin”** hükmü, **“kendinizi Esmâ dışında varlık veya beden kabul ederek, sizi yokluktan vücuda getiren varlığınızdaki Allâh Esmâ’sına sınır getirmeyiniz, ki getirisini hakkıyla yaşayabilesiniz”** anlamında söylenmiştir.

Beyinde işler bir devreye dönüşen Esmâ’nın getirisi (yokluktan vücuda getirdikleri) ise, beyin farkındalık alanı diyebileceğimiz pfk’de kendini gösterir. Dolayısıyla pfk, Esmâ’nın açığa çıkış seyrinin gerçekleştiği, varlığın şuur boyutudur. Burası **“cennet”** olarak tanımlanan, **Rahım** isminin en kapsamlı ortaya çıktığı mahaldir.

İşte bu, **Allâh** ismiyle açıklanan evrensel özün **Rahmân ve Rahım özellikleriyle insan beynindeki** (teknik anlamda) **mevcudiyeti** olup, bu mevcudiyetin farkındalığının dile gelişi **“BismillâhirRahmânirRahım”**dir.

Kişinin beyin kapasitesi, kendinde kuvveye dönüştürdüğü Esmâ kadar veya Esmâ’nın açılım gücü ile orantılıdır. Esmâ açılımının pfk’de meydana getirdiği algıya/izlenime

göre de bilinç forme olur. Örneğin, beyindeki Esmâ potansiyelinin bedensel kuvvelere dönüşmesi ile kişi kendini bedensel bir kimlik sahibi olarak algılayıp deneyimler. Buna mukabil beyindeki Esmâ potansiyeli bedeni aşkın kuvvelere dönüşürse, kişi bu defa kendini evrensel boyutlarda tanıma durumuna gelir. Kişiyi ölümlü bedenın sınırlı dünyasından kurtarıp, evrensel boyutların sonsuz genişliği ve sınırsız derinliğine taşıyabilmek ise, İslâm dininin esas gayesidir.

Evet... **Rahımiyet**, “**Âfakta** (ufuklar - dışta) ve **enfüslerinde** (bilinçlerinde) **işaretlerimizi onlara göstereceğiz, tâ ki O’nun Hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun!**” ayeti gereğince, beyinde kuvveye (işler bir devreye) dönüşen Esmâ’nın meydana getirdiği dışsal (**seyr-i afakî**: evrensel gerçekleri fark ettirici) ve içsel (**seyr-i enfüsî**: kişisel gerçekleri fark ettirici) algı ve deneyimdir.

Doğrusunu bilen Allâh’tır..

BÖLÜM 3.3

El Hamdu Lillâhi Rabbil'âlemiyn;

“**Hamd**” (Esmâ’sıyla yarattığı âlemleri her an dilediğince değerlendirmek), **âlemlerin Rabbi olan Allâh’a aittir...**

Kur’ân Çözümü, Fâtiha Sûresi

“**Âlemler**”, duyu araçlarından beyne gelen verilerin, beyin programına göre değerlendirilmesiyle meydana gelen içsel bir görüştür. Daha doğrusu dışımızda olup bitenlerin beynimizin içindeki sübjektif bir yansımasıdır. Keza tasavvuf ehlinin “**âlemlerin aslı hayaldir**” cümlesi, bu gerçeği anlatmak için söylenmiştir.

Her birimin âlemi, duyu araçlarının duyarlılık sınırları içerisindeki verilerin dış dünyadan beyinlerine aktarılmasıyla oluşur. Bundan dolayı her birim gerçekte kendi hayal dünyasında yaşar. Hatta birimin kimliği dahi, duyu araçlarının beyne geçirdiği verilere göre belirlenir.

Duyu araçlarından beyne gelen verilerin değerlendirme biçimini belirleyen faktör (mantık), beyindeki nöral bağ-

lantı modelleridir. Arapçada “**ukl**” kelimesinden türemiş olan “**akıl**”, bir yönüyle beyinde toplanan çeşitli verilerin nöral ağlar tarafından birbirine bağlanması ve bunun oluşturduğu sentezle, beynin anlam oluşturma tekniğidir.

Beynin pfk devresindeki akli işlevler ise, beyin geneli tarafından oluşturulan anlamların gerekli duyulan kısmının kavranılması üzere çalışır.

Özetle her birimin dünyası, evrenden duyu araçlarıyla beynine iletilen verilerin nöral ağlar tarafından tertip edilerek çeşitli anlamlara tasvir edilişi ve bu tasvirin meydana getirdiği kendine özgü bir tahayyüldür.

Her insan aynı algılama araçlarına ve anatomik olarak aynı temel beyin devrelerine sahiptir... Fakat genetik bilgi farkı, anne rahmindeki oluşumu sürecinde alınan astrolojik tesirlerin oluşturduğu açılım farkı ve farklı çevre şartlarının etkisi ile bu temel devreler farklı nöral bağlar kurar. Yani, her beyinde kendine özgü, benzersiz bir nöral bağlantı modeli vardır. Bundan dolayı aynı veri her beyinde farklı tertip edilerek farklı anlamlara tasvir edilir. Ayrıca insanlar arasındaki ırk ve kültür farklarının esas nedeni dahi genetik bilgi tabanının oluşturduğu nöral bağlarla ilgilidir.

Beyinde verilerin tertip işlemine dinî terminolojide “**Rubûbiyet**” denmiştir.

“**Rabbim**” ifadesi, birimin dünyasını tertip eden beyindeki nöral bağlantı modeline işaret ettiği gibi; “**Rabbi**” ifadesi dahi, başka birimlerin de dünyalarını tertip eden, onların beyinlerindeki nöral bağlantı modellerine işaret etmektedir.

Ayette geçen “**Âlemlerin Rabbi olan Allâh**” ifade-

si ise, her birimin dünyasını tertip eden failin tek olduğunu vurgular!.

“Teklik esasından hareketle sayısız âlemler açılıma” doğru baktığımızda... Tüm gerçeğe erenlerin insanlıkla paylaşmaya çalıştığı, **ismi Allâh olan Vahid-ül Ahadüs Samed’in** (sayısal çokluk kabul etmez som TEK’in) **ilminde** (uzayında), **ilmiyle** (insan beyninde olduğu gibi, her birimin algı ve değerlendirme mekanizmalarıyla), **ilmî potansiyelini** (Esmâ’sı ile kendini tanımladığı vasıflarının âlemler sûretinde açığa çıkışını) **seyretmekte olduğu gerçeği bilgisine ulaşıyoruz.**

Hal böyle olunca mikrodan makroya, tüm âlemleri idlediğince tertip ederek kavrama ve buna göre bir sonraki aşamada birimin evrendeki yerini/durumunu belirleme anlamını da kapsayan **“HAMD”** işlevi, tek bir sistemdir. Yani, tekilliğin sistemsel açılımı içinde oluşan ve her birimden açığa çıkanların sonucunu yaşatarak gelişen çok boyutlu evren gerçeği, **Fâtiha** sûresinin ikinci ayetinde **“Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allâh’a aittir..”** şeklinde belirtilmiştir.

KONUYLE ilgili bir diğer incelikte şudur...

İnsanı dünyadaki diğer mahlukattan ayıran beynindeki gelişmiş prefrontal kortektir (pfc). **Pfk’in beyin genelinini tertip etme** (kavrama kapasitesine göre beyin genelinini kontrol etme, istikamet verme ve gerekli bulduğunda yeniden düzenleme), **hem de tertip ettikleriyle kayıtlanmaktan beri olması, onun Allâh kavramına** (varlığın hakikati-ne) **ayna olabilecek bir oluşum potansiyeline sahip olduğu anlamına gelir.**

Duyu araçlarımızın yetersizliğinden dolayı kendimizi gerçek boyutlarda algılayıp tanımasakta, **Allâh ismiyle işaret edilen TEK** (evrensel öz), **benliğimizin hakikatidir ve ilmi, çok boyutlu evrende Esmâ seyridir**. Bundan dolayı ayette “*insanların...*” veya daha geniş anlamda “*birimlerin Rabbi...*” denmemiş, buna mukabil “**âlemlerin Rabbi.**” ifadesiyle (dolaylı yoldan) birimsel kişiliklerin veya birimsel kimliklerin gerçekte var olmadığı belirtilmiştir!.

Ayrıca ayette çoğul anlamda “*Rabler*” ifadesinin kullanılmamasının nedeni, gerçekte beynimizin evrensel bütünlükten bağımsız bir oluşuma ve işleyişe sahip olmamasındandır.

Allâh ismiyle işaret edilen TEK, bir çok âleminde, o âlemleri oluşturan beynin yetersiz algı kapasitesinden kaynaklanan eksik değerlendirmelerle kendi zatından perdelenmiş olup, kendini evrensel bütünlükten bağımsız bir oluşuma sahip olduğu görüşü ile hareket etse de; beynin boyutsal derinliğinde perdesiz olarak, farkındalıkla seyride olduğu bilinç seviyeleri de vardır!. Tasavvuf ehli bilincin yedi seviyeden oluştuğunu tespit etmişler. Bunlar sırasıyla **Emmâre, Levvâme, Mülhime, Mutmainne, Radiye, Mardiye ve Sâfiye nefis** mertebeleridir... Ki her birim bu yedi bilinç düzeyini holografik olarak bünyesinde barındırır, fakat sadece tek bir bilinç düzeyinde yaşamını sürdürür.

Kişiyte Allâh kavramını evrensel boyutlarda farketmesini sağlayan ve tanıma kapısını açan en önemli beyin devresi epifizdir. Tabiki epifizin açtığı bu fırsatı değerlendirecek biçimde beynin tertip edilmesi zorunludur. Bu da pfk’de ki aklı işlevlerin gerçeği kavraması ile gerçekleşir.

HAZIR YERİ gelmişken, pfk ile ilgili bir başka ince-likte şudur...

Beynin kavrama merkezi olan pfk kendinde farkında-lığa gelenleri, sanki bir televizyon ekranında seyredilen şey-lermiş gibi algılayıp değerlendirir. Farkındalığa gelenlerin içselleştirilmesi ise beynin daha derin devrelerinden gelen sinyallerce oluşturulur. Örneğin, pfk'de farkındalığa gelen-lerin duygusal bağlarını amigdala kurar.

Yani algılananlar pfk tarafından sanki kişinin kendi dışında olan (kendini bağlamayan) nesnelermiş gibi ele ali-nir. Tasavvuf ehlinin belirttiği üzere “**akıl tenzih eder**”.

Herhangi bir şey pfk'de değerlendirilmek istenildiğin-de, pfk o şeyi kendinden uzaklaştırır/ötele... ki böylece ko-nuya daha objektif yaklaşabilsin!.

Pfk'in bu doğası, bizim kendimizle ilgili olumsuzluk-ları veya eleştirileri neden üstümüze almadığımızın teknik izahıdır da..

Başkalarında gördüğümüz olumsuzlukları onların ki-şiliğine atfetmemizin sebebi yine pfk'in kendini özne, baş-kalarını nesne kabul etmesinden ileri gelir.

Bunun sebebi ise anladığım kadarıyla şudur...

Algıladıklarımızın oluşum sebepleri ve hikmetlerini anlamamız için, o şeylere objektif yaklaşmamız gerekir. Ob-jektif bakışa benliğimizi de kattığımız vakit, bu defa konuyu kişiselleştirme yoluna gideriz ve işler karışır.

Aslında **benlik** kişiselleştirilerek tanımlanacak bir şey değildir. Çünkü **benliğin hakikati ismi Allâh olanın Eni-yetidir.. Allâh ise yaratılmış her türlü kavramdan beri-dir!**. Algı ve bilgi yetersizliğinden dolayı bir çok benliklerin

var olduğu fikri ise yanılıdır.

Zatî sıfatlarıyla sınırsız ve Esmâ'sı ile sonsuz olan Allâh'ın, Esmâ'sının açığa çıkış seyri için ilminde meydana getirdiği evrenin de başı veya sonu yoktur. Esmâ'sının sonsuz olması, bunun açığa çıkış seyri olan evrenin her an yeni bir şende olduğu anlamına gelir.

Beyindeki pfk devresi, algıladıklarımızın oluşum sebepleri ve hikmetleri üzerinde akıl yürüterek, buna göre zâtî hakikati olan Allâh hakkında bilgi ve fikir sahibi olur, fakat ne kadar bilgi sahibi olursa olsun, bilgisiyle zâtî hakikati olan Allâh'ı hiçbir düzeyde kapsayamaz. Aklın Allâh hakkında ulaşabileceği en son nokta, tanımlanamayan yönü olan **Ahadiyet** vasfıdır. Dolayısıyla beyindeki aklî işlevlerin Allâh hakkında varabileceği en son nokta **“Allâh'ın kavranılamayacağını kavramak”** suretiyle **tahkiki anlamda Allâh'a iman**'dır!.

Bundan sonra kişinin akıl kapasitesine ve haleti ruhiyesine göre **“Allâh'ı sevmek”**, **“Allâh'tan haşyet duymak”** veya **“Allâh'tan korkmak”** (takva) gibi, imanın gereği olan haller yaşanır.

Doğrusunu bilen Allâh'tır..

BÖLÜM 3.4

Er Rahmân-ir Rahıym;

Rahmân ve Rahıym'dir. (Rahmâniyetiyle Esmâ âlemini meydana getiren ve Rahıymiyetiyle Esmâ âlemindeki mânâlar ile her an âlemleri yaratandır.)

Kur'ân Çözümü, Fâtiha Sûresi

Fâtiha sûresinin ilk ayetinde belirtildikten sonra, **“RahmânirRahıym”**in üçüncü ayetindeki tekrarın sebebi- ni **Üstadım Ahmed Hulûsi “Rahmân ve Rahıym”** yazısın- da şöyle anlatır:

“Bismillâh, eğer **Fâtiha'nın** ilk âyeti ise **“RahmânirRahıym”** 3. âyet olarak niçin bir defa daha tek- rar edilmiştir?

“B” sırrının işaret ettiği şekilde ismi **ALLÂH olanın Rahmâniyet ve Rahıymiyeti** kişinin nefsinden zuhur et- mektedir. Bu sebeple kişi, gerek zâhiri ve gerekse bâtinî yö- nünden **Rahmâniyet ve Rahıymiyet** nimetlerine **özünden gelen bir yolla** erişmektedir; anlamını çıkartabiliriz.

Bundan sonraki âyette ise olayın **âfakî** yani **birimin algılayabildiği evrenini** ele alan yönüne işaret edilmektedir. Yani algılayabildiğin tüm âlemlerde her ne varsa, bunların hepsi, onların da özlerinden gelen bir biçimde yani Rubûbiyet’lerinden, özlerindeki Esmâ bileşiminden gelen bir biçimde; Rahmâniyet ve Rahımiyet özellikleriyle varlıklarını devam ettirmektedirler.

Birinci âyette, **Ulûhiyete** kulluğun kişinin özünden gelen şekilde ve özüne dönük olarak meydana gelmekte olduğuna işaret edilirken... İkinci ve üçüncü âyette ise âlemlerde her birimin özündeki Rubûbiyet noktasından açığa çıkan **Ulûhiyet kemâlâtının Rahmâniyet ve Rahımiyet ile** meydana geldiğine işaret edilmektedir!

Şayet bunu anlayabildiysek, fark ederiz ki, birinci âyette “**nefsini bilmek**” sırrına işaret vardır, ikinci âyette ise “**eşyanın hakikatini**” bilmek sırrına işaret olunmaktadır.”

“**İnsan ve Din**” kitabı, “**Rahmân ve Rahıym**”

Evet... **Rahmâniyet**, birimin özündeki Esmâ potansiyeline işaret eder. **Rahımiyet** ise, potansiyelden kuvveye dönüşen Esmâ’nın yokluktan vücuda getirdikleridir. Birimin yaşam alanı olan dünyası ve kişiliği yok iken, Allâh Esmâ’sının onu var edecek ve varlığını devam ettirecek bir sistemle bünyesinde (yani, beyninde) iş görmesi sonucu meydana gelmiştir.

Bölüm 3.2’de **Rahıym** ismi manası hakkında şunu yazmışım:

“Beyinde işler bir devreye dönüşen Esmâ’nın getiri-

si (yokluktan vücuda getirdikleri) ise, beyin farkındalık alanı diyebileceğimiz pfk’de kendini gösterir. Dolayısıyla pfk, Esmâ’nın açığa çıkış seyrinin gerçekleştiği, varlığın şuur boyutudur. Burası “**cennet**” olarak tanımlanan, **Rahıym** isminin en kapsamlı ortaya çıktığı mahaldir.”

Peki neden **Rahıym** isminin en kapsamlı ortaya çıktığı mahal prefrontal kortekstir?

Çünkü insan beynindeki pfk’de meydana gelebilecek farkındalık, yeryüzündeki hiçbir canlıda yoktur. Kur’ân’da insana atfedilen “**hilâfet**” vasfı ve ona “**eşrefi mahlûk**” denmesinin nedeni, pfk’deki üstün aklî işlevlerden ileri gelir.

Bu hususta Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurur:

“Allâh akıldan daha değerli bir şey yaratmamıştır.”

Esmâ potansiyelinin beyinde işler devrelere dönüşmesi ve bunun bilinçüstüne çıkartıp farkındalığa getirdikleri, pfk’deki aklî işlevlerce daha da zenginleştirilir. Böylece beyinde farkındalığı artıracak ve düşünceyi derinleştirecek yeni potansiyeller harekete geçer. **Pfk’in iman esaslarına dayalı işletilmesi** ise, beyin aşkın potansiyellerini tetikleyerek kişiye “**cennet yaşamı**” denilen, Allâh’a ait kuvvelerle tahakkuk etmenin dile gelmez halini yaşatır.

Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.): “**Aklını artır ki Allâh’a yaklaşasın!**” buyuruğu, aklî işlevlerin yürütüldüğü pfk’deki nöral bağların arttırılmasının önemine işaret etmektedir. Ancak bu şekilde beyindeki bilinmeyen potansiyeller harekete geçerek insan, insan olmanın izzet ve şerefine ulaşır.

Kitap boyunca pfk’deki aklî işlevlerin önemi üzerinde sık sık durdum. Kitabın bir bölümünde anlatamadığımı di-

ğer bölümünde açmaya çalışarak bizi insan yapan esas beyin devresinin pfk olduğundan bahsettim.

Çünkü bir çok ayette açık ve net bir biçimde belirtildiği üzere, Kur'ân akıl sahiplerine inzâl olmuştur. Dolayısıyla İslâm dininin esas muhatabı aklını kullananlardır. İslâm dininin gerçeğine ermiş ve insanlığı Allâh ve Rasûlü yolunda aydınlatmış birçok önde gelen tasavvuf ehlinin fazileti, akıllarını çok üst kapasitede kullanmış olmalarındandır. İşte, insanın izzeti ve şerefi olan aklının beyindeki yerinin prefrontal korteks olduğunu anladıktan sonra, tüm dikkatimi bunun üzerinde yoğunlaştırdım.

Örneğin, **“Akıllı, nefsini kontrol altına alıp, ölmünden sonraki ebedi hayat için hazırlanan kimsedir.”** hadisi, pfk'in beyin genelini iman bilgisi doğrultusunda kontrol edip yönlendirme yetine işaret etmektedir.

Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) bildirdiğine göre kişinin akli, ancak ölüm sonrası yaşamı düşünebilme durumuna geldiğinde... Daha doğrusu, beynini ebedî yaşamın şartlarına uygun bir biçimde çalıştırmaya başladığında olgunlaşır. Bunu anlatan hadis şöyledir:

H. Ömer, Ebu Hureyre ve Ubey bin Kâb (r.a.) Rasûlullâh'ın (s.a.v.) huzuruna gelerek şöyle sordular: “Yâ Rasûlullâh! İnsanların en âlimi kimdir?”

Rasûlullâh (s.a.v.) cevap verdi: “Akıllı olandır..”

Tekrar sordular: *“En çok ibadette olanı kimdir?..”*

Rasûlullâh (s.a.v.): “En çok akıllı olan!..”

Bu sefer: *“İnsanların en faziletlisi kimdir?..”* diye sordular.

Rasûlullâh (s.a.v.): “En akıllı olan!..” buyurdu.

Sordular: “*Yâ Rasûlullâh, akıllı kimse, mürüvvet sahibi, cömert, konuştuğunu bilen ve hatırı sayılan kimse değil midir?..*”

Rasûlullâh (s.a.v.) şöyle buyurdu: “**Bütün bu saydıklarınız dünyalık ve dünyaya ait şeylerdir. Âhiret ise korunanlarındır.**”

Madem insanın şerefi aklını kullanmasından ileri gelir, o halde insana yakışan dinin hükümlerini şuursuzca yerine getirmek değil, idrakın gereği iman ederek uygulamasıdır. Bakın Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) bu konuda ne buyurmuş:

Enes'den (r.a.) rivayet edildiğine göre biri **Rasûlullâh'ın (s.a.v.)** huzurunda birisini över. **Rasûlullâh (s.a.v.): “Bu adamın aklı nasıldır?”** diye sorunca sahabe: “*Yâ Rasûlullâh, biz bu adamın iyiliklerinden ve ibadetlerinden bahsediyoruz. Siz aklını mı soruyorsunuz?*” derler. Bunun üzerine **Rasûlullâh (s.a.v.)** şöyle buyurur: “**İnsanlar ahmaklığı ile günahkarlardan daha büyük hatalara düşerler. İnsanların yarın kıyamet gününde mertebeleri akılları nispetindedir. İnsan aklı gibi, hidayete erishtiren ve felaketten kurtaran bir şey kazanmadı. İşitmediniz mi, facirler cehenneme atıldıklarında ‘eğer dinleseydik onları, aklımızı kullansaydık; alevli ateşte yanan halk içinde olmazdık!’ (Mülk, 67/10) diye pişmanlık gösterisinde bulunacaklardır.**”

Doğrusunu bilen ve Risâlet işleviyle açığa çıkartıp dillendiren Allâh'tır!.

BÖLÜM 3.5

Mâliki YevmidDiyın;

Din hükümlerinin (Sünnetullâh) yaşanmakta olduğu sonsuz sürecin Mâlik-Melik'idir.

Kur'ân Çözümü, Fâtiha Sûresi

Arapçada “**yevm**”, gün anlamına gelir. Fakat **Allâh ismi manası** zaman kavramından beri olduğu için, **yevm** ifadesini “**tüm zamanları kapsayan evrensel tek bir an**” şeklinde anlamamız gerekir. Yani, “**tekillik**”.

Gayrından münezzehe olan Allâh'ın ilminde, ilmî potansiyelini seyri hükmü; hükmün gereği olarak takdir olunan varlık yazgısı; ve yazgının tetikleyerek potansiyelden harekete geçirdiği kuvveler boyutuna dinde “**Melekût**” denir.

“**Melekût**” kelimesinin günümüz bilimsel karşılığı ise, varlığın elektromanyetik dalga planıdır. Bu planda, varlığın tüm boyutlarında tek bir sistem hakimdir. Modern bilim bu sisteme “**dalga mekaniği**” ile önemli bir ölçüde açıklık getirmiştir.

Seyri takdir edilen Esmâ, dalga mekaniği ile potansiyelden kuvveye dönüşerek makro planda evreni oluşturan kuvvetleri (Örneğin, fizikteki dört temel kuvvetler: kütle çekim kuvveti, elektromanyetik kuvvet, zayıf nükleer kuvvet ve şiddetli nükleer kuvvet gibi) meydana getirir. Bu kuvvetler, evrenin tabi olduğu tüm fizik yasalarıdır. Henüz kabul edilmiş olmasa da **burçlar ilmi** (astroloji) de bu kuvvetlerdendir.

Mikro planda ise, bu kuvvetler birimin yaşam alanı olan dünyasını ve dünyasına göre bilincini forme eden beynsel işlevlerdir. Tabiki beyinden bahsederken, insanın bedeni ve bedeninin yaşam alanı olan dünyasını ayakta tutan tüm kanunları da içine alacak şekilde düşünmemiz gerekir. Zira, evrende hiçbir şey birbirinden kopuk ele alınmamalı.

İşte tüm boyutlarıyla evrenin tabî olduğu yasalar бүtүнüne Kur’ân’da **“DİN”**; bu yasaların işleyiş düzenine **“Sünnetullâh”** denmiştir.

Fatır sûresi 43. ayetinde belirtildiği üzere:

“Sünnetullâh için bir alternatif asla bulamazsın! Sünnetullâh’ta bir değişme asla bulamazsın!”

Çünkü seyri takdir edilen her ne varsa, Üstadımın ifadesiyle: **“İlahî varlık boyutlarına göre meydana gelmiştir.”** Bu husus ise holografik model ile açıklık kazanmıştır!. Şöyle ki, takdir edilenlerin seyrini oluşturacak Esmâ’nın sistemsel açılımı varlığın her zerresinde aynı yolu izler. Dolayısıyla bir şeyin oluşum sistemini bilen, icmalen herşeyin oluşum sistemini anlamış olur.

Evet, **takdir edilen ilahî yazgının ilahî potansiyelden tetikleyerek kuvveye dönüştürdüğü Esmâ, Allâh’ın**

Mâlikiyet ve Melikiyetidir. Varlık üzerinde tedbirât, bu planda (kozmetik elektromanyetik dalga planında) gerçekleşir. Bilimin tespit ettiği ve bir sistem olarak kavramaya çalıştığı her türlü idarî kuvvetler, hep bu plana aittir.

Konu aslında çok geniş... Ben bu bölümde konunun sadece mantığını farkettermeye ve sıkılmamak için elimden geldiğince kısa tutmaya çalıştım. Ayrıca bu kitabın ilgili bölümlerinde ve “**Kırk Hadis**” isimli kitabımda bu konuyu ayrıntılı olarak ele aldığım için, burada tekrar etmenin gereksiz olduğunu düşündüm.

Daha fazla bilgi edinip, konunun özüne nüfuz etmek isteyen arkadaşlara öncelikle **Üstadım Ahmed Hulûsi**'nin eserlerini okumalarını ve **İslâm dinini** anlamada derinleşmeleri için gerekli bilimsel ve tasavvuf altyapısını kendilerinde oluşturmaları için gayret göstermelerini öneririm.

H. Mevlâna'nın (k.s.) dediği gibi: “Hazine, eziyet çekene gözüktür.”

Doğrusunu bilen Allâh'tır!.

BÖLÜM 3.6

İyyake na'budu ve iyyake nesta'iyn;

Sadece sana kulluk ederiz ve bunun farkındalığı için yardımını niyaz ederiz. (El Esmâ ül Hüsna anlamlarını açığa çıkarmak suretiyle tüm yaratılmışlar olarak sana kulluk etmekteyiz ve bunun farkındalığına ermemiz için yardımını isteriz)

Kur'ân Çözümü, Fâtiha Sûresi

Sahabeden **İbni Abbas (r.a.)** ayetteki “**kulluk**” kelimesini “**irfan**” olarak yorumlamıştır. Şöyle ki, **Fâtiha** sûresinin ilk dört ayetinde **Allâh kavramı** (Allâh'ın ne olduğu) açıklanmaktadır ve bu açıklamanın ardından (yeni, beşinci ayette) **Allâh'a kulluk etmekte olduğumuzun far- kedilmesi** hedeflenmiştir.

Yani **Fâtiha** sûresinin ilk dört ayetindeki bildirimlerden amaç, kişinin Allâh'a kulluk etmekte olduğu gerçeğinin bilincine varmasıdır. Dolayısıyla ayetin “**sadece sana kulluk ederiz..**” kısmının anlaşılması ve ikrar edilmesi, amacın hasıl olduğunun tescilidir.

Bu farkındalıkla kişi **Allâh'ta yokluğunu idrak** ederek tasavvufta **“fenâfillâh”** denilen, mutlak faili müşahede etme anlayışı açıklığına kavuşur.

Gaybi'nin (k.s.) dediği gibi: **“Şimdi irfan vaktidir!..”**

Artık kişilerle ve olaylarla uğraşmayı bırakır ve arındaki ilahî kudretin (Allâh Esmâ'sının) hikmet sistemiyle kişi ve olayları nasıl meydana getirdiğini müşahede ederek **Allâh hakkında fikir sahibi olur.**

Üstadım Ahmed Hulûsi bu hususu **“Vahdet ve Kesret Gerçeği”** yazısında şöyle açıklar:

“Tasavvuf erenleri, tasavvuftaki yolculuğu, **“başladığı noktaya gelen daireyi tamamlamaktır”** diye tarif etmişlerdir.

Bireysellik ve birimsellik noktasından hareket eden düşünce yolcuları, aşama aşama eşyanın (şeylerin) hakikatine ilerleyerek, her şeyin TEK'ten var olduğunu müşahade ederler. Bu boyutta, basiretleriyle tespit ederler ki, hakikatleri itibarıyla, çokluk yani kesret mevcut olmayıp, varlık TEK'ten ibarettir. Ne kendileri ne de çeşitli boyutlar ve evrenler hiç var olmamıştır!.. Böylece yarım daire tamamlanmış, **“Fenâfillah”** gerçekleşmiş olur...”

“İnsan ve Din” kitabı, **“Vahdet ve Kesret Gerçeği”**

Ayetin ikinci kısmında... Yani, **“ve bunun farkındalığı için yardımını niyaz ederiz..”** kısmı ise tasavvufta **“Bakabillâh”** denilen, yokluğun karanlığında **Allâh ile ihya olma** açılımıdır.

Bu açılım, beynin çalışma mekanizmasını kavramak

suretiyle, potansiyelindeki Esmâ'ya kayıt getirmeden yaşama ilmidir. Öyle bir ilmî açılım ki bu... Hangi fiilin beyinde hangi devreleri nasıl harekete geçirip, hangi potansiyelleri tetikleyeceğini ve bunun kişiye kazandırdıkları veya kaybettirdiklerini anlamış olarak, **“Sünnetullâh'ta yaşam”** bilgiyle hareket etme erdemidir.

Böylece kişi hem dünyasını ve hem ahiret yaşamındaki saadeti için **“şerî hükümlere”** uyması zorunluluğunun nedenini anlamış olur. Bu hükümleri bildiren **Nübüvvet müessesesinin** önemini kavrar ve **“Sonra da ona (bilince) takvasını (korunmasını) ilham eder...”** ayeti gereğince, onda teslim olma gereği hasıl olur.

Üstadım Ahmed Hulûsi aynı yazısında bu hususu şöyle açıklar:

“İkinci yarım dairenin yolculuğu kolaylaştırılmış olanlar ise burada kalmayıp, fitratları gereği olarak seyirlerinde devam ederler... Bu defa TEK'in **İlim** sıfatının, **“Müriyd”** ismiyle işaret edilen irade sıfatı aracılığıyla **Kudrete** dönüşerek, kesrete ait ilmî suretleri meydana getirdiğini; bu ilmî suretleri hâvî mücerred meleğin, kendisinden açığa çıkma mahalli olan **“RUH”** adlı müşahhas meleğe dönüştüğünü, bundan meydana gelen hamele-i arş denen müşahhas meleklerin varlığını ve boyut boyut bunlardan meydana gelen diğer müşahhas melâikenin varlıklarıyla evren içre evrenlerin ve sair varlıkların oluşumunu müşahade ederler. Nelerden nelerin nasıl meydana geldiğini, hangi müşahhas melek (kuvve)lerin hangi kuvveler -varlıklar- şeklinde açığa çıktığını seyrederek. Seyredenin, gerçekte kim olduğunun bilincinde, varlıksız olarak!..”

“İnsan ve Din” kitabı, **“Vahdet ve Kesret Gerçeği”**

KULLUK ile ilgili bir başka incelekte şudur...

Her oluşun, oluşum programı gereği bir gayesi vardır ve derinden gelen bir dürtü ile o gayesine ulaşmayı ister.

İnsan, oluşumu itibariyle hakikat şuuruyla yaşayabilecek bir gaye (kapasite) ile meydana gelmiştir. Dinî terminolojide bir insanın oluşumundaki gaye istikametinde beynini değerlendirmesine “**nefsinin hakkını vermesi**”, bunun aksi ise “**nefse zulüm**” diye anlatılmıştır. Sonsuzluk ve sınırsızlık kavramlarından dahi beri olan Allâh ismi manası ışığında kendini tanıyabilecek aşkın bir beyin kapasitesiyle var olan insanın, beynini ölümlü beden sınırlı dünyasıyla meşgul etmesinin dindeki karşılığıdır “**nefse zulüm**”dür.

Bilim gözüyle beyni incelediğimizde, onun ölümlü beden sınırlı dünyası için var olmadığını rahatlıkla fark ederiz. Zira insan her ne kadar bedensel kimliği ile dünyadaki yaşamını sürdürse de, derinden gelen bir dürtü ile kendini beden ötesinde bulmayı ve tanımayı arzulamış ve bu konuda hep bir arayışları olmuştur. Bu da insanın sadece bedenin sınırları dünyası için değil, daha yüksek bir ideale ulaşma gayesi ile var olduğunun açık bir belirtisidir.

Doğrusunu bilen Allâh'tır!.

BÖLÜM 3.7

İhdinas Sıratal'müstakıym;

Bizi sırat-ı müstakime (Hakikate erdiren yola) **hidâyet et.**

Kur'ân Çözümü, Fâtiha Sûresi

Önceki ayette kişinin Allâh'a kulluk etmekte olduğu bilincine varıp, hakikate ermesi hedeflenmişti. Bu ayette ise **hidâyet** ile kişinin hakikat üzere istikamet sahibi olarak yaşam sürmesi hedef olarak gösterilmiştir.

Her oluşun, oluşum gayesi istikametinde gelişim göstermesi hidâyetidir. İnsanın hidâyeti, yaşamını Allâh'a kulluk etmekte olduğu (varlığın tekliği {vahdet} esası ve birliği {tevhid}) anlayışı yönünde sürdürmesidir. Çünkü bu anlayış, insan beyninin doğası açısından en ideal olanıdır.

Konuyu biraz daha açıyım...

“**El Hâlık**” ismi, Allâh'ın oluşturma vasfıdır.

“**El Hâlık**” ismi manasını **Üstadım Ahmed Hulûsi** şöyle açıklar:

“**Eİ Hâlık...** Mutlak TEK yaratan! Esmâ özellikleriyle birimleri “**yok**”ken “**var**” kılan! **Hâlık**’ın “**halk**” ettiği her bir şeyin bir “**hulk**”u, yani yaratılış amacına göre bir huyu, ahlâkı (doğasına göre davranışı) vardır...

Bu nedenle “**tehalleku BiAhlâkıyllâh = Allâh ahlâkı ile (Allâhça) ahlaklanın!**” buyurulmuştur ki bunun anlamı; “**Allâh Esmâ’sının özellikleriyle var olmuş olduğunuz farkındalığıyla ve bunun gereğince yaşayın**” demektir.”

“**Kur’ân Çözümü**” kitabı, “**Esmâ Üİ Hüsna**”

Şimdi, Üstadımın bu açıklaması ışığında şu soru üzerinde bir düşünelim:

Hâlık’ın “**halk**” ettiği insan beyninin “**hulku**” (ahlaklı) nedir?

Yani, “**beynin yaratılış amacına göre huyu**” ya da “**doğasına göre davranışı**”...

İşte bu sorunun çözümü hakkında ipucu veren bir Rasûlullâh (s.a.v.) açıklaması şöyledir:

“**Her doğan, ancak fitrat üzere doğar; sonra ana ve babası onu Yahudi ve hristiyan ve mecûsi yaparlar. Tıpkı bütün uzuvları tamam olarak hayvan yavrusunu dünyaya getirdiği gibi; siz o yavru da bir eksiklik görür müsünüz?!**”

İnsan beyni, hakikat şuuruyla yaşama amacına uygun bir programla yaratılmıştır. Bundan dolayı insana hakikatini bildirecek ve yaşatacak düşünce ve fiiller (şartlar), insan doğasına uygun olanıdır.

Bunun aksi ise insanın fitratını (genetik istidadını) bo-

zar. Fıtratı bozulan insan ise tıpkı genleriyle oynanmış bitki veya hayvanlar misali, doğasına uymayan bir hal alır. Yani **“hulku”** (ahlakı) bozular.

Bir insanın, kendini bedensel varlık kabul etmesi veya hakikatinden perdeleyecek herhangi bir fikrin etkisinde kalması, doğasına uymayan hallere bürünmesine sebep olur ve bu halleri üzerinden atamazsa, genlerinde kalıcı bir değişime yol açarak, genetik istidadını bozar. **Bakara sûresi 75.** ayette bu hususa şöyle işaret edilmiştir:

“Şimdi siz ey iman edenler, (genetik geçmişi bu olan Yahudilerin) size inanmalarını mı ümit ediyorsunuz? Oysa onların bir kısmı vardı ki, kelâmullâhı (Musa’yı) dinler, dediklerini anlar, sonra da bile bile tahrif ederlerdi (değiştirirler başka anlamlara çevirirlerdi).”

Hidâyetin nasıl olduğu sorusuna gelince...

Bu hususta Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) bir açıklamasında şöyle buyurur:

“Şüphesiz Aziyz ve Celiyl olan Allâh, rahime bir melek tevkil etmiştir. Melek, “Ey Rabbim bir nutfedir; ey Rabbim bir kan pıhtısıdır; ey Rabbim bir çiğnem ettir” der. Allâh bir mahlûk hükmedip yaratmak istediğinde Melek; “Ey Rabbim erkek midir yahut dişi midir; Sakî (şekavet ehli) midir yahut saîd (saadete ermişlerden) midir; rızkı nedir; eceli nedir?” sorularını sorar. Bunlar anasının karnında iken böylece yazılır!..”

Efendimizin (s.a.v.) bir başka açıklaması ise şöyledir:

“Muhakkak yüce Allâh yarattıklarını bir karanlık içinde yarattı. Sonra onlara nurundan saçtı!.. Bu nurdan nasibini alan kimse hidâyete erdi!.. Nasibini ala-

mayan da dalâlete saptı!.. Bunun için Allâh'ın ilmine göre kalem kurudu!..”

Naklettiğim bu iki Rasûlullâh açıklamaları hidâyetin, kişinin anne rahmindeki oluşumunun 120. gününde kozmik/astrolojik tesirlerle beynine programlandığını anlatır.

Nitekim **“Emri semâdan arzı tedbir eder..” Secde sûresi 5.** ayet, burçların varlık üzerindeki etkilerinden bahseder.

Bu konuda daha fazla bilgi isteyenlere **Üstadım Ahmed Hulûsi'nin “Hidâyet Nedir, Nasıl Oluşur?”** yazısını okumalarını öneririm.

Doğrusunu bilen Allâh'tır..

BÖLÜM 3.8

Sıratalleziyne en'amte aleyhim. Ġayril'maġdûbi aleyhim. Ve Laddaaalliyn;

Ki o, in'amda bulduklarının (nefslerinin hakikati olan Allâh Esmâ'sına iman edip, ondaki kuvvelerin farkındalığını yaşayanların) **yoluna... Gazabına uğrayanların** (âlemlerin ve nefsinin hakikatini göremeyip benlikleriyle kayıtlananların) **Ve** (Hakikatten – Vahid'ül EHAD üs Samed olan Allâh ismiyle işaret edilen, anlayışından) **saparak şirk koşanların yoluna değil.**

Kur'ân Çözümü, Fâtiha Sûresi

Fâtiha sûresinin bu son ayetinde “**in'am üzere**” olunması ve bunun yanı sıra **gazap** ve **dalâletten** sakınılması gerektiği belirtilerek, insan için **hidâyetin** nasıl olması gerektiği netleştirilmektedir.

“**İn'am** (nimet) **üzere olmak**” ne demektir?.

Genel anlamda in'am, kişinin Allâh Rasûlüne iman

etmesi ve bildirdiği yolda yaşamını değerlendirmesidir.

Özel anlamda nimet ise, öncelikle kişinin zatının Esmâ olduğu bilincine ermesidir. Sonra da Esmâ'nın açığa çıkış veya kuvveye dönüşüm mekanizması hükmünde olan **beyin kapasitesini Rasûlullâh öğretisine** (şeriatına) **dayalı bir biçimde artırarak**, kesbettiği aşkın yetilerle kendini **hakikati (İhlâs sûresindeki Allâh** tarifi -Teklik gerçeği-) **yönüyle** daha kapsamlı tanıma yolunda değerlendirmek suretiyle (Sâlihler, Şehidler, Velîler ve Nebiler gibi...) **Allâh'a yakîn** (kurb) **elde edip**, ebedî huzur ve saadete erenlerden olmasındır.

SAKINILMASI gerekenlere gelince...

“Allâh gazabına uğramak”, özetle kendini ölümlü bedenin geçici dünyasına hapsederek, Allâh'ı bilmenin getirdiği olan beynin aşkın nimetlerinden yararlanamamaktır.

Üstadım Ahmed Hulûsi Allâh gazabına uğramanın nedenini **“kilitlenmek”** olarak açıklar ve **“Kilitlenmişlik”** yazısında şöyle izah eder:

“Geçmişte bir zaman içinde... Belki gençlikte veya yeni yetmelikte, bir hüküm veriyorsunuz: “Bu konu şöyledir” ya da “bu, bu kadardır” diye...

Böylece, beyin o konuda kendi kendini kilitliyor! Bundan sonra, o hükme ters gelen ne kadar yeni gelişme olursa olsun, beyniniz onları görmüyor ve değerlendirmeye almıyor!”

Üstadım aynı yazısında konuya misal olarak **“Allâh, onların, beyinlerindeki hakikat algılamasını kilitlemiştir; basiretleri perdelidir...”** ayetini verdikten sonra şöy-

le devam eder:

“Burada, “**Allâh’ın mühürlemesi**” ifadesinden murat, “**Sünnetullâh**” sonucu, beyin çalışma sistemi gereği, kişide oluşan kilitlenme, “**körlük-blokaj**”dır!

Zira kişi, verdiği yanlış hükümle beynini kilitler ve artık o gerçeğe yüz yüze gelse de onu değerlendiremez!

KÜFÜR, gerçeği örtmek, görememek, inkâr etmektir! Ki bu da, beyindeki kilitlenmenin sonucudur! “**Kâfir**” diye tanımlananlar; beyinleri önceden verdikleri hükümle kilitlenmiş olduğu için, “**ALLÂH**”, “**Rasûlullâh**” ve “**Kur’ân**” gerçeğini değerlendiremeyip, onu **ÖRTENLERDİR!**”

“**İnsan ve Din**” kitabı, “**Kilitlenmişlik**”

Gazap, varlıkta geçerliliği olmayan bir bilgiyi gerçek veri kabul ederek, beynin gerçeğe açılım hareketine engel olmaktadır.

Beynin doğasına göre işlevini yapmasına engel olmanın dindeki tanımı ise zulümdür. **Lokman sûresi 13.** ayet bu konuda bizleri şöyle uyarır: “**Kesinlikle şirk zulmün en büyüğüdür!.**” Zira **şirk**, aslı olmayan bir bilginin gerçek veri olarak kabul görmesidir (örneğin, kendimizi bedensel varlık kabul etmemiz)... Bu ise gerçeğe (Allâh ile) aramızdaki bağı koparır.

SAKINILMASI belirtilen ikinci husus ise “**dalâlet**”tır..

Hidâyetin zıddı olan dalâlet kavramını **Üstadım Ahmed Hulûsi** şöyle açıklar:

“**Dalâl ve dalâlet** doğru olan yoldan hataen veya kasden “sapmak”tır... Yani, doğru yol üzere iken, hata yapmak suretiyle veya kasdı mahsusa ile, yürüğü istikâmetten başka bir yöne yönelmektir **dalâl**...”

Doğru anlayışta iken (doğru olanı bulmuş iken) yanlış bir fikrin tesirine kapılarak başka bir istikamette yaşamını devam ettirmenin ne kadar yaygın bir tehlike olduğunu Efendimiz (s.a.v.) şöyle anlatır: **“Yetmiş üç fırkaya ayrılacak ümmetim. İçinden bir tanesi kurtuluşa erecek, ötekiler dalâlette kalacak.”**

Nitekim **Yûsuf sûresi 106.** ayette, iman edenlerin çoğunluğunun dahi bir yanlgı içinde oldukları şöyle belirtilmektedir:

“Onların çoğunluğu ancak müşrikler olarak (varsandıkları, tanrıları veya benliklerini eş koşarak) **Allâh’a iman ederler!”**

Bu da iman eden çoğunluğun gerçekte dalâlet içinde olsa dahi (Kur’ân ve Rasûlullâh açıklamalarını doğru anlamış olmasalar da), **Risâletin bildirdiğine iman ve Nübüvvetin bildirdiklerine teslim** olmaları halinde, teknik olarak beynin çalışma mekanizmasından mutlaka yararlanarak ölümötesi yaşamları için gerekli korunmayı sağlayacakları anlamına gelir.

Netice itibariyle **gazap ve dalâlet, Allâh’ın tekliğı** -Vahdet esası- **üzerine kurulu İslâm dininin oluşturmak istediğı temel bakış açısından** sapmamıza ve bunun getiri-si **cennetüstü** diye tanımlayabileceğimiz yaşamdan mahrum olmamıza yol açan her türlü bilgidir.

Waalwijk, 16 Nisan 2013

BÖLÜM 4

EK YAZILAR

BÖLÜM 4.1

Mİ'RÂC 1

Haram aylarından olan Recep ayı, Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) ifadesiyle “**Allâh'ın ayıdır**”. Bu ayda Efendimiz (s.a.v.) o meşhur **Mi'râc**'ını yaşamış ve kendisine verilen **Mi'râc**'tan ümmetinin de bir pay almasını istediğinden, ümmetine beş vakit **salât**'ı teklif etmiştir.

Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) **Mi'râc**'ı neden önemlidir?

Rasûlullâh Efendimize (s.a.v.) **Mi'râc**, kendisine destek veren ailesinin ve iman edenlerin ablukaya alınıp, her türlü sosyal hakların ellerinden alınarak eziyet ve hakaretlerin artırıldığı; aynı dönemde en büyük destekçisi olan amcası Ebu Talib'in ve eşi Hz. Hatice'nin (r.a.) vefat ettiği; Taif'ten yardım istemesine rağmen ora halkı tarafından hakarete uğradığı zorlu bir dönemde verilmiştir. Efendimiz (s.a.v.) bu zorlu dönemi “**Senetü'l Hüzü'n**” (Hüzün Yılı) olarak isimlendirmiştir.

Efendimiz (s.a.v.) bu zorlu döneminde azim ve sabırla Allâh'a yönelişinin getirisi olarak **Mi'râc** ile Cebrail'in

makamını geçerek, kendisinden evvel kimsede açılmayan “**Şuhud-u Zât**”a ermiştir. Bunun yanı sıra **Mi’râc**’ta kendisine daha birçok bilinmeyen ilahî sırlar açılmıştır, ki bazı Velîler bu sırlardan kitaplarında yer yer bahsetmişler.. Ve yine **Mi’râc** ile ilgili hiç yazılmamış öyle sırlar vardır ki bunları ancak nasibimizde varsa ehlerinden dinleyebiliriz.

Mi’râc, Allâh’a erme arzusuyla bağı yanan üstün istidat ve kabiliyetli bir insanın, bedenini dünyevî istek ve arzularına gem vurup, azim ve sabırla Allâh hükümlerine uyarak hareket etmesinin muhteşem getirisidir.

Mi’râc, kişinin beden kayıtlarından kurtulup, madde ötesine geçerek hakikatine doğru şuursal bir yükselişi anlamına gelir. Başka bir ifadeyle, beden kayıtlarından kurtulan bilincin holografik evrende serbest kalmasıdır.

Mi’râc fiziksel bir hareketlilik olmayıp, Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) **“ben gittim demedim ki, bana gösterildi dedim”** ifadesiyle belirttiği üzere bilinçte yaşanan bir tür algı geçiştir.

Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) kendisine **“Mi’râc nedir?”** diye sorulduğunda: **“Ben, ondan (Mi’râc’tan) güzel bir şey görmedim ve o getirilen şey, Mi’râc odur ki, ölümü tadan kişi, intizâr vaktinde gözlerini ona diker..”** şeklinde cevap vermiştir. Efendimizin bu açıklamasından anlaşılan odur ki **Mi’râc**, ölümü tadan bir insanın bedenini dünyasından geçerek, berzah aleminin uhrevî değerleri içinde kendini bulması gibi bir deneyimdir.

Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) **Mi’râc**’ı üç aşamadan oluşur ki bu aşamalardan sadece üçüncüsü bize hedef olarak gösterilmiştir:

Birinci aşama, maddenin sırrına ermekle başlar..

İkinci aşama, berzah aleminin fethi ile ölümötesi yaşamın sırlarına agah olunmasıdır.

Üçüncü aşama ise, **refref** denilen bir tür yükseltici kuvve ile varlık aleminin (Sidre-i Münteha) ötesine geçerek, iki yayın birleşmesi misali veya daha da yakın (Kab-ı Kavseyn ve Edna) bir halde **Rabbini** (Esmâ'sıyla Allâh'ı) **batınında** (hakikatin olarak) **müşahede etmektir**.

Başka bir ifadeyle **Mi'râc, kendini tanımının aşkın halidir!**

Doğrusunu bilen Allâh'tır..

Waalwijk, 08-04-2016

BÖLÜM 4.2

Mİ'RÂC 2

Önceki bölümde **Mi'râc**'ın üç aşama olduğundan bahsetmiştim... Şöyle ki:

Birinci aşama, maddenin sırrına ermekle başlar..

İkinci aşama, berzah aleminin fethi ile ölümötesi yaşamın sırlarına agah olunmasıdır.

Üçüncü aşama ise, **refref** denilen bir tür yükseltici kuvve ile varlık aleminin (Sidre-i Müntheha) ötesine geçerek, iki yayın birleşmesi misali veya daha da yakın (Kab-ı Kavseyin ve Edna) bir halde **Rabbini** (Esmâ'sıyla Allâh'ı) **batınında** (hakikatin olarak) **müşahede etmektir**.

Şimdi bu aşamalar üzerinde duralım biraz.

Mi'râc'ın birinci aşamasında kişi dünya algısından berzah algısına geçiş sürecini yaşar. Bu geçişi yarı uyku, yarı ayık bir hale benzetebiliriz. Fakat her halukarda bilinç hiç olmadığı kadar zinde ve olup biten herşeyin farkındadır.

Berzah alemi, ruhanî algılamaya karşılık gelen yönüyle dünya ve dünyayı da içine alan güneş platformudur. Güneş sistemindeki planetler, bu platformun farklı frekansta titreşen ve birbirini kapsayan bilgi/enerji katmanlarıdır. Be-

densel algılamaya karşılık gelen dünya ise berzah'ın en düşük frekans titreşiminin oluşturduğu yaşam formudur.

“Emri semâdan arzı tedbir eder... Sonra miktarı, bin sene olan süreç içinde O'na urûc eder.” Secde sûresi 5. ayeti gereğince, kişi **Mi'râc**'ın bu birinci aşamasında üst boyut bilgilerin kudret açılımıyla maddenin sırrına erer.

Berzah alemine geçiş sürecinde kişi dünya ve dünyevî değerlerin yavaş yavaş silikleşerek bir hayal misali kaybolmaya başladığını deneyimler. Berzah algısı ağır bastıkça dünyevî değerler hükmünü yitirir ve kişinin dünyevî varlığı ile ilgili korkuları, kaygıları ve endişeleri de son bulur. Artık kişinin esas odak noktası berzah alemi olmuştur.

Mi'râc'ın ikinci aşamasında kişi berzah alemi algısı içinde ruhanî bir yaşam sürer. Başka bir ifadeyle, beynin üst alıcı kuvveleriyle aşkın bir yaşam temposu içine girer. Örneğin, ölümötesine geçen insanların hallerine vakıf olarak dünyanın berzah'taki durumunu kavrar. Güneşin bir yılının 255 milyon dünya yılı oluşu dolayısıyla, berzah'ın (yani, güneş platformunun) bir gününün bin dünya yılı olduğunu deneyimleyerek, dünyevî değerlerin saniyelerle ölçülü olduğunu fark eder.

“Birinci semâ ve içindekilerin tümü, ikinci semâ içinde çöldeki bir yüzük oranındadır; ikinci semâ ve içindekilerin tümü, üçüncü semâ içinde gene çöldeki bir yüzük gibidir ve yediye kadar bu böyledir...” hadisinde belirtildiği üzere, dünyanın güneş platformundaki yerinin önemsenmeyecek derecede küçük olduğunu gözlemler.

Ayrıca insanların dünyadaki düşünce ve eylemlerinin ölümötesi yaşamlarına nasıl yansıdığına sistemini çözerek

“**kabir cenneti**” ve “**kabir cehennemi**”nin oluşum esaslarını bilir. Bu esaslara göre dünyadaki yaşamını berzah kurallarına göre değerlendirerek, ölümötesine kazançlı geçmenin yollarını arar.

Beyin kapasitesine göre berzah’ın daha üst bilgi/enerji (semâ) katlarında yükselişe geçerek kapsamlı bir ilim ve kudret açılımına erebilir. Nitekim Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) **Mi’râc**’ında bu semâ katlarından ve o katlardaki kapsamlı ilim ve kudret ehlerinden bahsetmiştir.

Birinci kat semâ’da **Hz. Adem (a.s.)** ile görüştüğünü; ikinci kat semâ’da **Hz. Yûsuf (a.s.)** ile buluştuğunu; üçüncü kat semâ’da **Hz. Yahya (a.s.)** ve **Hz. İsa (a.s.)** ile; dördüncü kat semâ’da **Hz. İdris (a.s.)** ile; beşinci kat semâ’da **Hz. Harun (a.s.)** ile ; altıncı kat semâ’da **Hz. Musa (a.s.)** ile ve yedinci kat semâ’da **Hz. İbrahim (a.s.)** ile buluşup görüştüğünü anlatır.

Semâ katlarındaki yüksek frekanslarla rezonans olan beyinde meydana gelen ilim ve kudret açılımları ile kişi örneğin, ölümötesi, kıyamet ve sonrası hallere vakıf olur. Semâ katlarından tenezzül yollu geçiş yaparak yeryüzünde açığa çıkan hükümlerin (kozmetik/astrolojik tesirlerin), hikmet sistemi içindeki kudret açılımlarını müşahade eder. Farklı boyutlarda farklı türler arasındaki bağlantıları görür ve birbirine paralel olarak izledikleri yolda nasıl bir gelişim gösterdiklerini anlayarak feraseti artar.

Artık dünya algısı görüşünde o kadar küçülmüştür ki, bizlerin ciddiye alıp uğruna yandığımız ve yaktığımız dünyevî değerler, onun gözünde sadece oyun ve eğlence-den ibarettir.

Berzah aleminin semâ katlarını **Cebrailî kuvve** (“**Özün ilmiyle alemleri seyir**” de diyebileceğimiz, tasavvuftaki tabiriyle “**Akl Küll**”) eşliğinde geçerek çokluk kavramının son bulup, **Mi’râc**’ın üçüncü aşaması olan **Vahdet** (teklik) sırlarının yaşandığı ve **Cebrail’in (a.s.): “Ben buradan sonra yokum..”** dediği, sadece erenlerin bildiği **Allâh’a ait hususî hallerdir.** Hakikat ehli **Şuhud-u Zât**’ın, bu teklik müşahedesi içinde bundan önceki aşamaları yok edecek en derin tecelli olduğunu bildirmişler.

Me’aric sûresi 3. ve 4. ayetleri bizlere pek çok **Mi’râc**’ların varlığından bahseder... Ki bu düşünceme göre üzerinde durulması gereken önemli bir incelikdir:

“Zül Mearic (pek çok urûc edeni olan) Allâh’tandır!”

“Melekler ve ruh, miktarı (size) elli bin sene gibi olan süreç içinde urûc ederler (hakikatlerindeki Allâh’a ermek için yöneliş süreci) O’na.”

Samimiyetle paylaşmaya çalıştığım bu düşünce ve hislerimde haddimi aşıp sürçü lisan ettiysem affola...

Doğrusunu bilen Allâh’tır..

Waalwijk, 22-04-2016

BÖLÜM 4.3

Mİ'RÂC 3

Nasıl ki Cebrail isimli melek, Rasûlullâh Efendimize (s.a.v.) **Mi'râc**'ında eşlik ettiyse... Aynı şekilde görünenden yola çıkararak öze ermeye çalışan bilim de akıl melekesi eşliğinde maddede derinleşerek, maddenin temelini oluşturan atomik boyuta inip, semâ'ya (madde ötesine) açılan hafaza kapısına dayanmıştır.

Atomik boyutu inceleyen bilim, periyodik tablo ile maddeyi meydana getiren kimyasal elementleri sınıflandırmayı başararak önemli bir ölçüde maddenin sırrına vakıf olmuştur. Bu vukufun getirisi olan türlü enerji dönüştürücü mekanizmaların keşfiyle insanlık madde üzerinde tedbir edecek teknoloji çağına girmiştir.

Bununla yetinmeyen bilim, atomun yapısal özelliklerini mercek altına alarak semâ'ya (madde ötesine) açılan kapıyı zorlamaya başlamış ve nihayet atomun parçalanmasıyla kapının ardındaki semâ'nın krallığında (yani, atomaltı parçacıklar boyutunda) bulmuş kendini.

Bilim, semâ'nın krallığına "kuantsal boyut" ismini vermiş!. Çünkü semâ'nın krallığında sadece parça (madde)

formunda algılanan enerji paketleri varmış. Kuantsal boyutun kuantlarının, atom ve atomüstü madde dünyasını meydana getiren kuvveler olduğu hususunda tatmin olan bilim için bu defa kuantsal boyutu (atomaltı parçacıklar boyutunun kuvvelerini veya dindeki tabiriyle “**Semâ’nın Melekûtu**”nu) anlama devri başlamıştır.

Kuantum mekaniğinin hayretlere düşürücü, ürkütücü ve tuhaf tespitleri, materyalist görüşün sonunu getirmiş... Böylece insanlık, odaklandığı alanın veya zerrenin en ince ayrıntılarına kadar nüfuz edip, ışık hızında seyredebilecek aşkın bir bilim ve teknoloji çağına girmiştir.

Holografik model, kuantsal boyutun hayretlere düşürücü, ürkütücü ve tuhaflığının ardındaki kapalı düzene (yani, kuantum potansiyele) ışık tutmuş ve tüm boyutları ve sayısız türleriyle evrenin hakikatinin bilgi olduğu, bilginin ise holografik esasa göre düzenlendiği gerçeği ortaya çıkmıştır. Artık bilimin esas ilgi odağı dışarıdaki uzay değil, en küçük parçadaki evrensel bütünlüğün bilgisine (tasavvuftaki tabiriyle “**Allâh ilmîne**”) ulaşıp, evrensel enerjiden (dindeki tabiriyle “**kudret-i ilahî**”) azamî ölçüde yararlanmak olmuştur.

String teorisi, holografik evrenin teori-fizik yollu deşifre edilmesi girişimidir. Yani evren isimli dev hologramı meydana getiren ana bilginin açılım ve gelişim ilkelerini kavrama girişimidir.

Neticede bilim, gözden yola çıkıp öze ermenin zorlu yolculuğunda **Mi’râc**’ını tamamlayarak, Rasûlullâh Efendimize (s.a.v.) vahyolan **İhlâs** sûresindeki tarifi üzere, öz vasıflarıyla (Esmâ’sıyla) Allâh’ı anlama noktasına gelmiştir.

Fakat bilimin bu noktaya gelmesi kolay olmamıştır.

Öze erme aşkıyla bilim yolunu tutanlar bir yandan orta çağın engizisyonu gibi, toplumun katı inanç değerleriyle; diğer yandan ise kendi iktidarını güçlendirmek için bilimin getirdiği imkanları kullanan, hukuk tanımayan zorbalarla mücadele etmek zorunda kalmışlar.

İlahî hikmet gereğince kişiyi bulunduğu noktadan ileriye taşıyacak olan ilim ve kudret, ancak bir takım engel ve zorlukların üstesinden gelinmesiyle açığa çıkar.

Bu özellikle öze erme ve özün değerleriyle hallenme gayesiyle tasavvuf yolunu tutanlar için kaçınılmaz bir olgudur.

İmâm-ı Rabbânî (k.s.) “Mektûbât-ı Rabbânî” isimli kitabında bu konuyu şöyle açıklar:

“Bilinmesi gerekir ki, (hakikat bilgisinde) mutmain (tatmin) olmakla birlikte nefsin (bedensel kimlik vehminin) kendi özelliklerini (beden kaynaklı doğasını) korumasında çok faydalar vardır. Zira nefsin (bedensel kimliğin) kendi sıfatlarıyla (bedenin tabiatının gerektirdiği yeme, içme, seks gibi veya benliğinin yücelmesi, sayılması, sevilmesi ve korunması gibi hallerle) zuhur etmesi engellenecek olsaydı, manevi terakkinin (maneviyatta ilerlemenin) önü kesilir ve ruhta meleklik karakteri (Esmâ hakikatinden oluşan mutlak kimliğinde ruhanî kuvveler) baş gösterecek kendi makamına (cennet yaşamına) haps olurdu. Ruhun terakkisi (ilerlemesi) nefse (bedensel kimlik vehmini tahrik edici unsurlara) olan muhalefetindedir. Nefse (bedensel kimlik vehmini tahrik edecek dürtülere) muhalefet kalmayınca terakki nasıl gerçekleşir?”

İmâm-ı Rabbânî (k.s.) bu açıklamanın ardından şöyle bir uyarıda bulunur:

“İnsan (hakikatinden perdeleyecek) **farklı şeylere alaka duyduğu ve bunlarla lekелendiği** sürece (hakikatinin gereğini yaşamaktan) **mahrum kalır. Hakikat-ı câmiâ olan kalbin** (iman esaslarının yansıma mahalli olan bilincin) **aynasını, Hak Teâlâ'nın dışındakilere duyulan muhabbet sebebiyle oluşan pastan** (mücadele, riyâzet ve ibadet gibi gerekli çalışmalarla) **arıtıp parlatmak gerekir. Bu kirlerden arınma ve kalbi parlatmanın en etkili vasıtası sünnet-i seniyye'ye** (Hz. Muhammed aleyhisselâm'ın öğretisine) **tabi olmaktır. Bunun özü de** (yani, Hz. Muhammed aleyhisselâm'ın öğretisine tabi olmaktan amaç) **nefsani adetlerden** (kendini bedensel varlık kabul etmene yol açan alışkanlıklarından) **kurtulmak ve** (bedenin tabiatının gerektirdiği) **karanlık gelenekleri yok etmektir. Bu nime-te erişene ne mutlu! Bu yüce nimetten mahrum kalana da yazıklar olsun!”**

Doğrusunu bilen Allâh'tır..

Waalwijk, 28-04-2016

BÖLÜM 4.4

GECE ve GÜNDÜZ

Bakın nasıl dillendirmiş mecazda, **insanın evrensel el kitabı Kur’ân-ı Kerîm** (yaşam gerçeklerini cömertçe açıklayan bilgi kaynağı):

“Geceyi gündüze dönüştürür, gündüzü de geceye dönüştürür... Güneş’i ve Ay’ı işlevlendirmiştir... Her biri belirlenmiş bir sürece kadar akıp gider... İşte budur Allâh, Rabbiniz! Mülk O’nun (Esmâ özelliklerinin seyri – açığa çıkması) içindir! O’nun dununda yöneldikleriniz (var zannettikleriniz) bir hurma çekirdeğinin zarına bile mâlik değildirlir.” (Fatır sûresi 13)

“Gece” = beynin bilinçaltında yürüttüğü faaliyetleri ve derin potansiyelleridir.

“Gündüz” = beynin gün yüzüne çıkardığı, farkındalıkla geçirdiğimiz süreçleridir.

Beynin gecesi, evrensel bütünlükle dinamik bir ilişki içindedir.

Beynin gündüzü, beş duyu algılama araçlarıyla şu içinde yaşadığımız yüzeysel dünya hayatı ve bu hayatın bize biçtiği roldür.

Gündüzümüz, gecemizden gün ışığına çıkan kadardır.

Okyanusta bir damla!

Beynin gecesinden gün ışığına çıkacak olanları belirleyen gündüzümüzde yaptıklarımızdır... Yani, ayık halde geçen vakitlerimiz!.

“Ben kulumun zannı üzereyim, artık dilediği gibi düşünsün..”

Bu Kudsî Hadis beynin, düşünce ve fiillerimizin karşılığını oluşturmak üzere çalıştığını anlatır. Beynin bu çalışma sistemi, Allâh Esmâ'sının açığa çıkış seyrini oluşturur. Yani, gündüzümüzü oluşturur!.

Güneş, idrak kaynağımız olan prefrontal kortekstir (bilinci); **Ay** ise duygularımıza kaynaklık eden amigdalayı (bilinçaltını) simgeler. **“Her biri (yani, Güneş ve Ay, beynin gece ve gündüz döngüsü içinde) belirlenmiş bir sürece kadar (bir ömür) akıp gidecek”**tir.

Beynin gündüzü içinde (ayıkken) ki düşünce ve meşguliyetlerimiz, gecesine telkin ettiklerimizdir!. **“Ne ekersen onu biçersin”** misali, beyin gecesine telkin olunanlara göre gerekli potansiyellerini harekete geçirir ve imanımız ölçüsünde evrensel bütünlükle olan bağlantılarından yararlanarak dünyamızı (maddemizi) ve kişiliğimizi (manamızı) şekillendirir.

Bakara sûresi 284. ayette bu gerçeğe şöyle işaret edilmiştir:

“Bilinçlerinizde (düşündüğünüz) ne varsa, açıklasanız da gizleseniz de Allâh varlığımızdaki Hasiyb özelliğiyle size onun sonuçlarını yaşatır. Dilediğine mağfi-

ret eder (örter), dilediğine de azap verir. Allâh her şeye Kaadir'dir.”

Kişinin yaşamı(!).. Yani, içinde bulunduğu ortam ve şartlar, beraber oldukları ve yaşadığı olaylar, tüm bunlar farkındalık içinde geçirdiği vakitlerinin (gündüzünün), beyinin bilinçaltında yürüttüğü faaliyetlerinden ve potansiyellerinden (gecesinden) tetikleyerek harekete geçirdikleri olup, kendi elleriyle yaptıklarının sonuçlarıdır. Dindeki ifadesiyle **“DUÂ”**sıdır!. Zira **Necm sûresi 39.** Ayette belirtildiği üzere: **“İnsan için yalnızca çalışmalarının (kendisinden açığa çıkanların) sonucu oluşacaktır!”**

Bil ki, yaşadıklarının gerçek sorumlusu sensin!.

Çünkü gündüzünle gecene, dünyanı oluşturmak üzere komut verip harekete geçirmektesin.

Konumuz olan ayetin son cümlesindeki: **“O’nun dununda yöneldikleriniz (var zannettikleriniz) bir hurma çekirdeğinin zarına bile mâlik değildirler.”** bölümü, kendi sorumluluğumuzu başkalarına yüklemememiz (dışarda suçlu aramamamız) gerektiği konusunda uyarır bizi. Tabiki dışarda suçlu yoksa, bunun aksi de geçerlidir... Yani, dışarda kurtarıcı da yoktur!

Kemâlat sahipleri, yaptıkları hatadan dolayı başkasını suçlamayıp **Hz. Adem (a.s.)** gibi: **“Rabbimiz! Nefsimize zulmettik”** anlayışı ile öncelikle hatayı kendinde ararlar.

Ne güzel demiş **Hacı Bektaş Veli (k.s.)**:

Hararet nardadır sacda değildir,

Keramet baştadır tac’da değildir.

Her ne arar isen, kendinde ara,

Kudüs'te Mekke'de Hac'da değil.

Gerçeğe erenler, çözümleri daima kendimizde aramamız gerektiğini fark ettirmek istemişlerdir.

İnanç, gecendekini (beynin derin potansiyellerini) değerlendirmenin en etkili yoludur.

Tüm Rasûl ve Nebilerin bizleri davet ettikleri “**Rabbin Allâh'tır**” kavramına iman ise, gecemizdekinden (beynin bilinçaltında yürüttüğü faaliyetlerinden ve derin potansiyellerinden) en kapsamlı bir biçimde yararlanmamız için teklif edilmiştir.

Doğrusunu bilen Allâh'tır..

Waalwijk, 29-04-2016

BÖLÜM 4.5 BEYNİN GECESİ

“Toprağa ekilen tohum, büyümek için ihtiyaç duyduğu her şeyi kendine çeker!.”

Toprağımız, beynimizin gecesidir (beynin bilinçaltında yürüttüğü faaliyetleri ve derin potansiyelleri)..

Ektiğimiz tohumlar, beynin gündüzünde (ayık halde) geçirdiğimiz düşünce, duygu ve fiillerimizden oluşur.

Her ne ekiyorsak beynin gecesine, “O” ektiklerimizi gün ışığına çıkarıp, bize yaşatmak üzere çalışır.

Mesela “*para elinin kiridir*” dersin... Para hakkında ki bu hükmün, beynin gecesini tarafından “*para kötü/pis bir şeydir*” şeklinde anlaşılır ve beynin bu anlayıştan yola çıkarak paranın senden uzaklaşması için çalışır. Çünkü beynin gecesinde seni kötü olan şeylerden koruma güdüsü vardır!.

Ya da “*paraya önem vermem*” dersin, beynin gecesini bunu “*para önemsiz/değersiz bir şey*” olarak anlar ve elindeki parayı değerlendirmene izin vermez.

Veya “*para benim için çok önemlidir*” dersin, beynin gecesini bunu “*paradan başka hiçbir şeyin önemi yoktur*” diye anlar ve para dışında ne varsa önemsiz kabul edip, on-

ları ihmal etmene sebep olur.

Parayla ilgili verdiğim bu basit misal yaşamımızdaki herşey için geçerlidir.

Beynin gecesi, sınırsız zenginliğin kaynağıdır ve bu kaynağı değerlendirebilmemiz için **“beynin dilinden”** anlamamız gerekir. Zira beyin mekanizması, düşünce ve duygularımızla üzerinde yürüdüğümüz **“kıldan ince, kılıçtan keskin bir yol”**a benzer.

Beynin gecesine haset ekersek, O evrenle derin bağlantılarını kullanarak ektiğimizin büyümesi için her neye ihtiyaç varsa dalga dalga üzerimize çeker ve ateşin odunu yaktığı gibi, büyüyen haset ateşinde yanar kavruluruz.

Beynin gecesine önyargıyı ekersek, O ektiğimizin büyümesi için her türlü ihtiyacı kaynağından (yani, evrenden) dalga dalga üzerimize çeker ve önyargımız büyüdükçe iman nurumuz söner.

Beynin gecesine imanı ekersek, O bizi imanımız ölçüsünde evrenle derin bağlantılarından ve hadsiz imkanlarından yararlandırır.

Beynin gecesine ölümsüzlüğe imanı ekersek, O ölümün ötesine dair dalgaları üzerimize çekerek bize ölümsüzlüğün şerbetini içirir.

Beynin gecesi, evrenin her noktasına uzanacak kadar uzun kollara sahip olup, tüm ihtiyaçlarımızı karşılayacak mutlak Kerim (öylesine cömert ki, kendisini inkâr edenlere dahi sayısız nimetlerini bağışlamakta olan) **Rabbimizdir!**.

Ama biz dışarıdakileri Rab kabul eder, onlardan ihtiyaçlarımızı karşılamalarını beklersek, Kerim Rab-

bimizin beynimizdeki varlığından ve lütfundan yüz çevirmiş oluruz.

Cimri, Rabinin cömertliğine güvenmeyip, “*biter*”, “*azalır*”, “*yok olur*”, “*kaybederim*” korkusu yüzünden dışındakilere sınıksız tutunarak beynin gecesindeki derin potansiyellerinden yararlanmaktan mahrum kalanın vasfıdır.

Beynimizin gecesindeki Rabbimizin keremini anlatan şu Kudsi Hadis’i okuyalım:

Ey kullarım! Hepiniz dalâlettesiniz ancak benim hidâyet ettikerim hariç. Benden isteyiniz ki sizi hidâyete erdireyim.

Hepiniz fakirsiniz, ancak benim zengin ettiğim hariç; benden isteyiniz ki size rızık ihsan edeyim.

Hepiniz günahkârsınız, ancak benim mağfiret verdiklerim müstesnadır; içinizden her kim benim bağışlayıcı olduğumu bilir de benden mağfiret dilerse, aldırış etmeden (günahlarının büyüklüğüne) bağışlarım!..

Sizin evveliniz ve âhiriniz, diriniz ve ölünüz, yaşınız ve kurunuz kullarımdan en takvalısı kalbi gibi olsa bu durum benim mülkümde bir sivrisineğin kanadı kadar artış meydana getirmez!..

Sizin evveliniz ve âhiriniz, diriniz ve ölünüz, yaşınız ve kurunuz en şakî kulun kalbi gibi olsalar (yani hepsi inkârda olsalar), bu durum benim mülkümde bir sivrisineğin kanadı kadar eksiltmez!..

Sizin evveliniz ve âhiriniz, diriniz ve ölünüz, yaşınız ve kurunuz bir sahada toplansa ve içlerinden her insan ümitleri yettiği kadar istese, her isteyen istediklerini veririm ve bu benim mülkümde hiçbir şey eksiltmez.

Öyle ki içinizden biri denize uğrayıp iğneyi suya daldırıp alsa... Kesinlikle bilin ki BEN sınırsız ihsan ediciyim, varlığın sahibiyim, yüceyim.

DİLEDİĞİMİ YAPARIM!..

Bağışım bir sözdür. Azabım bir sözdür.

Bir şeyin olmasını istersem emrederim, “OL” derim; ve o şey olur!..”

Evet... Bize takdir olunanlar, beynin gecesine ektiklerimizdir. Bundan dolayı **“Ne ekersen onu biçersin..”**, **“Rüzgar eken fırtına biçer..”** demiş atasözü. Ne var ki yaşamımız genellikle ne ektiğimizi bilmeden, gaflet içinde ektiklerimizi biçmekle geçer.

“Bilsek ekermiydik?..” diye soracak olanlara **Ke-riym Kur’ân**’da şöyle cevap verilir:

“Eğer geri döndürseler elbette (gene) yasaklandıklarına geri dönerlerdi! Şüphesiz ki onlar yalancılardır.”

Bu da göz ardı edilmemesi gereken bir başka gerçektir!.

Konu derinleştikçe ayrıntılar kafa karıştırıyor. Ayrıntılarda kaybolmadan biz tekrar konumuza dönelim ve biraz beynin kendini ifade dilinden, yani **“rüya”**dan bahsedelim.

Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) rüya hakkında şöyle bu-yurur:

“İmanlının rüyası, Nübüvvetten bir cüzdür..”

Ve yine bu konuda şöyle der:

“Benden sonra Nübüvvetten sadece mübeşşirat (müjdeciler) kalacaktır..”

Sahabenin: “**Mübeşşirat da nedir?**” sorusu üzerine Efendimiz (s.a.v.): “**Salih rüyadır..**” cevabını vermiştir.

Türkçede **rüya** kelimesi, Arapçada **rü’yet** kelimesinden gelir ve görülen şeyler için kullanılır.

Salih rüya, ıslah eden görüş demektir.. Yani, “**mutlak gerçeği ilkah ederek kişiyi evhamdan arındıran... Mevcut durumunu iyileştirip, daha verimli bir hale getiren görüş..**” anlamına gelir.

Kişinin salih rüya görmesi, beynin gecesi diye anlatmaya çalıştığım bilinçaltı faaliyetleri ve derin potansiyellerinin bilinç üzerindeki etkileriyle ilgilidir.

Beynin gecesi, evrenle derin bağlantılarından yararlanır ve daima en kısa yolu izleyerek büyük resmi açığa çıkarmaya odaklı çalışır.

Buna mukabil beynin gündüzü ise farkında olduklarından hareket etme zorunluluğu içinde, dolaylı yollardan (analiz ve sentez yollu) hareketle, ayrıntılarda gezinerek büyük resme ulaşmak ister.

Salih rüya ise, kişinin ayrıntılarda gereksiz yere vakit kaybetmemesi ve hedefine hızla ilerlemesi için, beynin derin potansiyellerinin aşkın desteğini arkasına alarak akıl yürütmesini sağlar. Dindeki tabiriyle “**akılın, iman nuru ile hareket etmesine izin verir**”.

Tabi rüya derken, bunu uykuda gördüklerimizle kayıtlamamak gerekir!. Nitekim uykuda rüya görmemize sebep olan beyin faaliyetleri, uyanık haldeyken de baskın gelebilir ve biz ayıkken de rüya görebiliriz.

Rasûl ve Nebilerdeki **vahiy** gücü veya Velîlerdeki **ilham**, derin beyin faaliyetleriyle ilgilidir. Keza telepati, sez-

gi, öngörü gibi aşkın duyular dahi derin beyin faaliyetleriyle alakalıdır.

Burada önemli olan rüya görmekten ziyade, görülen rüyanın derin beyin desteği ile getirdiği kazançlardır.

Doğrusunu bilen Allâh'tır..

Waalwijk, 14-05-2016

BÖLÜM 4.6

ÖZGÜVEN

Hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmadığını birçok kez tecrübe etmiş olsakta, her birimiz dışarıdan bize ulaşan verileri esas alarak tepkimizi belirlemek üzere bir yaşam süreriz. Halbuki hatalarımızın ve pişmanlıklarımızın esas nedeni, gördüklerimizden ve işittiklerimizden etkilenerek hareket etmemizdir.

Özünü bilmediğimizden, başımıza gelebilecek muhtemel her türlü tehlikelere karşı bizi koruyacağına, istek ve arzularımızı karşılayacağına inandığımız birilerine veya bir şeylere tutunma ihtiyacı duyarız.

Oysa tüm Rasûl ve Nebilerin bizleri imana davet ettiği **“Rabbin Allâh’tır”** ifadesindeki manayı bir anlayabilsek..

Bizi var eden ve var ediş programımız istikametinde varlığımızın devamı için tüm ihtiyaçlarımızı karşılayan o evrensel ilim ve kudret kaynağının dışarıda/öte(miz)de olmayıp, bize şah damarımızdan daha da yakın beynimizde mevcut olduğunu; beynimizdeki mevcudiyetinden dolayı muhtaciyet kavramından beri olduğumuzu; O’nu dışarıda/öte(miz)de olduğunu zannettiğimiz için, özümüzdeki varlı-

ğından perdelenerek kendi ellerimizle kendimizi başkalarına muhtaç ettiğimizi bir fark edebilssek.

Özümüze giden yolun dışarıda değil, beynimizden geçtiğini; beynimizdeki mevcudiyetinden dolayı, beyin üzerinden (beyinsel işlevlerle) bizleri yaşanan her türlü zorluklardan bir şekilde kurtararak selâmete çıkaracağına iman etmenin, özgüvenin ta kendisi olduğunu; imanın gerektirdiği düşünce ve uygulamalara sarılmanın, beynimizdeki ilim ve kudret kaynağına tevekkül etmek olduğunu bir anlayabilsek..

Hûd sûresi 56. ayet bu gerçeği şöyle açıklar:

“Kesinkes ben, Rabbim ve Rabbiniz olan Allâh’a tevekkül (hakikatimdeki El Vekiyl isminin gereğini yerine getireceğine iman) **ettim... Hareket eden hiçbir canlı yoktur ki onun ‘Bi’nasiyesinde** (alnında – beyninde var olarak/beyninden) **tutmuş olmasın** (Fâtır’ın beyni programlaması)... **Muhakkak ki benim Rabbim sırat-ı müstakim üzeredir.”**

GEÇENLERDE bedenimizin hastalığı onarmak üzere bağışıklık mekanizmasında yeni akyuvar oluşumunu tetiklemek için sindirim sistemini kapattığını, bundan dolayı hastalandığımızda iştahımızın kesildiğine dair bir haber okudum.

Yani, bedenimiz (bedenin merkezî sinir sistemi olan beynimiz) kendindeki hastalığın farkında ve onarımı için gerekli tedbirleri alıyor. Bize düşen sadece bedenimizin işaret dilinden (semptomları) anlayacak kadar duyarlı olabilmemiz iken... Biz, bu konuda edindiğimiz yanlış bilgi yü-

zünden, hastalığın onarılması için bedenimizin (dolayısıyla beynimizdeki ilim ve kudret kaynağının) gereğini yerine getireceğine güvenmeyerek bedenin dizginini kendi elimize alıp, kesilen iştahın üstüne daha fazla yemekle giderek onarım işlemi zorlaştırıyoruz!.

Şu husus çok iyi anlaşılmalı...

Rabbimiz (bizi var eden ve var ediş programımız istikametinde varlığımızın devamı için tüm ihtiyaçlarımızı karşılayan) evrensel ilim ve kudret kaynağı, beynin boyutsal derinliğinden evrensel genişliğe uzanan enerji katmanları (dindeki tabiriyle “**semâ katları**”) şeklinde mevcuttur. Bedensel farkındalık (“hücreysel bilinç”, dindeki tabiriyle “**arz**”) ise bu enerji katmanlarının en alt seviyesini oluşturur.

Beynin boyutsal derinliğindeki bu enerji katmanlarını, bir hiyerarşi içinde en yüksek frekanstan en düşük frekansa kadar uzanan elektromanyetik enerji seviyeleri şeklinde düşünebiliriz.

Bu enerji katmanlarının her biri, aralarındaki bilgi akışını sağlayan bir sistem ile birbirlerinden beslenerek, birbirleriyle paralel bir yol izleyen bütünsel bir yapının kuvveleri gibidir. Örneğin, insan bedenindeki enerji alanlarıyla ilgilenenlerin tespit ettikleri eterik, astral ve mental enerji katmanları gibi... Fakat tüm bu tespitler büyük resmin sadece küçük bir parçasını oluşturur.

Bahsettiğim bu bütünsel yapı, holografik esasa göre insanın varlığında mevcuttur!. Bedenimiz ise bu yapının (evrensel boyutların) en alt seviyedeki iz düşümüdür. Beynin boyutsal derinliğindeki bu enerji katmanlarından bilginin direkt olarak beyne geçiş noktası epifizdir.

Bilginin epifiz yoluyla beyne geçiş yapmasına “**in-zal**”; geçiş yapan bilginin kişi tarafından ie doğma veya vizyon şeklinde... Yani, bir nevi “**içsel algılama**” da diyebileceğimiz bir şekilde fark edilmesine de “**vahiy**” veya “**il-ham**” denmiştir.

Bilginin epifizden direkt beyne geçiş yapması sayesinde kişi görünenin ardındaki örtülmüş gerçeklere içsel algılama yollu vakıf olarak tüm oluşların hikmetine erebilir.

Bizler, nice bilimsel tespitler ve sayısız kişisel deneyimler ile sürekli özümüzdeki ilim ve kudret kaynağını tanımaya yönlendirilerek, bu kaynaktan azamî ölçüde yararlanmamız için görünenle kayıtlanmamamız gerektiği yolunda uyarılırız. Uyarılırız uyarılmasına, lakin tüm bu uyarılara rağmen biz yine de görüneye dayalı hüküm vermekte ısrar ederiz. Çünkü görünenlerden yola çıkarak kendimizi beden kalıbına hapsedip, kendimizi küçümsemeye şartlandığımız için, evreni var eden ilim ve kudret kaynağının özümüzdeki mevcudiyetini anlamakta ve kabul etmekte zorlanırız. Bu sebepten dolayı dışımızda kaynak arayışlarımız hiç bitmez.

Bakın bu halimizi **Yûsuf sûresi 105.** ve **106.** ayetler nasıl tarif etmiş:

“Semâlarda ve arzda nice işaret var ki, onlar bunlardan yüz çevirerek üzerlerinden geçip giderler. Onların çoğunluğu ancak müşrikler olarak (varsandıkları, tanrıları veya benliklerini eş koşarak) Allâh’a iman ederler!”

şu kesin ve mutlak gerçeği çok iyi anlamaya çalışalım:

Kaynak diye tutunduğumuz/bağlandığımız dışımızdakiler dahi belirli yöntemlerle özümüzdeki ilim ve

kudret kaynağını harekete geçirerek soru ve sorunlarımızı çare olmaktadır!.

Seni hastalığından kurtarıp sağlığına kavuşturacak şifa kaynağı **-Eş Şafi-** beyninde!.

Seni bilgisizliğinin karanlığından kurtarıp, bilmenin aydınlığına ulaştıracak ilmin kaynağı **-El Aliym-** beyninde!.

Seni dünyanın ve ölümötesi ebedî yaşamın tehlikelerine karşı koruyacak gerekli tedbir kaynağı beyninde!.

Beynin, dünyanın ve ahiretin nimetlerine erdirecek kuvveler kaynağıdır **-Kevser havuzu-**.

Allâh ismiyle işaret edilen hakikat tüm ihtisamı, azameti ve kemâliyle (Esmâ'sıyla) beyninden açığa çıkarmak ve kavranmak üzere, beynine programlanmıştır.

İşte Şah-ı Velâyet Hz. Âlî (k.v.) bu gerçeği bize fark ettirmek için der ki: “Sen kendini küçük âlem sanırsın, oysa büyük âlem sensin.”

Bil ki, dışındakilerin en hayırlıları, seni kendine bağlayanlar değil(!), özündekini sana fark ettirmeye çalışsan, öz değerlerinle yaşamının yollarını sana öğreten ve bununla da seni özgüvene erdirenlerdir!.

Allâh onlardan razı olsun ve sayılarını artırsın.

Doğrusunu bilen Allâh'tır..

Waalwijk, 06-05-2016

BÖLÜM 4.7

CENNET

Cennet rölatif bir kavramdır. Mesela bir hayvanın cenneti, bedenin geçici hazlarıdır. Buna mukabil bedensel bir varlık olmayan, hilâfet ile vasıflanmış ölümsüz bir ruh olan insanın cenneti ise imanın hazzıyla yaşamasıdır.

Tabi iman derken bunun üstünde bir durmak gerek... İman, Allâh Rasûlü'ne inzâl olan Allâh hükümlerini kabul etmektir.

Örneğin, **Allâh'a imanın cenneti**, baktığın her noktada Esmâ'sıyla yüz gösterenin Allâh olduğunu görmenin hazıdır (sevginin birleştirici gücü) ve bu cennetin, kişinin kapasitesine göre oluşan dereceleri vardır.

Veya **kadere imanın cenneti**, herşeyi yerli yerince görmenin hazzıyla yaşamaktır ve bu cennetin dahi kişinin anlayış seviyesinden kaynaklanan düzeyleri vardır.

Dikkat edilirse insan için **cennet** ötede bir yerlerde girilecek bir mekan olmaktan ziyade, **imandan kaynaklanan içsel bir doyum, mutluluk ve huzurdur**. Nitekim Rasûlullâh Efendimize (s.a.v.) Mi'râc'ta bir kabta **şarap**, bir kabta **süt**, bir kabte **bal** getirilmiş ve Efendimiz balı iman

ile yorumlamıştır. Çünkü **iman tadına varılacak manevi bir lezzettir.**

Kur’ân’da dikkatlerden kaçan önemli bir incelikte şudur...

Kur’ân, Hz. Adem’in (a.s.) sonradan cennete girmediyi, fakat işlediği bir hatanın cezası olarak cennetten dünya yaşamına indirildiğini bildirir. Bu bildirim aslında cennete dair önemli bir Kur’ân işaretidir!.

Evet, Hz. Âdem (a.s.) cennete girmemiştir, çünkü cennet girilecek bir mekan değildir. Zira mutluluk ve huzur, insanın imanlı tutumundan kaynaklanan içsel bir hazdır!.

Kur’ân’da insanın yeryüzünde (beden şartlarında) halife olarak meydana getirildiği bildirilir. Çünkü insan, hakikatine imanın şuuru ve hazzını yeryüzündeki diğer türlere nazaran daha kapsamlı bir biçimde yaşayabilecek aşkın bir yaratılışa sahiptir.

Bunun farkında olan yeryüzü melekleri, Hakk’ın: **“Ben arzda (bedende) bir halife meydana getireceğim”** hükmüne asi olmamış, fakat hilâfetin kan dökücü ve fesat çıkaran bir türde (insansı türü/neanderthal) açığa çıkarılacağına şaşırılmışlar.

Cin türünden olan Azazil ise, iman eksikliğinden dolayı biyolojik beden şartlarında bir halife olabileceğini anlamadığından inkar etmiş ve bu hususta kendi doğruluğunu ispat etmek için insanla mücadeleye girmiştir.

Netice itibariyle yeryüzü melekleri, Hakk’ın hükmüne itaat ederek insandaki hilâfet özelliğine göre bir tutum almışlar; cin türünün çoğunluğu ise Hakk’ın hükmünü inkar ederek isyan etmişler. Bu tutumları da onların **“şeytan”** vas-

fıyla anılmalarına sebep olmuştur.

Evet, Kur’ân’ın bu konudaki bildirimini böyle...

Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) bir açıklamasında şöyle buyurur: **“İnsana cinden bir karîn ve meleklerden bir karîn tevkil edilmiştir. Her doğan büyüyen insanın yanında bu iki vardır. Bunlardan biri cin, diğeri melek türündendir. Biri insanı hakikatten saptırmaya gayret eder; diğeri de hakikatlere göre yaşamaya sevkeder!”**

Hal böyle olunca insanlar da etkisi altında olduğu bu ikiliden birine göre ya melekî ağırlıklı, ya da şeytanî ağırlıklı bir yaşam sürerler ve birbirine karşı da melekî veya şeytanî bir tutum alırlar.

Yani insanlar ya yeryüzü melekleri gibi, birbirlerindeki hilâfet vasfına saygı duyarak yaşarlar, ki bu öncelikle Allâh hükümlerine imandan gelen bir hazdır... Ya da cin türü gibi, birbirlerindeki hilâfet özelliğini inkar ederek, birbirlerine kendi üstünlüklerini ispat etmeye çalışırlar.

Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) bir hadisinde şöyle buyurmuştur:

“Muhammed’in nefsi elinde olana yemin ederim ki (ey Kâbe), Allâh indinde mü’minin (imanın hazzıyla yaşayanın) hürmeti-saygınlığı, senden daha aziym’dir.”

Çünkü Gavs-ı Â’zâm Abdülkâdir Geylânî’nin (k.s.) “Risâle-i Gavsîye”sinde de belirttiği üzere Allâh ismiyle işaret edilen hakikat **“hiçbir şeyde zâhir olmadı, insandaki zâhir oluşu gibi!..”**

Üstadım Ahmed Hulûsi bu hususa güzel bir misalle şöyle açıklık getirir:

“İnsanlar Kâbe’de yusuvarlak halka olup secde

ederler.. Eğer ortada o Kâbe'nin yuvarlağını kaldırırsanız, görürsünüz ki insanların secdesi birbirlerinin varlığında olan Allâh'a dır!..”

İşte bizde eğer Kur'ân'ın bildirdiği üzere, bir insanın hilâfet özelliği ile meydana getirildiği hükmüne iman edersek, insanlara karşı tutumumuz tıpkı yeryüzü meleklerinin Hz. Âdem'e (a.s.) olan tutumu gibi olur... Ve sınırsız bir sevginin birleştirici gücü, karşılıksız bir vericiliğin sonsuz zenginliği, engin bir hoş görünün erdemli cennetini yaşarız.

Aksi takdirde Allâh hükümlerini inkar etmenin içimizde tutuşturduğu ayrımcılık, haset, öfke, nefret, kin ateşinin cehenneminde yanarız.

Yine bir açıklamasında Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurur: **“Kişi kendini benzettiği kavimdir..”**

Bizler beraber olduklarımıza karşı ya bir melek gibi Hakk'a itaat etmeye davet eden; ya da bir cin gibi Hakk'a isyan etmeye teşvik eden bir tutum alır ve aldığımız bu tutum, bizim hangi ikiliden birinin etkisi altında olduğumuzu gösterir.

Doğrusunu bilen Allâh'tır..

Waalwijk, 05-06-2016

BÖLÜM 4.8

KADR GECESİ

Bir gün Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) sahâbesine şöyle der: **“Beni İsrail Nebilerinden 80 yıl hep ibadet eden oldu.”** Sahâbenin hayreti üzerine Cebrail (a.s.) gelip Efendimize: **“Ya Rasûlullâh, ümmetin o Nebilerin 80 yıl ibadet etmesine şâşıyorlar. Allâh sana ondan iyisini verdi..”** diyerek **“Kadr gecesi, bin aydan hayırlıdır”** ayetini okur.

Yine **Kadr gecesi**yle ilgili Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: **“Allâh, Kadr gecesini ümmetime hediye etti, başka ümmete vermedi.”**

Efendimiz (s.a.v.) ümmetine tanınan bu ayrıcalığın önemine bir başka açıklamasında şöyle değinir: **“Benim ümmetimin Velileri, Beni İsrail Nebileri gibidir..”**

“Kadr gecesini senenin bütün gecelerinde arayınız” diye buyuran Efendimiz (s.a.v.), özellikle **Ramazan** ayında aranması gerektiğini de bildirmiştir. Bu da bizlere, diğer aylara nazaran **Ramazan** ayının bu hususta ne kadar önemli bir ay olduğunu gösterir.

Rasûlullâh Efendimizin (s.a.v.) bu açıklamalarından hareketle **Kadr gecesinin** ne olduğuna değinmeden önce,

“**Kadr gecesini önemli kılan nedir?..**” sorusu üzerinde biraz duralım.

Cevap **Kadr sûresinin** birinci ayetinde:

“**Muhakkak ki biz Onu** (Kur’ân’ı), (Hz. Muhammed’in a.s.) **Kadr gecesinde inzâl ettik!**”

Bu ayette iki önemli işaret vardır...

Birincisi; **Kadr gecesinin önemi, o gecede Kur’ân’ın** (ciltler halinde sayfaları olan, kağıttan yapılmış bir kitap değil!!) **inzâl olmasıdır.**

Kur’an, Allâh indinden Hz. Muhammed’in (s.a.v.) bilincine inzâl olan varlığın hakikati bilgisidir.

İkincisi; **Kadr gecesi**, her ne kadar genel kabule göre dış şartların kişide hakikatine yönelik bir hassasiyet meydana getirmesi şeklinde düşünülse de (ki bu kısmen doğrudur)... Kişi henüz içsel bir yolla hakikatinden gelen feyzi değerlendirecek bir gelişime sahip değilse, dış şartlar bu konuda kişiye pek yardımcı olamaz. Dolayısıyla herşeyden önce kişinin içsel durumu/kişisel gelişimi önemlidir.

Hani derler ya, “**iyi olacak hastanın doktor ayağına gelir**” diye.. Bunun gibi, hakikate imanın gereğini samimiyetle yaşamaya yönelen bir kişinin en hassas anında, özünden gelen ilmin bir tazyikle bilincinde patlayarak açığa çıkmasıdır. İşte kişinin hakikatine olan bu hassasiyeti, onun “**gecesi**”; hakikat nûrlarının ondan açığa çıkması yolundaki (karşı konulmaz) içsel baskı ise “**Kadr**”idir.

Kişinin **Kadr gecesi**, Allâh’ı bilmenin onda vehme dayalı kabulleri yok ettiği anıdır.

“**Her gece, Rabbimiz gecenin son üçte biri girince, rahmetiyle dünya semâsına tecelli eder**” hadisindeki “ge-

cenin son üçte biri” dahi, “kişinin Allâh indinde yokluğunun bilgisini en yoğun hissettiği anı” şeklinde anlaşılması gerekir.

Başka bir ifadeyle...

Allâh kavramının vehme dayalı kabulleri (varsayımları) yok ettiği an, kişinin beyni epifizindeki yüksek frekanslara karşı daha bir duyarlı hale gelir. Zira insanın bedeni evreni düşük frekanslarda seyrederken; beyindeki epifiz ise evrenin çok yüksek frekanslarda seyrini mümkün kılar. Epifizden beyne geçiş yapan yüksek frekanslar beyin performansını artırarak kişinin kozası (bedensel kayıtları) dışındaki evrenle (yani, daha kapsamlı bir halde Allâh ilmiyle) iletişime geçmesini sağlar.

Melaike'nin tenezzülü, evrensel gerçeklerle iletişimin beyinde harekete geçirdiği ilahî/aşkın kuvvetlerdir.

Ruh'un tenezzülü, Vahdet (teklik) realitesinin evrensel boyutlarda bilinmesi, hissedilmesi ve yaşanması açılımıdır.

Rasûlullâh Efendimiz (s.a.v.) **Kadr gecesinin** özellikle insanların hakikatlarına hassasiyetin arttığı bir ayda... Yani, **Ramazan** ayında aranması gerektiğini buyurmuş ve bundan dolayı **Ramazan** ayı için: “**Ümmetimin ayıdır**” demiştir.

Öyle ki, **mübarek** (diğer aylara nazaran mucizevî bir verimliliği olan) **Ramazan** ayının sıradışı kolaylaştırıcı enerjisini arkasına alıp, beynin kozası hükmünde olan duyu araçlarının dışındaki evrene açılımından ve bu açılımın olağanüstü getirilerinden yararlanamayanlar için sitem edercesine şöyle buyurmuştur: “**Ramazan girip çıktığı halde**

**günahları affedilmeyenin (cehennemden azat olmayanın)
burnu sürtülsün!.”**

Doğrusunu bilen Allâh'tır..

Waalwijk, 20-06-2016

Not: **Kadr gecesi** hakkında daha fazla bilgi isteyenlere **Üstadım Ahmed Hulûsi**'nin konuyla ilgili yazılarını okumalarını tavsiye ederim.